

«Κάθε πολίτης χρεωστεῖ νὰ θεωρῇ ὡς δεύτερα τὰ ἴδια σχετικῶς πρὸς τὰ κοινὰ τοῦ Ἑθνους. Προτιμῶ καὶ αὐτῆς τῆς οἰκίας μου τὴν παντελὴ καταστροφὴν, διὰ νὰ μὴ παραιτήσω εἰς αὐτὰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ τόπου μου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου θέλω θυσιάσει τὸ ὀλίγον αἷμα μου».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

«Ταῦτα δ' ἐστὶ τῆς Θετταλιώτιδος μιᾶς τῶν τεττάρων μερίδων συμπάσης Θετταλίας, ἧς καὶ τὰ ὑπ' Εὐρυπύλῳ καὶ ὁ Φύλλος καὶ Ἰχναι καὶ Κίερος δ' εἰς αὐτὴν συντελεῖται καὶ [τ' ἄλλα] [μέχρι] Ἀθαμανίας». (Σ τραγῶν Θ', 435)

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ὑπὸ ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἡ Ἐπαρχία Καρδίτσης κατέχει τὸ Ν. μέρος τοῦ Νομοῦ Τρικκάλων καὶ ἐκτεινομένη ἐπὶ τοῦ πλείστου μέρους τῆς ἀρχαίας Θεσσαλιώτιδος ἐν τῇ πεδιάδι καὶ τῆς ἀρχαίας Δολοπίας ἐν τῇ Πίνδῳ ("Αγραφα) εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν Ἐπαρχιῶν Τικκάλων, Λαρίσης, Φαρσάλων, Δομοκοῦ, Φθιώτιδος, Εὐρυτανίας καὶ τοῦ Νομοῦ Ἀρτης. Κατὰ ταῦτα, τὸ ἔδαφος αὐτῆς σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ εἶναι πεδινὸν καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ὄρεινόν. Διαρρέεται δὲ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Πίνδου καὶ ἀπὸ Μουζακίου μέχρι τῆς λίμνης τοῦ Δομοκοῦ πηγαζόντων παραποτάμων τοῦ Πηνειοῦ. Τὸ ὄνομα δὲ ἐδόθη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ἐκ τῆς τότε κωμοπόλεως Καρδίτσης, διότι, ὅτε ἀπηλευθερώθη ἡ Θεσσαλία κατὰ τὸ 1881, ἡ μοναδικὴ πόλις τῆς Ἐπαρχίας ταύτης ἦτο ἡ Καρδίτσα, κειμένη ἐν τῷ κέντρῳ σχεδὸν τῆς ὁμωνύμου πεδιάδος καὶ ἔχουσα πληθυσμὸν 4.504 κατοίκων τότε, ἐνῶ σήμερον ἔχει πλέον τῶν 15 χιλιάδων κατοίκων (κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1928 εἶχε 13.883). Ἡ δ' ὅλη Ἐπαρχία Καρδίτσης, κατὰ τὴν τελευταίαν μὲν ἀπογραφὴν εἶχεν 114.113 κατοίκους, κατὰ δὲ τὴν τοῦ 1881 μόνον 59.310, ἐξ ὧν καὶ τινες Τούρκοι. Ἐκ τῶν Τούρκων τούτων, οἱ μὲν κατοικοῦντες τὰ ὀλίγα Κονιαροχώρια¹ λεγόμενα, ἔφυγον ἀμέσως μετὰ τὸ 1881, πωλήσαντες τὰ κτήματά των εἰς τοὺς ἐντοπίους κατοίκους καὶ εἰς τινας ἐκ Φθιώτιδος ἐλθόντας, ὡς π. χ. συνέβη εἰς τὸ Ἀσλανὰρ τοῦ Δήμου Ταμασίου. Ἐμείναν ὅμως μερικοὶ Τούρκοι ἰδιοκτῆται ἐντὸς τῆς πόλεως Καρδίτσης μέχρι τοῦ 1898, ὅτε καὶ αὐτοί, πωλήσαντες τὰ ὑπάρχοντά των, ἀνεχώρησαν οἰκιοθελῶς εἰς διάφορα μέρη τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους. Ἐμείναν ὅμως οἱ ὀλίγοι μπέηδες τσιφλικιοῦχοι μέχρι τοῦ 1910, ὅποτε, δημιουργηθέντος τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ δὴ ἐν Καρδίτῃ, ἀπῆλθον καὶ αὐτοὶ μετὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν κτημάτων των εἰς τοὺς τέως κολλήγους. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ ἐν τῇ Θεσσαλιώτιδι νὰ δημιουργηθῇ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα, διότι ὁ χαρακτήρ τῶν κατοίκων τῶν δύο θεσσαλικῶν πεδιάδων (Λαρίσης καὶ Καρδίτσης) διαφέρει, καὶ οἱ μὲν τῆς Πελασγιώτιδος εἶναι εἰρηνικώτεροι, φιλεργότεροι, ἀσθενέστεροι τὸ σῶμα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

¹ Ὡνομάσθησαν οὕτω, διότι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπόκισε ταῦτα δι' ἀποίκων Τούρκων ἐξ Ἰκονίου.

Καρδίτσα : Τό Γηροκομείον της πόλεως ό «Άγιος Σεραφεΐμ»

ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ - ΤΕΛΕΤΑΙ

Καρδίτσα : Κατάθεσις θεμελίου λίθου υπό τοῦ Σεβ. κ. Ίεζεκήλ

καί μᾶλλον ἐπιρρεπεῖς πρὸς εὐκοσμον καί πολιτισμένον βίον, ἐνῶ οἱ κάτοικοι τῆς Θεσσαλιώτιδος εἶναι εὐτολμότεροι καί εὐσωμότεροι καί υγιέστεροι ἐκεῖνων, κλίνοντες μᾶλλον εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου παρὰ τῆς εἰρήνης, καί συχνάκις ἐπανεστάτησαν κατὰ τῶν Τούρκων, ἐπιδείξαντες ἱκανὴν ἀνδρείαν. Διετήρησαν δὲ ὅλα σχεδὸν τὰ ἥθη καί ἔθιμα (παρ' ὅλας τὰς ἐπιδρομάς τῶν βαρβάρων) τῶν ἀρχαίων προγόνων των Θεσσαλῶν, διότι καί ἄριστοι ἵππεις εἶναι καί κατὰ τὰς Κυριακάς καί ἑορτάς, ὡς μόνην ἐνασχόλησιν εἶχον, μικροὶ τε καί μεγάλοι, τὸ ἄλμα, τὴν λιθοβολίαν, τὴν πάλην καί ἐν γένει ὅλα τὰ ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα. Ταῦτα πάντα ἐνθυμούμαι, ὅτε ἤμουν μικρὸς μαθητὴς ἐν Καλλιφωνίῳ, πλησίον τοῦ θεῖου μου δημοδιδασκάλου Ἡλίου Παπαδημητρίου, κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1893—1894.

Ἀλλὰ καί τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἐνδυμασίαν τότε σχεδὸν διετήρουν ἄνδρες καί γυναῖκες, δῆλα δὴ τὸν ἀρχαῖον χιτῶνα μὲ ζῶνην εἰς τὴν μέσην. Θαύμα δὲ ιδέσθαι εἶναι, ὅπου διατηρεῖται ἀκόμη, νὰ βλέπη τις τὴν Καραγκούναν ἐστολισμένην καί νὰ χορεύῃ εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς κατὰ τοὺς γάμους καί τὰς πανηγύρεις. Ἄλλ' ὁ ἐπικρατήσας ψευδοπολιτισμός, σὺν τῷ χρόνῳ, ἤρchiσε νὰ ἐκδιώκῃ καί πολλὰ τῶν ἐθίμων καί τὴν λαμπρὰν ἐνδυμασίαν τῆς Καραγκούνας καί νὰ τὴν ἀντικαθιστᾷ διὰ τῆς τῶν πόλεων ἐνδυμασίας. Καί μόνον τὸ ὄνομα Καραγκούνης μένει, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν πιθανωτέραν γνώμην, προήλθεν ἐκ τῆς μαύρης γούνας (Καρᾶ-γούνας), ἣν ἐφόρουν καί φοροῦν ἀκόμη μερικοὶ τῶν πεδινῶν ἐν καιρῷ χειμῶνος.

Κατὰ ταῦτα, ὁ μὲν πεδινὸς πληθυσμὸς τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης εἶναι σχεδὸν κατ' εὐθείαν ἀπόγονος τῶν ἀρχαίων Θεσσαλῶν, πλὴν ὀλιγίστων Βλάχων Ἀσπροποταμιτῶν, κατοικούντων ἐν Καρδίτῃ καί Σοφάδες, ὁ δὲ ὄρεινός πληθυσμὸς εἶναι ἀπόγονος τῶν Δολόπων. Οἱ δὲ ξένοι ἐπιδρομεῖς ἄφησαν μόνον ἴχνη τῆς διαθάσεώς των τὰ ὀνόματα μερικῶν τοποθεσιῶν (Σμόκοβον, Μπάνισκα κλπ.). Ἐπὶ δὲ τῶν ὁροπεδίων τῆς Πίνδου (Ἀγράφων) παραθερίζουσι καί τινες κτηνοτρόφοι σκηνίζονται Βλάχοι, οἱ ἐπονομαζόμενοι Σαρακατσαναῖοι, κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (23 Ἀπριλίου) μέχρι τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (26 Ὀκτωβρίου) χρονικὸν διάστημα, γνησιώτατοι Ἕλληνες τὴν καταγωγὴν.

Ι. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ (1881—1934) ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ Ἐπαρχία Καρδίτσης εἶναι ἡ μεγαλύτερα τῶν τριῶν ἐπαρχιῶν (Καρδίτσης, Τρικκάλων καί Καλαμπάκας), εἰς ἃς διηρέθη ὁ Νομὸς Τρικκάλων τῷ 1881, καί διηρέθη αὐτὴ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εἰς 13 δήμους, τοὺς ἑξῆς:

1) Δήμος Καρδίτσης, συγκείμενος ἐκ τῆς πόλεως Καρδίτσης καί τῶν τότε χωρίων «Καμινάδες, Δελή Ἱμπραήμ, Ζουλουκάρι, Ἰσαρη, Καπουτση, Καρδισσομαγούλα, Κουμάδες, Κουρτέση, Κρύα Βρύση, Μίρους, Νταοῦτι, Πιτσαρί, Ροῦσο, Σαρακίνα, Τσαοῦσι, Φράγκο καί Παλαιόκαστρον», ἀπάντων μικρῶν χωρίων τότε καί κειμένων περίξ τῆς Καρδίτσης. Ἡ Καρδίτσα εἶναι νέα πόλις, κτισθεῖσα ἐπὶ τουρκοκρατίας, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν οὐδαμοῦ ἀναφέρεται κατὰ τοὺς ἀρχαίους καί Βυζαντινοὺς χρόνους, καί ἀφ' ἑτέρου οὐδὲν ἀρχαῖον ἢ μεσαιωνικὸν μνημεῖον ἢ ἐρείπιον ὑπάρχει. Ὡστε ἡ ἐμπορικὴ ἀνάγκη τῶν περίξ κατοίκων πρὸς πώλησιν καί ἀνταλ-

λαγήν τῶν προϊόντων των καὶ τὸ κεντρικὸν τῆς θέσεως συνετέλεσαν εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς πόλεως.

Οἱ δύο λοιπὸν αὐτοὶ λόγοι συνετέλεσαν, ὥστε νὰ μὴ σκεφθῶσιν οἱ πρῶτοι κάτοικοι νὰ ἐκλέξωσιν ἄλλους ὑγιεινότερους χώρους πρὸς ἰδρυσιν αὐτῆς, ὅπως π. χ. ὁ τοῦ Παλαιοκάστρου (ἀρχαίας μητροπόλεως) ἢ ὁ τοῦ Ροῦσο, ὅπου, ἂν ἐκτίζετο ἡ Καρδίτσα, θὰ ἦτο μία ἀπὸ τὰς ὑγιειντέρας πόλεις τοῦ Κράτους. Ὡς ἐμπορικὸν δὲ κέντρον, φυσικὸν ἦτο νὰ προοδεύσῃ ἀλματωδῶς αὕτη, ὡς κατωτέρω θὰ ἴδωμεν, ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον κεφαλαίοις. Τώρα δὲ τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι ἐνῶ τῷ 1881 ἦτο ἕνα μεγάλον λασποχώρι, σήμερον παρουσιάζει ὄψιν ὠραίας πόλεως καὶ καθιστᾷ τὴν διαμονὴν εὐάρεστον, λόγῳ τοῦ ὅτι πάντες οἱ μέχρι σήμερον δήμαρχοι ἐφρόντισαν διὰ τὴν βελτίωσιν ταύτης. Ἔχει καλὴν ρυμοτομίαν, καινουργεῖς οἰκοδομάς, ἐν αἷς τὸ περίφημον Ξενοδοχεῖον Ὑπνου ἢ «Ἄρνη», ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Κ. Τερτίπη ἰδρυθέν, δύο περίφημα ἄλλα, τὸ καλούμενον Πανσύλυπον ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ τὴν Παπαράντζαν ἐκτὸς τῆς πόλεως, ἐξ ἧς ὑδρεύεται ἐπαρκῶς ἡ πόλις. Ἡλεκτροφωτίζεται, ἔχει δημοτικὰ λουτρά, διδακτήρια δημοτικῶν σχολείων καὶ Γυμνασίον, λαμπρὰν ἀγορὰν τοῦ Δήμου, 8 ἱεροὺς Ναοὺς, ἐξ ὧν ὁ τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου εἶναι ἀριστον νεότευκτον οἰκοδόμημα ἐκ τῶν ὠραιότερων μνημείων τῆς πόλεως.

Εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, Πρωτοδικείου, Εἰρηνοδικείου, Παισματοδικείου, Ὑποθηκοφυλακείου, Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς, Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, Ταμείου ἀτάξεως καὶ δασαρχείου. Ἐπίσης ὑπάρχουν Ἐπανορθωτικαὶ Φυλακαὶ καὶ Δημόσιον Καπνεργοστάσιον ἀτάξεως.

Ἡ δὲ κοινωνικὴ κίνησις τῆς Καρδίτσης, χάρις εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἀκμὴν, εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένη. Ἡ οἰκονομικὴ ὁμῶς ἀκμὴ τῆς πόλεως ἀπὸ τινος μένει στάσιμος καὶ λόγῳ τῆς γενικῆς κρίσεως καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι ἀνεπτύχθησαν δύο ἐμπορικὰ κέντρα, τὸ ἐν ἐν Μουζακίῳ, πρὸς δυσμὰς, τὸ δ' ἄλλο ἐν Σοφάδῃ, πρὸς ἀνατολάς, πλήξαντα ἰσχυρῶς τὴν ἐν Καρδίτῃ ἐμπορικὴν κίνησιν.

Καὶ τώρα ἂς γνωρίσωμεν καὶ τοὺς λοιποὺς 12 δήμους τῆς ἐπαρχίας συντομώτατα. Προχωροῦντες πρὸς Ν. τῆς Καρδίτσης καὶ μετὰ δῖωρον περίπου φθάνομεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Καλλιφωνίου, εἰς τὸ Καλλιφῶνι, καὶ περίξ αὐτοῦ βλέπομεν τὰ ἐξ ὧν συνέκειτο ὁ δῆμος οὗτος χωρία «Ζαῖμη, Κασνέσι-Μαγούλα, Κασνέσι, Ζαρχανάδες, Κουσανάδες, Παλιούρι, Λουτρό, Φίλια καὶ Ντελῆ-Βελῆ». Καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων τούτων παρατηρεῖται σημαντικὴ πρόοδος, διότι ἐνῶ κατὰ τὸ 1881 μόνον ἡ κατοικία τοῦ μπέη (τὸ Κονάκι) διεκρίνετο ἀπὸ μακρὰν ὡς λαμπρὸν οἰκοδόμημα μετὰ τῶν ἐντὸς τοῦ περιθόλου ἀποθηκῶν, τώρα ὁμῶς πλεῖσται ὅσαι διακρίνονται καὶ μάλιστα διώροφοι κατοικίαι εἰς πάντα τὰ χωρία τοῦ δήμου καὶ ἐξέχουσι καὶ οἱ τροῦλλοι τῶν νεοτεύκτων ἱερῶν ναῶν.

Ἀξίον δὲ λόγου φαινόμενον παρετήρει ὁ διαβάτης κατὰ τὴν διάθασιν ἐκ Καλλιφωνίου καὶ τὴν πληθύν τῶν περιστερῶν, αἵτινες ἔξω ἐπὶ τῆς στέγης τῆς κατοικίας τοῦ ἰδιοκτήτου.

Πλησίον δὲ τοῦ Καλλιφωνίου ὑπάρχει ἐντὸς ἄλλους μετὰ ὕδατος καὶ περίφημος ναὸς τῆς Παναγίας Φανερωμένης, ἐνθα τελεῖται κατ' ἔτος θρησκευτικὴ πανήγυρις τῇ 23ῃ Αὐγούστου καὶ συρρέουσι μετὰ θρησκευτικῆς

Καρδίτσα : Τὸ γραφεῖον τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Ἱεζεκέλ

ΙΕΡΑ ΚΕΙΜΗΛΙΑ - ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Καρδίτσα : Ὁ Ἀρχιεπίς. Ἀθηνῶν εἰς ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Σεραφείμ

Φανάρι: Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Ἀγίου Σεραφεῖμ πανηγυρίζων

ΙΕΡΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ - ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Καρδίτσα: Ὁ περικαλλὴς Ἱερός Ναός Ἀγίου Κωνσταντίνου

εὐλαθείας καὶ Καραγκούνηδες καὶ Ἀγραφιῶται. Εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν, εἰς τὰς θρησκευτικὰς πανηγύρεις τῶν τε πεδινῶν καὶ ὄρεινῶν διεξήγοντο καὶ ἀγῶνες ἄλματος, λιθοβολίας καὶ πάλης, καὶ προσέτι εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς ἔβλεπον οἱ νέοι τὰς ὑποψηφίας νύμφας καὶ μελλούσας συζύγους τῶν.

Νοτιώτερον δὲ προχωροῦντες θὰ συναντήσωμεν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Ταμασίου Δρανίσταν, ἐπὶ τῶν ΒΔ. ὑπωρειῶν τῆς Ὀθρυος καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖ ἔνθα συνδέεται μετὰ τῆς Πίνδου, καὶ εἰς ἀπόστασιν περίπου 7 ὥρων ἀπὸ τοῦ Καλλιφωνίου.

Ὁ δῆμος οὗτος κατὰ τὸ ἥμισυ ἀποτελεῖται ἐκ πεδινῶν χωρίων «Ἀσλανάρ, Ἀμαρλάρ, Μπαλαπανῆ, Χατζημίρ, Χαϊχάλη, Χαλαμβρέζι», κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἥμισυ ἐξ ὄρεινῶν «Καίτσα, Πάππα, Δρανίστα καὶ Τσαμάσι». Εἰς τὸ Τσαμάσι ἀπωκίσθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ οἱ ἐκ Καθακλῆ τῆς Βουλγαρίας ἐκδιωχθέντες Ἕλληνες, οἵτινες εἶναι ἄριστοι γεωργοὶ καὶ ἰδίᾳ κηπουροί. Ἰδιαιτέρως δὲ ἀκμάζει, ἐξελιχθεῖσα εἰς ὠραίαν κωμόπολιν, τὸ Ἀσλανάρ (νῦν κοινότης Λεονταρίου).

Κάμπτοντες δὲ πρὸς δυσμὰς καὶ διαβαίνοντες τοὺς πρὸς τὰς πηγὰς παραποτάμους τοῦ Ὀνοχώνου, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ΝΑ. ὑπωρειῶν τῆς Πίνδου Δῆμον Μενελαΐδος καὶ μετὰ 5ωρον φθάνομεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν Ρεντίναν. Ὁ δῆμος οὗτος κατέχει τὸ νοτιώτατον τῆς ἐπαρχίας, ἔχων τὴν Φθιώτιδα πρὸς Ν. καὶ τὴν Εὐρυτανίαν πρὸς Δ., σύγκειται καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων «Παλαιὰ Γιαντισσοῦ, Σμόκοθον (νῦν Λουτροπηγή), Φωτιάνα ἢ Χωταίνα (νῦν Ἀηδονοχώρια), Λακρέσι (νῦν Βαθύλακκον) καὶ Θραψίμι». Ἐκ τῶν χωρίων αὐτῶν μόνον ἡ Ρεντίνα ἐξειλήχθη εἰς ὠραίαν κωμόπολιν, διότι καὶ ἐπὶ ὠραίας τοποθεσίας εὐρίσκεται καὶ ὠραίας καινουργεῖς οἰκίας ἔχει, χάρις εἰς τοὺς ἐξ Ἀμερικῆς ἐπιστρέψαντας πλουσίους, οἵτινες ἐφιλοτιμήθησαν νὰ καλλωπίσωσι τὴν κωμόπολιν τῶν. Ὅταν δὲ ἀποκτήσῃ καὶ ἀμαξιτὸν ὁδόν, τότε, ἐξάπαντος, θὰ γίνῃ κέντρον παραθερισμοῦ. Σημειωτέον δὲ ὅτι κατ' ἀρχὰς οἱ Δῆμοι Ταμασίου καὶ Μενελαΐδος ἀπετέλουν ἓνα δῆμον, τὸν τῆς Μενελαΐδος, εἴτα δὲ ἐχωρίσθησαν εἰς δύο. Μεταξὺ δὲ Σμόκοθου καὶ Χωταίνης (Ἀηδονοχωρίου), ἐντὸς καταφύτου ρευματιᾶς, εὐρίσκονται τὰ Λουτρά Σμοκόθου, ἅτινα κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι σήμερον χρονικὸν διάστημα ἐξειλήχθησαν εἰς α' τάξεως λουτρόπολιν, διότι καὶ ἄφθονοι πηγαὶ θειούχων ὑδάτων ὑπάρχουσι καὶ λουτῆρες θαυμασιοί, καὶ ὠραία καὶ ἀνετα νεότευκτα ξενοδοχεῖα. Εἰς τὴν πρόδον τῶν λουτρῶν τούτων συνετέλεσε τὰ μέγιστα ὁ αἰμίμηστος πολιτευτὴς Καρδίτσης Κωνστ. Τερτίπης. Ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης, τῆς πρὸς βορρᾶν ρευματιᾶς καὶ ἐν θέσει «Σολανδᾶ» τῆς περιφερείας Χωταίνης (νῦν Ἀηδονοχωρίου) εὐρίσκονται καὶ ἄλλαι θειοῦχοι πηγαὶ ἀνεκμετάλλευτοι. Διὰ τὸ νῦν χωρίον Ἀηδονοχώριον πρὶν ὀνομασθῆναι οὕτω εἶχε δύο ὀνόματα, Φωτιάνα καὶ Χωταίνη, περὶ αὐτοῦ θὰ γράψωμεν προσεχῶς εἰς τὰ «Θεσσαλικά Χρονικά».

Ἀνωθεν τῆς Ρεντίνας καὶ Χωταίνης καὶ πρὸς Δ. ὅταν ἀνέλθῃ τις καὶ μετὰ 1 περίπου ὥραν εὐρίσκεται πρὸ τερπνοτάτου ὁροπεδίου καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς θέσεως Τομαρᾶ-Παλαιοκαζάρμα (ἐρείπια Τουρκικοῦ στρατῶνος), τῆς ὑπερκειμένης τῆς Χωταίνης, εὐρίσκεται πρὸ ὠραιότητος θεάματος. Πρὸς Β. καὶ Α. ἐκτείνεται ὁλόκληρος ἡ Θεσσαλία, πρὸς Ν. ἡ Φθιώτις καὶ πρὸς Δ. ἡ Εὐρυτανία. Ἐνταῦθα ἔχει τὸν λόγον ὁ Τουρισμός, διότι δύ-

ναται νὰ καταστή τὸ ὁροπέδιον τοῦτο καὶ θερινὸν καὶ χειμερινὸν κέντρον. Προχωροῦντες πρὸς Β. καὶ ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς τῆς Πίνδου συναντῶμεν τὰς ὑψηλοτέρας κορυφὰς τῶν Ἀγρᾶφων (Βουλγᾶρα 1.680 μ., Βουτσικάκι 2.154 μ. καὶ Καράθα 2.124 μ.). Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀνομάτων τῶν ἄλλων οὐδὲν ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, περὶ δὲ τῆς Βουλγᾶρας δυνάμεθα νὰ ἀνεύρωμεν τὴν ὀνομασίαν, διότι ἐκεῖ πλησίον ὑπάρχει καὶ τοποθεσία Βουλγαρομνήματα. Πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι τὰ ὑποχωροῦντα δι' αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς ὁδοῦ λείψανα τῆς στρατιᾶς τοῦ Βουλγάρου ἡγεμόνος Σαμουήλ, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν παρὰ τὸν Σπερχεῖον ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Οὐρανοῦ τῷ 995 μ. Χ., ὑπέστησαν καὶ νέαν ἐνταῦθα φθορὰν ὑπὸ τῶν προσδραμόντων πέριξ Δολόπων. Ἐντεῦθεν λοιπὸν τὸ ὄνομα Βουλγᾶρα.

Ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς (συνόρων μέχρι τοῦ 1881) λοιπὸν αὐτῆς, ὅταν τις προχωρῇ πρὸς Β., ἔχει πρὸς Δ. μὲν τὴν Εὐρυτανίαν, πρὸς Α. δέ, ἐπὶ τῶν κλιτύων τῆς Πίνδου, τοὺς δύο ἐπίσης ὄρεινους δήμους Ἰτάμου καὶ Νεβρουπόλεως.

Καὶ ὁ μὲν Δήμος Ἰτάμου ἀπηρτίζετο ἐκ τῆς πρωτεύουσας Ζωγλόπι (νῦν Ραχοῦλα) καὶ χωρίων «Ἀπιδιά, Βελέσι, Καστανιά, Καταφύγι, Μαστρογιάννη, Μπόσκλαβο, Σέλκιζα καὶ Τετάϊ». Ὁ δὲ Δήμος Νεβρουπόλεως ἀπηρτίζετο ἐκ τῆς πρωτεύουσας Μεσενικόλα καὶ τῶν χωρίων «Βουνέσι, Στούγκου, Κερασιά, Μπεζιούλα, Σερμενίκου, Νεοχώριον, Βλάσδον, Πορτίτσα καὶ Ἅγιος Γεώργιος».

Ἐκ τῶν χωρίων τῶν δύο τούτων Δήμων, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προώδευσε κατ' ἐξοχὴν εἶναι ὁ Μεσενικόλας, χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν φιλεργίαν τῶν κατοίκων, ἀσχολουμένων ἀπάντων ἰδίᾳ μὲ τὴν ἀμπελουργίαν. Περίφημος δὲ εἶναι ὁ οἶνος τοῦ Μεσενικόλα. Τὸ ὄνομα δὲ Μεσενικόλας ἀσφαλῶς προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῆς κωμοπόλεως εἶναι καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Προφανῶς δὲ καὶ τὸ ὄνομα Νεβρουπόλις προῆλθεν ἐκ τῆς λέξεως Νεθρὸς (=ἐλαφάκι), διότι πρὸ πολλῶν ἐτῶν διετηροῦντο ἀκόμη ἔλαφοι ἐντὸς τῶν πυκνῶν δασῶν τῶν χωρίων τοῦ Δήμου. Περίφημος δ' εἶναι καὶ ἡ κοιλάς τῆς Νεβρουπόλεως, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοιξέως εὐωδιάζει κυριολεκτικῶς ὁ τόπος ἐκεῖνος. Ἄνωθεν τῆς κοιλάδος καὶ ἐντὸς δάσους ἐξ ἐλάτης ἰδρύθη, ἐνεργεῖα τοῦ Στρατηγοῦ Ν. Πλαστήρα καὶ ὁ πρὸς παραθερισμὸν συνοικισμὸς «Νεράϊδα» ὑπὸ ἑκατοντάδος περίπου οἰκογενειῶν ἐκ Καρδίτσας. Ἐκ δὲ τῆς κοιλάδος τῆς Νεβρουπόλεως πηγάζει καὶ ὁ παραπόταμος τοῦ Ἀχελώου «Μίγδοθα», περίφημος διὰ τὸ ἐξαίρετον εἶδος τῶν ἰχθύων, τὴν «πέστροφαν». Ἐν τῇ αὐτῇ κοιλάδι καὶ παρὰ τὴν θέσιν «Ἄσπρα λιθάρια» τελεῖται κατ' ἔτος τῇ 23ῃ Αὐγούστου μεγάλη ἐμποροπανήγυρις, ἰδίᾳ κτηνοτροφικῶν προϊόντων. Μεταξὺ δὲ Μεσενικόλα καὶ Βλάσδου κείται ἡ Μονὴ Κορώνης, ἔνθα εὐρίσκονται καὶ ἅγια λείψανα τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ, κατ' ἐξοχὴν τιμωμένου ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Καρδίτσας καὶ τῇ προσκειμένῃ Εὐρυτανίᾳ.

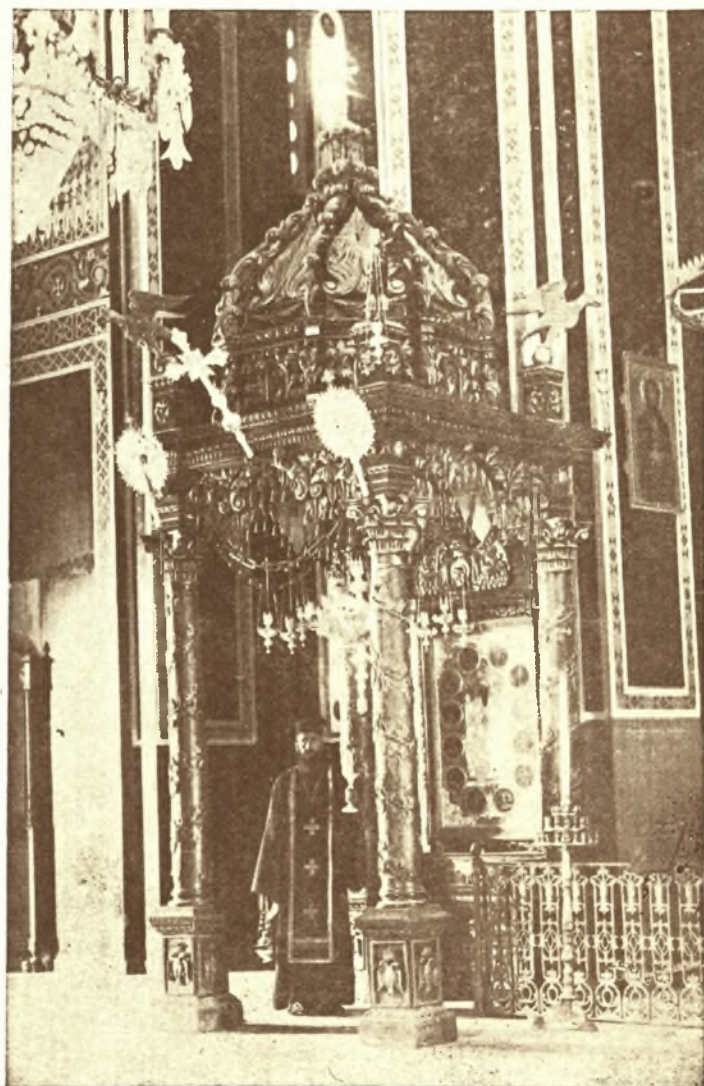
Βορειοδυτικώτερον δὲ τοῦ Δήμου Νεβρουπόλεως κείται ὁ Δήμος Ἀργιθέας, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ δυτικώτερον διαμέρισμα τῶν Ἀγρᾶφων καὶ φθάνει μέχρι τοῦ Νομοῦ Ἀρτης πρὸς Δ., μεθ' οὗ συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἀχελώου περιφήμου στενῆς μονοτόξου γεφύρας (τοῦ Κοράκ(ου) τὸ γεφύρι). Πρὸς Β. δὲ ἄρχεται τὸ ὄρεινόν διαμέρισμα τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων. Συνέκειτο δὲ ὁ Δήμος Ἀργιθέας ἐκ τῶν ἑξῆς χωρίων:

Κορώνη : Ἐκ τῆς ἀποψὲς τῆς περιφήμου Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μετανοίας

ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ - ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΙ ΑΓΙΟΙ

Καρδίτσα : Ἡ εἰκὼν τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως Ἁγ. Σεραφεῖμ

Ρεντίνα: "Αποψις της Ιστορικής Μονής του Ἀγίου Νικολάου

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ - ΚΕΙΜΗΛΙΑ

Ρεντίνα: Κειμήλια της Ἱερᾶς Μονῆς του Ἀγίου Νικολάου

«Κουμπουριανά, τὰ ὁποῖα ἦσαν καὶ ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου, Ἀργόρι, Βλάσι, Βραγγιανά, Γλογοβίτσα, Γριμπιανά, Κνίσσοβο (νῦν Ἀργιθέα), Κουμπλέσι, Λεοντίτου, Λιάσκοβο, Μαρτιντσικό, Μεσσοβούνι, Μιζήλου, Μπουκουβίτσα, Μπλεντζινιό, Σπυρέλλου, Στεφανιάδα, Πετρίλια, Σιλιπτανά καὶ Τριζόλου».

Κατερχόμενοι δὲ ἐκ τοῦ Δήμου Ἀργιθέας πρὸς τὴν πεδιάδα τῆς Καρδίτης συναντῶμεν ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τῆς Πίνδου, ἀριστερᾷ μὲν τὸν Δήμον Γόμφων, δεξιᾷ δὲ τὸν Δήμον Ἰθώμης.

Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Γόμφων ἦτο τὸ Μουζάκι, κωμόπολις κειμένη ἐπὶ τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Γόμφων. Ἀπετελεῖτο δὲ ὁ Δήμος οὗτος καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Βατσινιά, Βούνιτσα, Βρόστιανη, Ζερέτσι, Λαζαρίνα (περὶ ἧς θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω, ὅταν ὁ λόγος περὶ γεωργίας καὶ βιομηχανίας), Νεβροβούνισα, Πορτή, Ροπατόν, Σιάμι, Σκλάταινα καὶ Φλωρεσαῖοι». Καὶ ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Γόμφοι, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Καίσαρος, τοῦ κυριεύσαντος αὐτοὺς μετὰ σύντονον πολιορκίαν τῷ 48 π.Χ., ἦσαν ἡ πρώτη πόλις τῆς Θεσσαλίας, ἣν συναντᾷ τις ἐρχόμενος ἐξ Ἡπείρου, τοιουτοτρόπως καὶ τὸ σημερινὸν Μουζάκι, λόγῳ τῆς θέσεώς του, σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐξελιχθῇ εἰς μεγάλην πόλιν.

Δεξιώτερον δὲ καὶ μεταξὺ Μουζακίου καὶ Καρδίτης, ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας καὶ ἐν θέσει ἀπόπτῳ, κεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Ἰθώμης τὸ Φανάριον, περίφημον διὰ τὸ Βυζαντινὸν φρούριον, τὸ ὁποῖον μέχρι πρότινων ἐτῶν διετηρεῖτο ἐν καλῇ καταστάσει. Περίφημα δὲ εἶναι καὶ τὰ καθ' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν διαδεδομένα — καὶ εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν ἴσως τὰ μοναδικὰ — πῆλινα ἀγγεῖα τοῦ Φαναρίου. Προφανῶς δὲ ὁ Δήμος ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐκ τῆς Ὀμηρικῆς πόλεως τῆς κλιμακοέσεως Ἰθώμης, ἀπετελεῖτο δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Γκιλάνθι, Γόλιτσα, Γράλλισα, Κανάλια, Καππᾶ, Κρανιά, Λάσδα, Λοξάδα, Μαγουλίτσα, Μαυρομμάτι, Παλιούρι, Πύργος, Φανάρ-Μαγούλα καὶ Χάρμαινα». Τὰ ἐπὶ τῆς πεδιάδος χωρία, λόγῳ τοῦ εὐφόρου ἐδάφους, προώδευσαν καὶ ἰδίᾳ τὰ Κανάλια ἐξευλίχθησαν εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ὠραιότερας κωμοπόλεις τῆς Ἐπαρχίας, λόγῳ τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν καὶ τοῦ καπνοῦ.

Ἄνωθεν δὲ τοῦ Μαυρομματίου καὶ ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν κεῖται καὶ ἡ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καὶ πλησίον ἡ Σπηληά, ἐν ἣ ἐγεννήθη ὁ υἱὸς τῆς καλόγρης, ὁ περίφημος στρατάρχης Γεώργιος Καραϊσκάκης.

Ἐκ Φαναρίου δὲ κατερχόμενοι τὴν πεδιάδα καὶ προχωροῦντες πρὸς τὰ ΒΑ. φθάνομεν εἰς τὸν Δήμον Σελλάνων, ἃν, ἐννοεῖται, εἶναι καλοκαιρία, διότι ἐν καιρῷ χειμῶνος μετὰ μεγάλης δυσκολίας θὰ προχωρήσωμεν· διότι ὁ κατερχόμενος ἐκ τοῦ στενοῦ τῶν Γόμφων διὰ δύο βραχιόνων, ἐνουμένων ἐν τῇ πεδιάδι, ποταμὸς Πάμισος (Μπλιούρης), δεχόμενος δὲ ὀλίγον κατωτέρω καὶ τὰ ὕδατα τῶν παραποτάμων Καραμπάλη καὶ Καλέντζη, καταλήγει εἰς τὸ ἐκτεταμένον παρὰ τὸ χωρίον Κορτίκι τοῦ Δήμου Τιτανίου εὐρισκόμενον ἔλος, τοῦ ὁποῦ τοῦ πλεονάζοντα ὕδατα συμβάλλουσιν εἰς τὸν Πηνειόν. Τὸ ἔλος τοῦτο, τρεφόμενον καὶ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἄλλων μικρῶν ποταμίων, καταλαμβάνει μετὰ πολυμοβρίαν καὶ πλήμμυραν αὐτῶν τῶν ποταμίων καὶ τοῦ Μπλιούρη — καταλαμβάνει, λέγω — πολὺ μεγάλην ἑκτασιν, εἰς τρόπον ὥστε κατακλύζεται σχεδὸν ὁλόκληρος ἡ περιφέρεια τοῦ Δήμου Σελλάνων καὶ τὸ πλεῖστον τῆς περιφέρειας τοῦ πλησίον Δήμου Τιτανίου. Ὅθεν παρίσταται ἄμεσος

ανάγκη, ὅπως κατασκευασθῶσι τὰ ἀπαραίτητα ὕδραυλικά ἔργα καὶ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν γεωργίαν εὐφωρόταται γαίαι, ἀναπνεύσωσι δὲ καὶ οἱ διαρκῆ κατακλυσμὸν ἔχοντες κάτοικοι.

Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Δήμου Σελλάνων πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ὄνομα «Σελλοί», ὅπως ὠνομάζοντο οἱ ἱερεῖς τοῦ Δωδωναίου Διὸς ἐν Δωδώνῃ τῆς Ἡπείρου, καὶ ἐξ οὗ ὀνόματος προήλθε καὶ τὸ ὄνομα Ἑλλην. Τὸν Δωδωναῖον δὲ Δία ἐπικαλεῖται καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς (Ὅμ. Ἰλ. Π. 233—235). Οἱ κάτοικοι δὲ τοῦ Δήμου αὐτοῦ, ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πεδιάδος κατὰ τὴν παναρχαίαν ἐκείνην ἐποχὴν, ἦσαν οἱ πρῶτοι, οὓς θὰ συνήντων οἱ ἐκ τῆς Ἡπείρου κατερχόμενοι εἰς τὴν μετὰ ταῦτα ὀνομασθεῖσαν Θεσσαλίαν ὑπὸ τῶν ἐπίσης ἐξ Ἡπείρου κατελθόντων Θεσσαλῶν ἐξηκοστῷ ἔτει μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν, κατὰ Θουκυδίδην, ἥτοι τῷ 1124 π. Χ.

Ἀπετελεῖτο δὲ ὁ Δήμος οὗτος ἐκ τῆς πρωτεύουσας «Παραπράσταινα» καὶ τῶν ἐξῆς ἄλλων χωρίων: «Βελέσι, Βάναρη, Καλογριανά, Κόρδα, Μεσδάνι, Μυρίχοβο, Παληοχώρι, Ράκοθα καὶ Ριζάβα».

Ἐκ τῆς Παραπρασταίνης δὲ προχωροῦντες πρὸς Α. μετὰ τριῶρον φθάνομεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου Τιτανίου, εἰς τὸν Μεγάλον Παλαμᾶν, διότι πράγματι ἦτο τὸ μεγαλύτερον χωρίον τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσας, ἔχοντες πλέον τὴν Ἐπαρχίαν Τρικκάλων πρὸς Β. καὶ τὴν τῆς Λαρίσης πρὸς Α.

Προφανῶς ὁ Δήμος ὠνομάσθη ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς πόλεως «Τιτάνιον», τῆς ὁποίας τὰ λείψανα εὐρίσκονται ἐπὶ φαλακροῦ λόφου παρὰ τὸ χωρίον Κορτίκι. ὠνομάσθη δὲ «Τιτάνιον», κατὰ Στράβωνα, διὰ τὸ λευκόγεων τῆς χώρας (=τοποθεσίας). Ἀπηρτίζετο δὲ ὁ Δήμος πλὴν τοῦ Μ. Παλαμᾶ καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Βλοχός, Γουργουβίτες, Ἑρμίτσι, Καλυθάκια, Κεραμίδι, Κορτίκι, Κοσκινᾶ, Μάρκου, Μακρυχώρι, Ματαράγκα καὶ Παπαρίζο». Μεταξὺ δὲ τῆς Ματαράγκας καὶ τοῦ χωρίου τοῦ Δήμου Κιερίου «Πύργος Ματαράγκας» ὑψοῦνται οἱ περίφημοι λόφοι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔκειτο ἡ ἀρχαία Ἄρνη καὶ τὸ μετέπειτα Κιέριον καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων λόφων ἐγένετο ἡ μάχη Δημ. Τερτίπη κλπ. κατὰ τῶν Τούρκων τῷ 1878.

Ἀνατολικώτερον δὲ τοῦ Μ. Παλαμᾶ καὶ εἰς δίωρον ἀπόστασιν εὐρίσκεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου Φύλλου, τὸ Κοτσερί, ἐπὶ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Καρδίτσας εἰς Λάρισαν. Συνέκειτο δὲ ὁ Δήμος καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Ἅγιος Δημήτριος, Ἀλμαντάρ, Γιανήκι, Ἑληά, Λασποχώρι, Μεσαλάρ, Μολόσι, Μπουλί, Ντουβλατάν, Τσιαμπασλάρ, Πέτρινο, Ὀρφανά, Σιαμπαλῆ καὶ Τεκελῆ». Ὁ Δήμος ἔλαβε τὸ ὄνομα ἐκ τῆς ἀρχαίας πόλεως Φύλλου, ἥς τὰ ἐρείπια ἀνευρίσκομεν ἐπὶ τινος λόφου παρὰ τὸ χωρίον Πέτρινο.

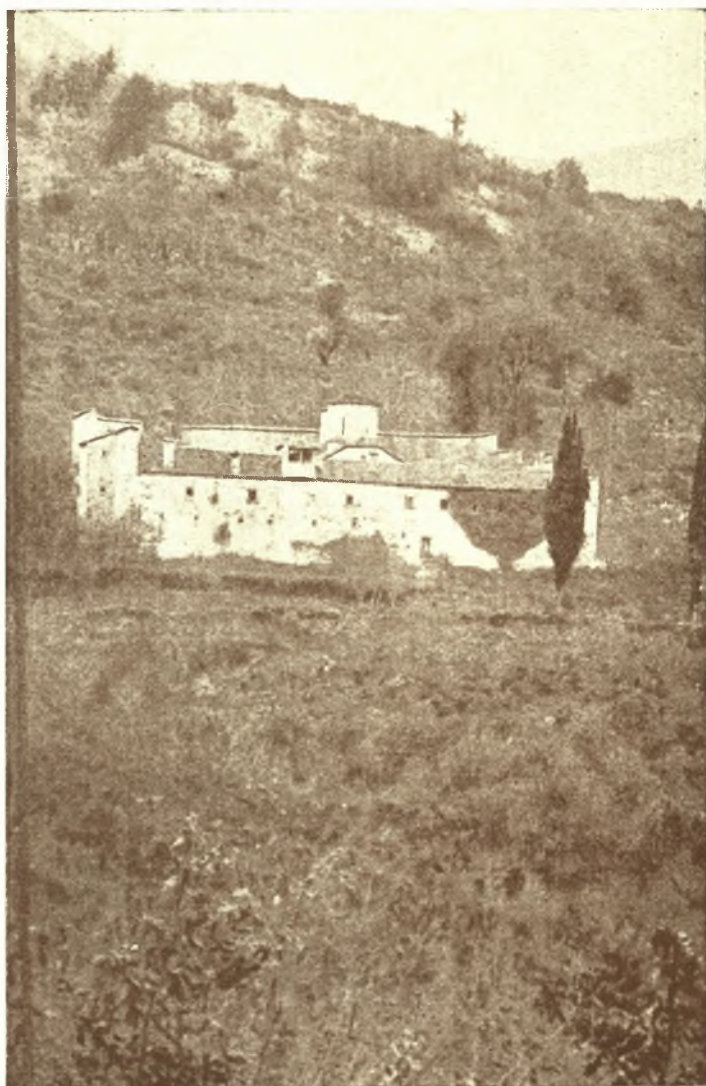
Νοτιώτερον τοῦ ἀνωτέρω Δήμου εὐρίσκεται ὁ Δήμος Κιερίου, τοῦ ὁποίου πρωτεύουσα εἶναι οἱ Σοφάδες. Ἀπετελεῖτο δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χωρίων: «Ἀνώγι, Κοπριντζῆ, Μαυραχάδες, Μασχολούρι, Μπαλταλάρ, Καραλάρ, Οὐζοῦν-Καραλάρ, Παζαράκι, Πύργος-Ματαράγκα καὶ Σούπη». ὠνομάσθη δὲ ὁ Δήμος ἐκ τῆς προμνησθείσης ἀρχαίας πόλεως Κιερίου. Πάντα τὰ χωρία τῶν δύο ἀνωτέρω Δήμων προώδευσαν πολὺ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἰδίᾳ οἱ Σοφάδες, οἱ ὁποῖοι, λόγῳ τῆς θέσεώς των, τῆς ἐμπορικῆς, θὰ ἐξελιχθῶσι λίαν συντόμως εἰς μεγάλην πόλιν. Προφανῶς τὸ ὄνομα Σοφάδες προήλθεν ἐκ τῶν ἑξῶτι τῶν οἰκίων κατασκευαζο-

Καρδίτσα: Ὁ περικαλλὴς Ἱερὸς Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ - ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΙ

Βουνέσι: Ἡ διαρρυθμισθεῖσα εἰς σανατόριον Ἀγία Τριάς

Καρδίτσα: 1931,οί επίσκοποι μετά την λιτανείαν Ἀγ. Σεραφείμ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ - ΜΟΝΑΙ

Ρεντίνα: Ἡ ἀνατολική ὄψις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου

μένων ἐκ χώματος ἀνακλίντρων ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Τὰ τοιούτου εἶδους ἐκ χώματος κατασκευάσματα ὠνομάζοντο Τουρκιστὶ Σοφάδες, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐχρησιμοποιούντο ὑπὸ τῶν κατοίκων πρὸς ἀνάπαυσιν αὐτῶν, ὡς ἂν ἤθελον νὰ διαμείνωσιν ἐκτὸς τῶν οἰκίων των. Τὰ δύο κέντρα, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν πρὸ πολλοῦ νὰ ἐλαττώνουν τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς Καρδίτσης, εἶναι οἱ Σοφάδες καὶ τὸ Μουζάκι.

Τοιοιουτρόπως συνεπληρώθη ἡ περιγραφὴ, συντόμως ἐννοεῖται, καὶ τῶν 13 Δήμων τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης.

Μετὰ δὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ Κοινοτήτων, ἡ Ἐπαρχία Καρδίτσης περιλαμβάνει ἓνα Δήμον, τὸν τῆς Καρδίτσης (ἀποτελεσθέντα ἐκ τῆς Καρδίτσης καὶ τῶν Καμινάδων), μὲ πληθυσμὸν 13.883, καὶ 129 Κοινότητες μὲ 169 χωρία καὶ συνοικισμοὺς.

Αἱ Κοινότητες τῆς Ἐπαρχίας εἶναι αἱ ἐξῆς κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν:

- 1) Ἀγιοπηγῆς—Δελή—Ἱμπραήμ—(392 κάτοικοι), 2) Ἀγίου Ἀκακίου—Γολίτσης—(394 κ.), 3) Ἀγίου Γεωργίου (1.011 κ.), 4) Ἀγίου Θεοδώρου—Καπουτσί—(606 κ.), 5) Ἀγναντεροῦ—Μεσδανίου—(1.775 κ.), 6) Ἀηδονοχωρίου—Χωταίνης—(533 κάτ.), 7) Ἀνάθρας—Τσαμασίου—(1.174 κ.), 8) Ἀνω Ὀρφανῶν—Ἡλιᾶ—(1.011 κ.), 9) Ἀπιδιᾶς (396 κ.), 10) Ἀργερίου (313 κ.), 11) Ἀργιθέας—Κνισόθου—(325 κ.), 12) Ἀρτεσιανοῦ—Πιτσαρὶ—(757 κ.), 13) Ἀστρίτσας—Μπουλοῖ—(312 κ.), 14) Βαθυλάκκου—Λακρεσίου—(447 κ.), 15) Βάναρης (676 κ.), 16) Βασιμιᾶς (673 κ.), 17) Βλάσδου (717 κ.), 18) Βλάσης ἢ Βλασίου (282 κ.), 19) Βλοχοῦ (658 κ.), 20) Βραγγιανῶν (1.049 κ.), 21) Βρώστιανης (209 κ.), 22) Γελάνθης (422 κ.), 23) Γεωργικοῦ—Τσιαουσίου—(402 κ.), 24) Γλογοβίτσας (212 κ.), 25) Γουργοβιτῶν (435 κ.), 26) Δαφνοσπηλιᾶς—Βελεσίου—(490 κ.), 27) Δρακότρυπας—Σκλαταίνης—(1.38 κ.), 28) Ἐκὴμ Βελεσίου (685 κ.), 29) Ἐλληνοπύργου (1.028 κ.), 30) Ἑρμιταίου (432 κ.), 31) Ζαρχανάδων (480 κ.), 32) Ζεριταίου (631 κ.), 33) Θραψιμίου (633 κ.), 34) Καλλιφωνίου (1.245 κ.), 35) Καλογρηανῶν (694 κ.), 36) Καλυθακίων (352 κ.), 37) Καναλίων (2.070 κ.), 38) Καππᾶς (748 κ.), 39) Καραλαρίων Κιερίου—Οὐζοῦν Καραλάρ—(717 κ.), 40) Καρδισσομαγούλας (1.395 κ.), 41) Καρποχωρίου—Γκερμπεσίου—(626 κ.), 42) Κασνεσίου—Μαγούλας—(425 κ.), 43) Κασνεσίου (953 κ.), 44) Καστανιᾶς (937 κάτ.), 45) Καταφυγίου (573 κάτ.), 46) Κέδρου—Χαραμπρεζίου—(861 κ.), 47) Κερασιᾶς (515 κ.), 48) Κοπρεντζῆς (502 κ.), 49) Κοσκινᾶ (671 κ.), 50) Κοτσερῆ (1.243 κ.), 51) Κουθανάδων (506 κ.), 52) Κουμάδων (750 κ.), 53) Κουμπλεσίου (140 κάτ.), 54) Κουμπουριανῶν (708 κ.), 55) Κουρτεσίου (730 κ.), 56) Κουρτικίου (366 κ.), 57) Κρανιᾶς (823 κ.), 58) Κρυονερίου—Στούγκου—(515 κ.), 59) Κτημένης—Δρανίστης—(689 κ.), 60) Λαζαρίνης (340 κ.), 61) Λαμπεροῦ—Τιταγίου—(516 κ.), 62) Λεονταρίου—Ἀσλανάρ—(1.779 κ.), 63) Λεοντίου (202 κ.), 64) Λοξάδας (442 κ.), 65) Λουτροπηγῆς—Σμοκόθου—(777 κ.), 66) Λουτροῦ (448 κ.), 67) Μαγουλίτσης (625 κ.), 68) Μακρυρράχης—Καίτσης—(1.348 κ.), 69) Μακρυχωρίου (517 κ.), 70) Μαράθου—Ἀραχωθίτσης—(289 κ.), 71) Μάρκου (485 κ.), 72) Μαστρογιάννη (619 κ.), 73) Μασχολουρίου (489 κ.), 74) Ματαράγκας (1.414 κ.), 75) Μαυραχάδων (859 κ.), 76) Μαυρομματίου (1.468 κ.), 77) Μεριχόθου (711 κ.), 78) Μεσενικόλα (1.528 κ.), 79) Μεσοθουνίου (171 κ.), 80) Μητροπόλεως—Παλαιοκάστρου—(1.188 κ.), 81) Μισαλάρ ἢ

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ (ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΑΣ)

Μουσαλάρ (918 κ.), 82) Μάρους (870 κ.), 83) Μολεντζικοῦ (738 κ.), 84) Μορφοβουνίου—Βουνισίου—(1.354 κ.), 85) Μουζακίου (2.078 κ.), 86) Μπαλταλάρ (813 κάτ.), 87) Μπεζούλας (623 κ.), 88) Μποσκλάβου (1.234 κάτ.), 89) Μπουκοβίτης (303 κάτ.), 90) Νεθροβουνίστης (453 κ.), 91) Νεοχωρίου (1.104 κ.), 92) Νταουτίου (262 κ.), 93) Ξυνονερίου—Ζουλιοκαρίου—(732 κ.), 94) Μεγάλου Παζαρακίου (777 κ.), 95) Παλαιᾶς Γιαννιτσῶν (300 κ.), 96) Παλαμᾶ (3.923 κ.), 97) Παληοκκλησίου (814 κάτ.), 98) Παληουρίου (788 κ.), 99) Παληοχωρίου (548 κάτ.), 100) Πάπα (400 κ.), 101) Παραπρασταίνης (1.135 κάτ.), 102) Πασχαλίστης—Σούπης—(905 κάτ.), 103) Πετρίλου (1.051 κ.), 104) Πετρίνου (805 κ.), 105) Πετρωτοῦ—Λιασκόβου—(522 κ.), 106) Πορτί (855 κ.), 107) Πορτίτης (312 κ.), 108) Προσηλίου—Βουνίτης—(520 κ.), 109) Πύργου (374 κ.), 110) Πύργου—Ματαράγκα (436 κ.), 111) Ραχούλας—Ζωγλοπίου—(835 κ.), 112) Ρεντίνης (1.793 κ.), 113) Ριζοβουνίου—Ριζάβας— (313 κ.), 114) Ροπωτοῦ (711 κ.), 115) Ρούσου (539 κ.), 116) Σεκλίζης (755 κ.), 117) Σελιπιανῶν (385 κ.), 118) Σιάμου (960 κ.), 119) Σιαμπαλή (962 κ.), 120) Σοφάδων (3.334 κάτ.), 121) Στεφανιάδος (298 κ.), 122) Τριζόλου (395 κάτ.), 123) Φαναρίου (2.420 κ.), 124) Φαναρίου—Μαγούλας—(1.038 κ.), 125) Φιλιᾶς (741 κ.), 126) Φλωρεσίων (632 κ.), 127) Φράγκου (326 κ.), 128) Φτελοπούλας—Ντελῆ-Βελῆ—(348 κ.) καὶ 129) Φυλακτῆς—Σερμενίκου—(667 κ.).

Ἦτοι ἐν συνόλῳ ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτης ἀνέρχεται, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1928, εἰς 114.113, ἐξ ὧν 57.044 ἄρρενες καὶ 57.068 θῆλεις. Ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ τούτου, οἱ 1.524 (ἄρρενες 778 καὶ θῆλεις 746) εἰσὶ πρόσφυγες, ἐλθόντες μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν καὶ ἐγκατασταθέντες εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἐπαρχίας, ἰδίως εἰς τὴν Καρδίτσαν (267), εἰς τὸν προσφυγικὸν συνοικισμόν Οὐζοῦν-Καραλάρ τῆς Κοινότητος Καραλαρίων—Κιερίου (234), εἰς τὸ χωρίον Τσιαμπαλᾶρ τῆς Κοινότητος Μισαλᾶρ ἢ Μουσαλᾶρ (337), εἰς τὸ χωρίον Κεμερλίρ τῆς Κοινότητος Παζαρακίου Μεγάλου (327), εἰς τὴν Κοινότητα Σιαμπαλῆς (135) καὶ εἰς ἄλλας τινὰς Κοινότητας τῆς Ἐπαρχίας κατὰ μικρὸν ἀριθμὸν.

II. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἰδίᾳ μέχρι τοῦ 1884, ὅποτε ἤρχισε νὰ λειτουργῇ ὁ Θεσσαλικὸς σιδηρόδρομος, ἡ συγκοινωνία ἦτο πρωτόγονος. Οὐδεμία ἀμαξιτὸς ὁδὸς ὑπῆρχε καὶ μέσα συγκοινωνίας ἦσαν τὰ ὑποζύγια (ἵπποι, ἡμίονοι καὶ ὄνοι) καὶ ἐν τισι πεδινοῖς χωρίοις καὶ αἱ δίτροχοι βοῖδάμαξαι (ἀραμπάδες), καιροῦ ἐπιτρέποντος, ἐννοεῖται. Διότι ἐν καιρῷ χειμῶνος διεκόπτετο ἡ συγκοινωνία, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἕνεκα τῶν πλημμυρούντων ποταμῶν (Ὀνοχώνου, Καλέντζη, Καραμπάλη, Ταμίσου κλπ.) καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῶν πολλῶν ἐλῶν τῶν ἐν τῇ πεδιάδι σχηματιζομένων.

Ἀπὸ τοῦ 1884 ὁμῶς καὶ ἐντεῦθεν, ἡ συγκοινωνία ἤρξατο βελτιουμένη κάπως, διότι καὶ ὁ σιδηρόδρομος συνέδεσε μετὰ τῆς Καρδίτης χωρία τινὰ τῶν τέως Δήμων Κιερίου, Φαναρίου καὶ Γόμφων, καὶ ἀμαξιτοὶ ὁδοὶ τῶρα τελευταῖον ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωνται ἀπὸ Καρδίτης πρὸς τὰ πέριξ καὶ καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς διευθύνσεις: 1) Καρδίτης—Λαρίσης, λειτουργοῦσα μέχρι τοῦ Κουτσερῆ καὶ ἐξυπηρετοῦσα Κοινότητάς τινὰς τοῦ τέως Δήμου Τιτανίου καὶ Φύλλου. 2) Καρδίτης—Λουτρῶν Σμο-

Βουνεσι: Οἱ ἐπίσημοι μετὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Σανατορίου

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ - ΑΠΟΦΕΙΣ

Κανάλια: Μία γραφικὴ ἀποφῆς τῆς ὥραιας κωμοπόλεως

Καρδίτσα: Τὰ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «Ἀθηνᾶ» Ἀνθεστήρια 1931

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Καρδίτσα: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν εἰς ἑορτὴν ἐν Παισιλύπῳ

κόβου, κατεσκευασμένη μόνον ἐν τῷ ὀρεινῷ τμήματι, ἀπὸ Κέδρου (Χαλαμπρεζίου) μέχρι Λουτρῶν. Συνέχεια ταύτης δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ νῦν ὑπὸ κατασκευὴν ἁμαξιτὸς ὁδὸς Ρεντίνης—Λουτρῶν Σμοκόβου. Ἴνα ὁμως ἀποθῇ ὠφέλιμος ἡ ὁδὸς αὕτη, πρέπει νὰ κατασκευασθῇ καὶ τὸ ἐν τῇ πεδιάδι καὶ μέχρι Καρδίτσης ἢ Σοφάδων τμήμα. 3) Καρδίτσης—Νεράιδας (Νεβρουπόλεως). 4) Καρδίτσης—Φαναρίου. 5) Καρδίτσης—Τρικκάλων, ἀλλὰ μόνον μέχρι Ριζάθας λειτουργεῖ.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Μουζακίου κατεσκευάσθη καὶ βατὴ ἡμιονικὴ ὁδὸς πρὸς τὰς κοινότητας τοῦ πρώην Δήμου Ἀργιθέας. Τὸ δὲ Μουζάκιον συγκοινωνεῖ δι' αὐτοκινήτων μετὰ τῶν Τρικκάλων.

Κατεσκευάσθησαν καὶ τινες μικραὶ γέφυραι καὶ μία μεγάλη ἐν Σοφάδες ἐπὶ τοῦ Ὀνοχώνου. Προήχθησαν καὶ ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας (κάρρα, ἅμαξαι, αὐτοκίνητα, σιδηρόδρομος), ἀλλ' ὁμως δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἔχομεν ὑποφερτὴν συγκοινωνίαν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Καρδίτσης, ἀφοῦ μερικαὶ Κοινότητες ἐν καιρῷ χειμῶνος δὲν δύνανται νὰ συγκοινωνήσωσιν ὅχι μόνον μετὰ τῆς πρωτεύουσας, ἀλλ' οὔτε καὶ μετὰ τῶν γειτόνων.

Ὅπως ἀντιθέτως καὶ ἀλματωδῶς προώδευσεν ἡ συγκοινωνία τῶν τριῶν Τ (Ταχυδρομεῖα, Τηλέγραφοι καὶ Τηλέφωνα). Ἐνῶ κατ' ἀρχὰς μόνον ἐν Καρδίτῃ ὑπῆρχε Ταχυδρομεῖον καὶ Τηλεγραφεῖον, σὺν τῷ χρόνῳ ἰδρύθησαν τοιαῦτα καὶ εἰς τὰς μεγαλυτέρας κωμοπόλεις τῆς Ἐπαρχίας (Σοφάδες, Ἀσλανάρ, Ρεντίνα, Μεσενικόλα, Φανάριον, Μουζάκι, Παλαμᾶ κλπ.). Τώρα δὲ τελευταῖον, μετὰ τὴν διάδοσιν τοῦ τηλεφώνου, ἰδρύθησαν τηλεφωνικὰ γραφεῖα σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τῆς Ἐπαρχίας, διασφαλίζοντα μετὰ τῆς σάλπιγγος τοῦ ἀγροτικοῦ διανομέως τὸν πολιτισμὸν καὶ εἰς τὴν καλὴν βίην τοῦ ἐσχάτου ἀγρότου.

III. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

α'. Γεωργία (ἀμπελουργία, δενδροκομία, μελισσοκομία κλπ.).

β'. Κτηνοτροφία.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ—πλὴν ἐλαχίστων—ἀσχολοῦνται μὲ τὴν γεωργίαν καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, τόσον οἱ πεδινοὶ ὅσον καὶ οἱ ὀρεινοί. Καὶ οἱ μὲν ὀρεινοὶ ἦσαν πάντες ἰδιοκτῆται, οἱ δὲ πεδινοὶ ὅλοι, ἐκτὸς ἐλαχίστων, ἐξηκολούθουν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν νὰ ἐργάζωνται τὰ κτήματα τῶν τσιφλικιούχων, λαμβάνοντες τὰ 2)3 τῶν εἰσοδημάτων, μέχρι τοῦ 1909, ὅποτε ἐδημιουργήθη τὸ περιώνυμον ἀγροτικὸν ζήτημα ὑπὸ ἐκλεκτῶν πατριωτῶν, ἐκ τῆς πεδιάδος τῆς Καρδίτσης καταγομένων κατ' ἀρχάς. Εἶτα δέ, διὰ τὴν γενικευθεῖσαν ἐξέγερσιν τῶν ἀκτημόνων ἀγροτῶν, ἐψηφίσθησαν ἔκτοτε οἱ διάφοροι ἀγροτικοὶ νόμοι, διὰ τῶν ὁποίων ἡ γῆ περιήλθεν εἰς τοὺς πρώην κολλήγους, ὑποχρεωθέντας νὰ ἀποπληρώσουν τὴν ἀξίαν τῶν διανεμηθέντων ἀγρῶν δι' ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Ἡ διανομὴ τῶν γαιῶν πολὺ ὠφέλησε διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων, διότι καὶ οἰκίαι ὑγιειναὶ ἤρχισαν νὰ ἀνεγείρωνται—πρότερον ἡ αὐτὴ εἰσοδος ἦτο καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὰ ζῶα τῆς οἰκίας—καὶ σχολεῖα καὶ ἐκκλησίαι κλπ. Καὶ ἐνῶ κατ' ἀρχάς ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν ἐγένετο διὰ τῶν πρωτογόνων μέσων καὶ ὁ ἀλωνισμὸς διὰ τῶν περιφήμων ροκανῶν, ἤδη ἤρχισαν ν' ἀναφαίνωνται καὶ μηχανικὰ

μέσα καλλιέργειας (βενζινάρωτρα) θεριστικά μηχαναί περί τὰς 200, ἰδίᾳ εἰς τοὺς πρῶν δήμους Κιερίου καὶ Φύλλου, καὶ ἁλωνιστικά μηχαναί περί τὰς 20.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ τῆς προόδου τῆς γεωργίας ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Καρδίτσας, θὰ ᾔτο ἀσέβεια, ἂν δὲν ἐμνημονεύομεν τὸν ἀείμνηστον ἰδιοκτήτην τῆς Λαζαρίνης Γεώργιον Ζωγράφον, τὸν ἐθνικὸν ἐκεῖνον ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσε τὸ πολὺ μέρος τῆς ζωῆς του εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τῆς κτηνοτροφίας καὶ δενδροκομίας. Καὶ εὐχῆς ἔργον θὰ ᾔτο νὰ μὴ ἐπεξετείνετο τότε ἡ ἀπαλλοτρίωσις εἰς Λαζαρίναν, ἀλλὰ νὰ ἐχρησιμοποιεῖτο ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς κεντρικὸν διδασκαλεῖον ἐπιστημονικῆς γεωργικῆς κλπ. μορφώσεως τῶν τέκνων τῶν Θεσσαλῶν γεωργῶν.

Ἡ ἔλλειψις ὅμως ἀντιπλημμυρικῶν καὶ ἀρδευτικῶν ἔργων ἐμποδίζει κατὰ πολὺ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων ἐκ τῆς γεωργίας, ἐξ ἧς κυρίως ἀποζοῦν, διότι, ὡς ἡ πείρα τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀπέδειξε, τότε μόνον ὑπάρχει καλὴ ἐσοδεία, ὅταν τύχη καὶ αἱ καιρικαὶ συνθήκαι νὰ εἶναι εὐνοϊκαί.

Εἰς τὴν πεδιάδα ἐπίσης καλλιεργείται καὶ ἐντατικῶς μάλιστα εἰς τινὰς κοινότητας (Κανάλια, Ἀσλανὰρ κλπ.) ὁ καπνός, ἐκ τῆς καλλιέργειας τοῦ ὁποῦ — ἰδίᾳ διαρκοῦντος τοῦ τελευταίου πολέμου — πολλοὶ ἐπλούτησαν, διότι ἀρκετὴ ποσότης καπνοῦ ἐξάγεται καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατ' ἔτος.

Ὑπὸ δὲ τῶν κατοικούντων τὰς ὑπαρείας τῆς Πίνδου (ΡΙζά) καλλιεργείται καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἰδίᾳ εἰς Παλιούριον, Βελέσι, Μαστρογιάννη, Ζωγλόπη, Καστανιά, Μεσενικόλα, Φανάριον, Μουζάκιον κλπ. Περίφημος ὁ οἶνος τῆς τοποθεσίας τῆς Καστανιάς «Μαραθιά» καί, ὡς ἄνωτέρω εἵπομεν, ὁ τοῦ Μεσενικόλα. Περὶ δὲ τοῦ Μουζακίου (ἀρχαίων Γόμφων) εἰδικῶς ἔχομεν ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ἀνέκαθεν ἐλατρεύετο ὁ Κάρπιος Διόνυσος καὶ ὅτι τῷ 48 π. Χ. κατὰ τὸν Πλούταρχον οἱ στρατιῶται τοῦ Καίσαρος ἐνέτυχον ἀφθόνῳ οἴνῳ καὶ πίνοντες ἀνέδην (=ἀφθόνως) ἀτηλλάγησαν δεινοῦ τινος νοσήματος, ὅφ' οὗ κατετρύχοντο.

Ὑπὸ τινων καλλιεργείται (καὶ πεδινῶν καὶ ὄρεινῶν) καὶ ἡ μελισσοκομία, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀρχέγονον τρόπον, διότι κατὰ Σεπτέμβριον, ἐποχὴν τοῦ τρηγητοῦ τοῦ μέλιτος, αἱ μέλισσαι καίονται, ἵνα παραληφθῇ τὸ μέλι! Καὶ μόλις ἐπ' ἐσχάτων παρ' ὀλιγίστων εἰσῆχθησαν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ καλούμεναι Κυψέλαι μετὰ τῶν ἐντὸς κινήτων τεχνικῶν κρηθρῶν.

Καὶ οἱ ὄρεινοί, ὡς εἵπομεν, εἶναι γεωργοὶ καὶ μικροκτηνοτρόφοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ πλεῖστοι, ἂν μὴ πάντες, ἀγοράζουσι τὸν πρὸς τὴν διατροφὴν ἀραθόσιτον (τὴν μπομπότα) τοῦλάχιστον τοὺς ἐξ μῆνας τοῦ ἔτους, καίτοι εἶναι ἐργατικώτατοι οἱ πάντες, ἀλλ' ἀγωνίζονται ματαίως καλλιεργοῦντες τὰ ἐπικλινῇ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα τάχιστα παρασύρονται ὑπὸ τῶν βροχῶν, ἵνα ὀλίγον κατωτέρω μεταβληθῶσιν εἰς χειμάρρους καὶ καταστρέψωσι καὶ τοὺς λίαν ὠφελίμους καὶ προσοδοφόρους (μέχρι τῆς καταστροφῆς τῶν) παραποταμίους ἀγρούς των. Καὶ τὸ χεῖριστον ὅλων εἶναι ὅτι, λόγῳ τῆς ὑπερεντατικῆς, ἀλλ' ἐπιζημίου λίαν αὐτῆς καλλιέργειας, ἡλαττώθησαν καὶ αἱ βοσκήσιμοι ἐκτάσεις καὶ ἐπομένως περιορίζεται καὶ ἡ κτηνοτροφία, τῆς ὁποίας τὰ ἔσοδα εἰς παλαιότεραν ἐποχὴν ἐπῆρκουν διὰ τὴν διατροφὴν τῶν λιτοδιαίτων ὄρεινῶν. Ἦδη ὅμως τὰ πράγματα εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογα, διότι ὁ πληθυσμὸς

Καρδίτσα : Ὅμορφες κοπέλλες εἰς τὰ Ἀνθεστήρια τοῦ 1931

ΕΟΡΤΑΙ - ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΡΟΤΟΜΑΙ

Καρδίτσα : Τὰ ἀποκαλυπτῆρια τῆς προτομῆς τοῦ Καραϊσκάκη

Καρδίτσα : Τὸ πρῶτον Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου «Ἀθηνᾶ»

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ - ΕΟΡΤΑΙ

Καρδίτσα : Ἐπιδείξεις μὲ ἐθνικὴν στολὴν κατὰ τὰ Ἀνθεστήρια

εἰς τινὰς ὀρεινὰς κοινότητας ἐτριπλασιάσθη καὶ ἐτετραπλασιάσθη εἰς ἄλλας· ἐπομένως, ἂν μείνῃ αὕτῃ ἡ κατὰστασις, πολὺ συντόμως θὰ ἀντικρύσωσιν οἱ πληθυσμοὶ αὐτοὶ τὴν πείναν. Τὸ Κράτος ἔχει συμφέρον νὰ προλάβῃ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὴν κατάστασιν, ὅπως ἄλλως τε ἐφρόντισε καὶ διὰ τοὺς πεδινούς.

Κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ κατάστασις θεραπεύεται, ἂν τὸ Κράτος στρέψῃ τὴν προσοχὴν τούτων εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων καὶ φυτευθῶσι διὰ τοιούτων ὅλα τὰ βουνὰ τῶν Θεσσαλικῶν Ἀγραφῶν ἀπὸ τῆς Μαΐτης μέχρι τοῦ Μουζακίου. Πρὸς τοῦτο πρέπει ἀμέσως νὰ σταλῶσι κατάλληλοι γεωπόνοι κατὰ περιφέρειας π. χ. εἰς Καῖτσαν, Χαλαμπρέζι, Σέκλιζαν, Ροῦσσον, Παληόκαστρον, Μουζάκι, Ἀργιθέαν καὶ οἱ ὅποιοι ἅψ' οὗ μελετήσωσι τὰ ἐδάφη, θὰ ὑπολογίσωσι πόσων καὶ ποίων δένδρων ὀπωροφόρων ἔχει ἀνάγκη ἕκαστος οἰκογενειάρχης ἐκάστης κοινότητος. Μετὰ τοῦτο δὲ εἰς κατάλληλον τοποθεσίαν θὰ καλλιεργηθῇ τὸ φυτώριον, τὸ ὁποῖον θὰ προπαρασκευάζῃ πρὸς μεταφύτευσιν τὰ δένδρα, ἅτινα θὰ παραδίδονται ἐν ὀρισμένη ἡμέρᾳ καὶ εἰς τὰ ὀρισμένα μέλη τῆς Κοινότητος, ἐπὶ τῇ βάσει κοινοποιηθέντος πρὸ πολλοῦ χρόνου καταλόγου εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος.

Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς πᾶσαν αὐτὴν τὴν ἐργασίαν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν θὰ ἐπιβλέπῃ κατὰ μέγα μέρος καὶ ἡ ἀστυνομία τοῦ τόπου.

Ἡ ἐργασία αὕτῃ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ δεκαετίαν περίπου, ὅποτε ὅλα τὰ παρόχθια μέρη καὶ ἐπικλινῇ καὶ ἄδενδρα καὶ ἄχρηστα σήμερον ἐδάφη θὰ παρουσιάζουν ἐκ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι, ὅτι 1) ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν καρπῶν (καρυδιῶν, ἀμυγδάλων, κερασίων, κασάνων, μήλων κλπ.) θὰ ἐξασφαλίσωσι τὸν ἄρτον ἐκ σίτου πλέον καὶ οὐχὶ ἐξ ἀραβοσίτου, 2) θὰ παύσωσιν αἱ πλήμμυραι τῶν χειμάρρων, διότι δὲν θὰ καλλιεργοῦνται πλέον τὰ ἐπικλινῇ ἐδάφη, ἀλλὰ θὰ δενδροφυτεύωνται, 3) δὲν θὰ παρασύρωνται ὑπὸ τῶν χειμάρρων τὰ παραποτάμια χωράφια τὰ ποτιστικά, ἀλλὰ θὰ καλυτερεύσῃ ἡ θέσις των καὶ ἡ παραγωγή των εἰς ἀραβόσιτον καὶ φασόλια θὰ εἶναι πολὺ μεγαλειτέρα καὶ 4) σὺν τῷ χρόνῳ θὰ αὐξηθῇ καὶ ἡ κτηνοτροφία, ἥτις, ὡς εἴπομεν, λόγῳ τῆς ἐντατικῆς καλλιεργείας τῆς γῆς καὶ ἐνίοτε καὶ λόγῳ ἀθεραπεύτων νόσων ὁσημέραι περιορίζεται. Τρέφει δὲ ἡ μὲν πεδιάς, πρόβατα, βοῦς, βουβάλους, ἵππους, ὄνους, ἡμιόνους, τὰ δὲ ὀρεινὰ μέρη κατ' ἐξοχὴν αἰγας καὶ ὀλίγα πρόβατα καὶ ἐλάχιστα ὑποζύγια (ἵππους, ὄνους καὶ ἡμιόνους), διότι τὰ πλεῖστα ἀγοράζονται ἐκ τῶν τῆς πεδιάδος.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ δενδροκομίας καλὸν θὰ ᾔητο, ἂν ἐξηναγκάζοντο καὶ οἱ πεδινοὶ νὰ δενδροφυτεύσωσιν (ἐκάστη Κοινότης) τὰ παρόχθια μέρη τῶν ποταμῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν διὰ πλατάνων καὶ ἰτεῶν. Θὰ παρυσίαζεν ἡ πεδιάς ὠραῖον θέαμα, θὰ εἶχον σκιὰν οἱ κάτοικοι τὸ θέρος καὶ θὰ ἐλύετο ἐν τοῖς πλείστοις καὶ τὸ ζήτημα τῶν καυσοξύλων. Ἀφίνω δέ, ὅτι καὶ κατὰ τὰς πλημμύρας θὰ παρέμεινε καὶ πολὺ μέρος τῆς λίγης εἰς τοὺς πλησίον ἀγρούς. Ἐπίσης καὶ ἡ πτηνοτροφία δὲν ἐκαλλιεργήθη ἐπιστημονικῶς.

γ'. Βιομηχανία.

Βιομηχανία ἀνεπτυγμένη ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ οὐτε ὑπῆρχε κατ' ἀρχάς, οὐτε μετὰ ταῦτα ἀνεπτύχθη. Μόνον κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ὅτε ἤκμαζε καὶ ἡ σησαμοπαραγωγή, ἐλειτούργουν ἐν Καρδίτῃ καὶ Σοφάδες σησαμόμυλοι, ἐκ

τῶν ὁποίων παρήγετο τὸ περίφημον σησαμέλαιον, τὸ ὁποῖον ἀντικαθίστα τότε τὸ ἐλαιόλαδον. Ματαίως μετὰ ταῦτα προσεπάθησε καὶ ὁ μνημονευθεὶς Γεώργ. Ζωγράφος νὰ ἀναπτύξῃ τὴν βιομηχανίαν τῆς ζακχάρεως ὑδρῦσας περίφημον ἐν Λαζαρίνῃ ἐργοστάσιον ζακχαροποιίας. Ἀλλὰ διὰ διαφόρους λόγους καὶ διότι δὲν ὑπεστηρίχθη ὅσον ἔπρεπεν ὑπὸ τοῦ κράτους, ἐναυάγησεν ἡ ἐπιχείρησις αὕτη κατὰ τὰς παραμονὰς ἀκριβῶς τῆς εὐδοκιμήσεώς της πρὸς μεγίστην κρατικὴν ζημίαν.

Ἡ βιομηχανία ὅμως τῆς ἀλευροποιίας προώδευσεν κατὰ πολὺ, διότι τοὺς παλαιούς ὑδρομύλους ἀντικατέστησαν ἐργοστάσια πλέον ἀλευροποιίας με νεωτάτου συστήματος μηχανήματα, ὅχι βέβαια καθ' ὅλην τὴν Ἐπαρχίαν, ἀλλὰ εἰς τὰ μεγαλύτερα κέντρα (ἐν Καρδίτῃ 6, ἐν Σοφάδες 2, Παλαμᾶ, Βλοχῶ, Μοίρους, Ρεντίνῃ, Μουζουκίῳ κλπ.), ἐξ ὧν σπουδαιότερος ἀλευρόμυλος ὁ τοῦ Κατσάρῃ ἐν Καρδίτῃ, διότι ἐξάγει καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπαρχίας ἄλευρα.

Ἐπίσης καὶ ἐργοστάσιον κεραμοποιίας λειτουργεῖ ἐν Καρδίτῃ τοῦ Οἰκονόμου.

δ'. Ἐμπόριον.

Ἀλματωδῶς προώδευσεν τὸ ἐμπόριον καὶ ἰδίᾳ ἐν Καρδίτῃ, Σοφάδες καὶ Μουζακίῳ. Κατ' ἀρχὰς ἐλαχίστη ἐμπορικὴ κίνησις ἦτο μόνον ἐν Καρδίτῃ, διότι οἱ θέλοντες νὰ ἀγοράσωσι τι καὶ ἰδίᾳ εἶδη τοῦ μονοπωλείου (ἄλας καὶ πετρέλαιον) ἐκεῖ ἔπρεπε νὰ διευθυνθῶσι. Οὗτοι δὲ ἦσαν πολὺ ὀλίγοι, διότι οἱ πολλοὶ τῶν κατοίκων διὰ τὸ λιτοδίαιτον ἦσαν καὶ αὐτάρκεις, ἢ καὶ ἂν ἤθελον νὰ ἀγοράσωσι τι, τὸ ἠγόραζον ἀπὸ τοὺς γυρολόγους ἐμπόρους τοὺς λεγομένους π ρ α μ α τ ε υ τ ᾶ δ ε ς. Ὡς μεγάλῃν δὲ ἐμποροπανήγυριν καὶ ἰδίᾳ ζωοπανήγυριν ἐγνώριζον οἱ πάντες τὴν ἐν τῷ χωρίῳ Μασχουλούρ τελουμένην τῇ 2 Μαΐου ἐκάστου ἔτους.

Ἀργότερον ἤρχισε νὰ τελῇται τοιαύτη καὶ ἐν Καρδίτῃ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου (21 Μαΐου), ἥτις ἀπὸ τινων ἑτῶν ἐπαναλαμβάνεται καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (26 Ὀκτωβρίου). Ἡ μὲν ἀγοραπωλησία τῶν ζώων διαρκεῖ ἐπὶ τριήμερον, ἐν ᾧ ἡ ἐμποροπανήγυρις ἐπὶ δεκαπενθήμερον. Ἐπίσης ἄλλη ἑτήσια ἐμποροπανήγυρις εἶναι καὶ ἡ τελουμένη τὴν 23 Αὐγούστου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Νεβρουπόλεως καὶ εἰς θέσιν «Ἀσπρα Λιθάρια», ἐν τῇ ὁποίᾳ κυρίως ἐκτίθενται κτηνοτροφικὰ προϊόντα.

Μεγάλως συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν καὶ διευκόλυντιν τοῦ ἐμπορίου καὶ αἱ διενεργούμεναι καθ' ἑβδομάδα, ἑβδομαδιαῖαι ἀγοραὶ καλούμεναι, εἰς τὰ κυριώτερα ἐμπορικὰ κέντρα (Καρδίτῃ, Μουζάκι, Σοφάδες, Παλαμᾶ κλπ.).

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου κατ' ἐξοχὴν συνετέλεσε καὶ ὁ Θεσσαλικὸς σιδηρόδρομος, διότι πρὸ τοῦ 1885 τὰ εἰσαγόμενα ἔξωθεν ἐμπορεύματα (ζάκχαριν, καφέν, ἐλαίας, ἔλαιον, σάπωνα, βαμβάκερά ὑφάσματα κλπ.) μετέφερον ἐκ τοῦ Βόλου οἱ μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνοῦντες διὰ τῶν ζώων καὶ ἐπώλουν ἢ ἀντήλλασσον ταῦτα διὰ σιτηρῶν καὶ ἄλλων προϊόντων τῆς Ἐπαρχίας, περιερχόμενοι πολλάκις τὰ χωρία, διότι ἐπὶ πολλὰ ἔτη οὐδαμοῦ πλην τῆς Καρδίτῃς ὑπῆρχον ἐμπορικὰ καταστήματα. Ἐνῶ σήμερον ὅχι μόνον ἐν Καρδίτῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μεγαλύτερας κωμοπόλεις τῆς Ἐπαρχίας ὑπάρχει πληθὺς ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἐν τοῖς ὁποίοις πωλοῦνται ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου. Σήμερον καὶ ἡ μικρότερα κοινότης καὶ ὁ μικρότερος συνοικισμὸς θά

Καρδίτσα : "Ὁμιλος φίλων Λαϊκῆς Βιβλ. «Ἀθηνᾶ» (1927-1935)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ - ΕΟΡΤΑΙ

Καρδίτσα : Κορίτσια με ἀρχαϊκὴν στολὴν εἰς τὰ Ἀνθεστήρια

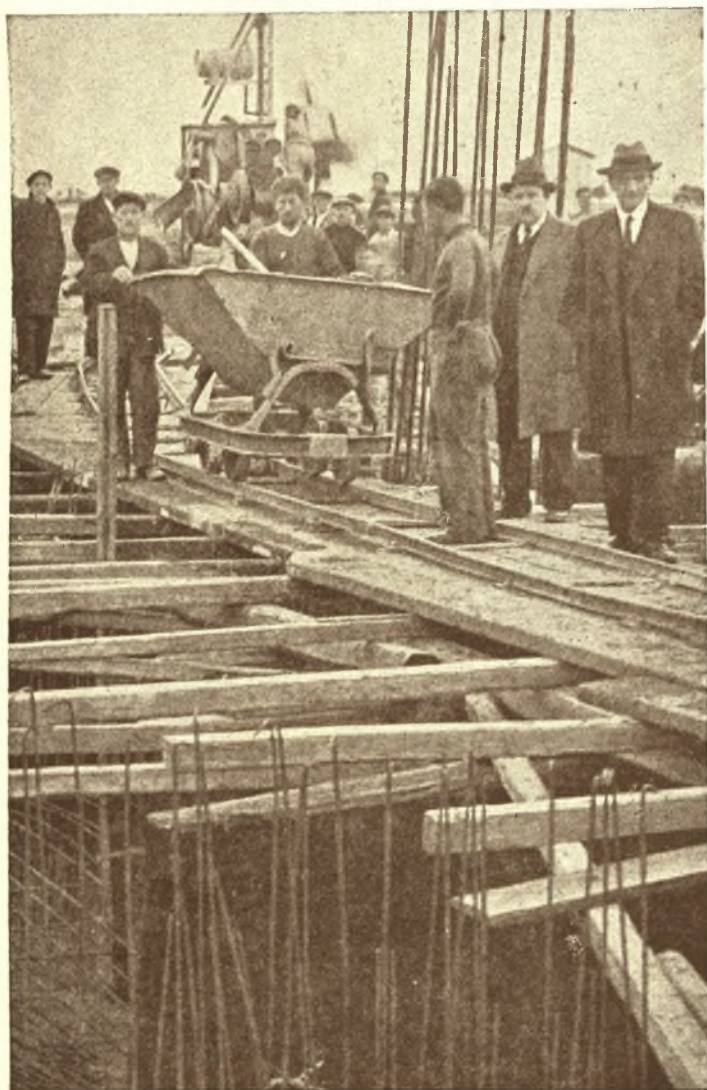

Καρδίτσα : Τὰ ἐκτελούμενα ἔργα τῶν ὑπονόμων τῆς πόλεως

ΕΡΓΑ ΕΞΥΓΙΑΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ

Καρδίτσα : Ὁ Δήμαρχος Καρδίτσης παρακολουθῶν τὰ ἔργα

ἔχη τὸ παντοπωλεῖόν του καὶ πολλάκις περισσότερα τοῦ ἑνός, διότι μεταπολεμικῶς ἰδίᾳ οἱ ἄνθρωποι ἐπολλαπλασίασαν τὰς ἀνάγκας τῶν. Χαρακτηριστικὰ δὲ εἶναι καὶ ὅσα μοὶ ἔγραψεν ὁ φίλος Πρόεδρος τῆς κοινότητος Σοφάδων κ. Καραδημας. «Κέντρα ἀναψυχῆς καὶ διασκέδασεως δὲν ὑπῆρχον ἐν Σοφάδῃς· μετὰ τὴν μεγαλύτεραν δὲ χαρὰν ἐδέχθησαν οἱ Σοφαδίται τὸ ἀνοιγμὰ τοῦ πρώτου καφενεῖου κατὰ τὸ ἔτος 1894. "Ἐκτοτε ἤρχισαν ν' ἀναφαίνωνται πολλὰ καταστήματα. "Ἦδη δὲ ὑπάρχουν 60 καταστήματα ἐμπορικὰ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν λείπει τίποτε καὶ ἐξ ὧν προμηθεύονται τὰ εἶδη τῶν 30 χωρίων τῶν τέως δήμων Τιτανίου, Φύλλου, Κιερίου, Καλλιφωνίου, Ταμασίου καὶ Μενελαΐδος».

Κατὰ τὴν παλαιότεραν ἐποχὴν εἰσήγοντο ἢ ἐξήγοντο τὰ προϊόντα διὰ τοῦ Βόλου, εἶτα δὲ καὶ διὰ τοῦ Δεμερλῆ διὰ τοῦ Ἀθηνῶν—Λαρίσης κλπ. σιδηροδρόμου. Εἰσάγονται μὲν ἀποικιακὰ ἐν γένει, ὑφάσματα, ἀραβόσιτος, διὰ τὸν ὀρεινὸν πληθυσμὸν κλπ., ἐξάγονται δὲ σίτος (ἐκ τῆς πεδιάδος), ζῶα, κτηνοτροφικὰ ἐν γένει προϊόντα καὶ πτηνοτροφικὰ καὶ ὀλίγοι ξυλάνθρακες ἐκ τοῦ σταθμοῦ Καΐτσης. Τὸ κυρίως δ' ἐξαγόμενον προϊόν εἶναι ὁ καπνός.

IV. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Πολὺ μεγάλη ἐπίσης πρόοδος ἐσημειώθη καὶ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει. Κατ' ἀρχὰς σχολεῖα δημοτικὰ μετὰ δημοδιδασκάλων μόνον ἐν Καρδίτῃ καὶ εἰς ὀλίγας κωμοπόλεις ἐλειτούργουν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα πλημμελῶς δι' ἑλλειψιν διδασκηρίων καταλλήλων καὶ ἐπαρκoῦς προσωπικοῦ. Τὰ πλεῖστα χωρία ἢ ἐστεροῦντο ἐντελῶς διδασκάλου καὶ διδασκηρίου, ἢ τὰ ὀλιγώτερα εἶχον μὲν διδάσκαλον τὸν γνωρίζοντα γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ πρό παντός νὰ ψάλλῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ὑπὸ τῆς Κοινότητος πληρωνόμενον, ἀλλὰ δὲν εἶχον διδασκῆριον. "Ενεκα τούτου ἡ διδασκαλία ἐγένετο ἢ εἰς τοὺς σκοτεινοὺς νάρθηκας τῶν ἐκκλησιῶν ἢ εἰς τὰ κελλία τῶν ἐκκλησιῶν. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως ἡ κατάστασις βελτιώνεται καὶ ἡ ἐκπαίδευσις προοδεύει ὁσημέραι καὶ διὰ τῆς ἰδρύσεως διδασκηρίων ὑπὸ τε τῶν κοινοτήτων καὶ τοῦ Κράτους καὶ διὰ τῆς τοποθετήσεως δημοδιδασκάλων μὲν εἰς τὰ μεγαλύτερα κέντρα, ὑποδιδασκάλων δὲ εἰς τὰ χωρία, τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τῶν ἐν Σοφάδῃς καὶ Καρδίτῃ λειτουργησάντων τότε Ὑποδιδασκαλείων. Εἰς τρόπον ὥστε σήμερον ἐκάστη κοινότης ἔχει καὶ τὸ δημοτικόν της σχολεῖον, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ μετὰ ἑνὸς δημοδιδασκάλου εἰς τὰς πλείστας, εἰς ἄλλας μετὰ δύο δημοδιδασκάλους, εἰς τινὰς μετὰ τρεῖς ἢ 4 καὶ μετὰ 5 καὶ 6 ἐν Καρδίτῃ. Ἡ ὅλη ἐπαρχία ἀποτελεῖ ἰδίαν περιφέρειαν, τὴν τῆς Καρδίτσης, ἐνθα ἐδρεύει καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὑφ' ὃν ὑπάρχοντα τὰ 157 δημοτικά σχολεῖα τῆς περιφέρειας, εἰς ἃ διδάσκουν 208 δημοδιδασκαλοὶ ἐν συνόλῳ ἄρρενες καὶ θήλειαι καὶ εἰς ἃ φοιτῶσι σήμερον 16.290 μαθηταὶ ἐν συνόλῳ, ἐξ ὧν ἄρρενες 10.135 καὶ θήλειαι 6.155. "Ἐχει δὲ ἡ ὅλη περιφέρεια καὶ 139 δημόσια διδασκῆρια.

"Οχι μόνον ἡ δημοτικὴ, ἀλλὰ καὶ ἡ μέση ἐκπαίδευσις ἀνεπτύχθη, διότι καὶ Γυμνάσιον ἰδρύθη τῷ 1889 ἐν Καρδίτῃ κατ' ἀρχὰς δημοσυντήρητον καὶ εἶτα ἀπὸ τοῦ 1919 δημόσιον, καὶ 2 Ἑλληνικά Σχολεῖα ἐν Καρδίτῃ καὶ ἀνὰ ἕν τοιοῦτον ἐν Σοφάδῃς, Φαναρίῳ, Παλαμῇ, Μουζακίῳ καὶ Μεσενικόλῳ, ἅτινα, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τοῦ 1929 μετωνομάσθησαν εἰς Ἑμιγυμνάσια. Καὶ Δασικὴ σχολὴ

ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα ἐλειτούργησεν ἐν Παλαιοκάστρῳ (τῇ νῦν Μητροπόλει), ἔνθα καὶ τώρα λειτουργεῖ κατώτερον γεωργικὸν σχολεῖον. Ἐν Καρδίτῃ δὲ καὶ ἐπιμελεία τοῦ συλλόγου «Ἡ Ἀθηνᾶ» λειτουργοῦσι καὶ νυκτερινὸν δημοτικὸν σχολεῖον ἀπόρων παιδῶν καὶ πρακτικὴ ἐμπορικὴ σχολὴ καὶ σχολὴ ξένων γλωσσῶν. Εἰς τὴν ἐν γένει δὲ πρόοδον τῆς Ἐπαρχίας συντελοῦσι καὶ αἱ δύο νῦν ἐκδιδόμεναι καθημεριναὶ ἐφημερίδες, α') «Θεσσαλικὴ Φωνὴ» καὶ β') «Καρδίτσα». Εἰς παλαιότεραν δὲ ἐποχὴν καὶ κατὰ καιροὺς ἐξεδόθησαν καὶ αἱ ἐξῆς ἐφημερίδες. α') «Θεσσαλιώτις», β') «Ἀμάθεια», γ') «Ἀνατολή».

Καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐπαρκέστατα ἐξυπηρετεῖται διὰ τοῦ ἐν Καρδίτῃ Πρωτοδικείου, Εἰρηνοδικείου καὶ Πταισματοδικείου καὶ διὰ τῶν εἰς τὰς κυριώτερας κωμοπόλεις εἰρηνοδικείων (Σοφάδων, Ρεντίνης, Μεσενικόλα, Φαναρίου, Πετρίλου - Μουζακίου, Παλαμᾶ). Ἀλλὰ καὶ ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἔχει ἐμπεδωθῇ διὰ τῆς ἰδρύσεως ἀστυνομικῶν σταθμῶν εἰς τὰ κυριώτερα κέντρα τῆς Ἐπαρχίας.

V

α'. Ἐπιστήμαι.

Κατ' ἀρχὰς ὑπῆρξε μεγίστη ἔλλειψις ἐπιστημόνων ἐντοπίων. Ὡς ἐκ τούτου πολλοὶ καὶ ἰδίᾳ δικηγόροι ἐπῆλθον ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, διότι ἐλάχιστοι ἦσαν οἱ ἐντόπιοι (Π. Κουκουρῖκος, Π. Ἀλεξανδρῆς, Π. Ζωγλοπίτης, Αἰμίλιος Τσαμαγκίδης). Ἱατροὶ ἐπίσης ἐλάχιστοι ὑπῆρχον ἐντόπιοι, (Β. Κουκορῖκος, Ξ. Τσαμαγκίδης, Φραγκίδης, Α. Βασαρδάνης, Σ. Παπαποστόλου, Εὐθυμιάδης καὶ Ἀπόστολος Καπάλας) καὶ ἀδύνατον ἐπομένως νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τόσον μεγάλην περιφέρειαν. Τὸ στάδιον ἦτο ἐλεύθερον ἐπὶ ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα εἰς τοὺς λεγομένους πρακτικοὺς ἱατροὺς.

Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως τὰ πράγματα διαφέρουσι καὶ ὥς πρὸς τὴν σπουδὴν καὶ καλλιέργειαν πασῶν τῶν ἐπιστημῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης καταγομένων, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχομεν ἐπιστήμονας διακεκριμένους καὶ ἐν τῇ Νομικῇ, καὶ ἐν τῇ ἱατρικῇ, καὶ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει καὶ ὥς ἀξιωματικούς ἐν τῷ στρατῷ καὶ ὥς μηχανικούς, καὶ ὥς ὑπαλλήλους ἐν γένει ἐν τῇ διοικήσει τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους. Νῦν δὲ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, εἰς τὴν ὑπερπαραγωγὴν τῶν ἐπιστημόνων, ὅπως, ἄλλως τε, συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους.

β'. Τέχναι.

Ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἐπαρχίας σύγκειται ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ γεωργῶν καὶ μικροκτηνοτρόφων, διὰ τοῦτο κατ' ἀρχὰς δὲν παρατηροῦνται εἰς τὴν ὑπαιθρον εἰδικοί ἔμποροι καὶ βιοτέχναι, ἀλλὰ μόνον ἐν Καρδίτῃ. Ὁ χωρικός ὥς λίαν λιτοδίαιτος ἀναπληροῖ μόνος τοῦ ἀκόμῃ καὶ τὸν ὑποδηματοποιὸν καὶ τὸν σαγματοποιὸν π. χ. Ἐλάχιστοι εἶναι οἱ εἰδικοί βιοτέχναι καὶ οὗτοι μόνον εἰς τὰς μεγαλυτέρας κωμοπόλεις, εἰς ἃς εἶναι ὑποχρεωμένοι οἱ πέριξ κάτοικοι νὰ μεταβαίνωσι πρὸς ἐπιδηρῶσιν π. χ. τῶν γεωργικῶν τῶν ἐργαλείων (εἰς τοὺς σιδηρουργοὺς) ἢ πρὸς κατασκευὴν τῶν ξυλίνων δοχείων (εἰς τοὺς βαρελοποιούς). Ἀντιθέτως δὲ συνέβαινε μὲ ἄλλα βιοτεχνικὰ ἐπαγγέλματα π. χ. οἱ ράπται, οἱ φανοποιοί, οἱ κασσιτερωταὶ κλπ. περιήρχοντο τὰ διάφορα χωρία πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἐνταῦθα εἰδικῶς πρέπει νὰ μνημονευθῶσι καὶ οἱ ἀγγειοπλάσται

Καρδίτσα : Ἡ ἐντατικὴ ἐργασία πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων

ΕΡΓΑ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Καρδίτσα : Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Δημάρχου κ. Χατζημήτρου

Καρδίτσα : Μία από τις πιό γραφικές γωνιές του Παυσιλύπου

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΜΝΗΜΕΙΑ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΣ

Καρδίτσα : 'Ο άνδριάς του ήρωός μας Γεωργίου Καραϊσκάκη

του Φαναρίου, οἵτινες περιώδευον τὴν ἐπαρχίαν πρὸς πώλησιν τοῦ προϊόντος των. Ἐπίσης καὶ οἱ εἰδικοί χρυσοχοοὶ τῆς Καρδίτσης οἱ κατασκευάζοντες ἰδίᾳ τὰ κοσμήματα τῶν γυναικῶν τῶν πεδινῶν Θεσσαλῶν (Καραγκούνας) καὶ τέλος οἱ κάτοικοι τῆς Καρδίτσης, οἵτινες κατασκευάζουσι τὰς ψαθῖνας στρωμνὰς (ψάθες) τὰς χρησιμοποιουμένας εἰς στρώματα ὑπὸ τε τῶν πεδινῶν καὶ τῶν ὄρεινῶν.

Ἐν Καρδίτῃ ὅμως, ὡς εἴπομεν, λόγῳ καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ κέντρου, λίαν ἐνωρίς ἀνεπτύχθησαν καὶ καλλιεργοῦνται σήμερον ὅλα τὰ βιοτεχνικά ἐπαγγέλματα. Ἐν ἀναλογία δὲ ἀνεπτύχθησαν ταῦτα καὶ εἰς τὰς μεγαλυτέρας κωμοπόλεις καὶ ἰδίᾳ ἐν Σοφάδες καὶ Μουζακίῳ, ἀκόμη δὲ ἐν Καρδίτῃ καὶ ταπητουργικῇ Σχολῇ κατασκευῆς ἀνατολικῶν ταπήτων ἐλειτούργησεν ἐπὶ τετραετίαν (1929—1933), ἥτις διέδωσεν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ τὴν ταπητουργίαν. Ἀλλὰ καὶ τὸ μικρότερον χωρίον σήμερον θὰ ἔξη τὸν σιδηρουργόν του, τὸν ράπτην του, τὸν ὑποδηματοποιόν του κλπ. Ἐν Καρδίτῃ ἰδίᾳ καλλιεργεῖται καὶ ἡ Ἀγιογραφία. Ἐπίσης δὲ λίαν ἐπιτυχῶς καὶ ἡ ζωγραφικὴ ὑπὸ τοῦ ἐκ Καρδίτσης κ. Γιολδάση καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Βαλλαδέρη.

γ') Μνημεῖα.

1) Ἀρχαῖα. Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ δὲν ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀποκάλυψιν ἀρχαίων μνημείων, ἐξ ὧν σπουδαίως θὰ ὠφελεῖτο καὶ ἡ ἀρχαία ἱστορία τοῦ τόπου καὶ θὰ καθωρίζετο καὶ ἡ ἀκριβὴς τοποθεσία πολλῶν ἀρχαίων Θεσσαλικῶν πόλεων. Γνωστὴ μόνον εἶναι ἡ Μητρόπολις, ἥτις ἔκειτο, ὅπου τὸ χωρίον Παλαιόκαστρον (νῦν κοινότης Μητροπόλεως) καὶ ἐν ἧ ἑλατρεῦτο ἡ Ἀφροδίτη. Ἐν τῇ Μητροπόλει πρέπει νὰ γίνωσι συστηματικαὶ ἀνασκαφαί, διότι θὰ εὐρεθῶσι πάντως ἀρχαιολογικά εὐρήματα, ἂν κρίνη τις ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε εὐρεθέντων ἐντὸς τῶν ἀνασκαφέντων τάφων. Ἄλλως τε ἐκεῖ πλησίον διεξήχθη κατὰ Β. Δούσμανην καὶ ἡ περίφημος μάχη τῶν Φαρσάλων μεταξὺ Καίσαρος καὶ Πομπηίου τῷ 48 π. Χ.

Πρὸ τινων δὲ ἐτῶν εὐρέθησαν ὑπὸ ἐργατῶν εἰς τὸ χωρίον Μοίρους πολλὰ ἀρχαῖα νομίσματα, ἅτινα παρεδόθησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Νομισματολογικὸν Μουσεῖον. Μικρὰ δὲ καὶ ἄσημα εἶναι τὰ περισφζόμενα λείψανα τῶν ἀρχαίων πόλεων Ἰθώμης (παρὰ τὸ Φανάριον), Γόμφων (παρὰ τὸ Μουζάκιον), Ἀργιθέας (παρὰ τὸ Κνίσοθον) καὶ Ἰχνῶν (παρὰ τὸ χωρίον Ἠλιά).

Λείψανα δὲ ἀρχαιοτάτων Ἀκροπόλεων— δηλαδὴ Κυκλωπείων τειχῶν— συναντῶμεν 1) τῆς Ὀμηρικῆς πόλεως Τιτάνιον (παρὰ τὸ Κορτίκι), 2) τῆς Φύλλου (παρὰ τὸ χωρίον Πέτρινο), 3) τῆς Ὀμηρικῆς πόλεως Ἀστέριον, ἥτις βραδύτερον μετωνομάσθη Πειραισισαί (παρὰ τὸ χωρίον Βλοχό), 4) πλησίον τῆς Δρανίστης (νῦν Κτημένης) καὶ πλησίον τῆς ὁποίας πρὸ τινων ἐτῶν ἀνεσκάφη καὶ θολωτὸς τάφος ὑπὸ τοῦ τότε Ἐφόρου Θεσσαλίας καὶ νῦν καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Α. Ἀρβανιτοπούλου, 5) ἄνωθεν τοῦ Σμοκόθου (νῦν Λουτροπηγῆς), 6) ἄνωθεν τοῦ Θραψιμίου κλπ. Τὰ σφζόμενα λείψανα τῶν Κυκλωπείων τειχῶν τῶν ἀκροπόλεων τούτων συνίστανται, ὡς γνωστόν, ἐκ λίθων πολυγώνων πολὺ μεγάλων καὶ ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ τείχους τοποθετημένων, ἐν ᾧ τὸ διάμεσον διάστημα πληροῦται διὰ μικρῶν λίθων, καθὼς ἰδίῳις ὁμμασι παρατηρήσαμεν ἐπὶ τῶν λειψάνων τοῦ σφζομένου Κυκλωπείου τείχους τῆς ἄνωθεν τοῦ Σμοκόθου ἀκροπόλεως.

2) Μεσαιωνικά. Ἡ Ἐπαρχία περιλαμβάνει περί τὰς 20 Μονάς, περί ὧν ἔχει γράψει ἄρκετὰ ὁ Σεβασμιώτατος Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ. Ἐκ τῶν μονῶν τούτων σπουδαιότεραι εἶναι 1) ἡ μνημονευθεῖσα Ἱερὰ Μονὴ Κορώνης, ἔνθα διετετέλεσεν ἡγούμενος ὁ Ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ, ἀρχιεπίσκοπος εἴτα Φαναρίου, ἔνθα καὶ ἀνεσκολοπίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων τῷ 1601. 2) τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἔνθα καὶ παρὰ τὸ παρακείμενον σπήλαιον ἐγεννήθη ὁ Γ. Καραϊσκάκης, ὡς εἵπομεν. 3) Ἡ τῆς Σπηλιᾶς, ἔνθα κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον 1854, ὅτε ἐπανεστάτησαν τὰ Ἄγραφα, ἐσχηματίσθη ἡ ὑπὸ τὸν Ἀλεξάνδρην προσωρινὴ Κυβέρνησις. 4) Ἡ τῆς Ρεντίνης, περίφημος ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἥτις εἶχε καὶ Μετόχιον ἐν Ῥωσσίᾳ· περίφημος ἐπίσης εἶναι καὶ ὁ ἐν Ρεντίνῃ Ἱερός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου διὰ τε τὸ ἀρίστης τέχνης σκαλιστὸν εἰκονοστάσιον αὐτοῦ καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ τοίχου θαυμασίας ἀγιογραφίας. Πᾶσαι εἶναι ἄριστα καλλιτεχνικὰ μνημεῖα. Πλὴν τούτων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μονῶν ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι διαλελυμένοι καὶ ἔρημοι, διατηροῦνται ὅμως οἱ καλλιτεχνικοὶ αὐτῶν Ναοί, ὡς αἱ Μοναὶ Πέτρας, Σιάμου, Κώστης, Σκλαταίνης, Κατουσίου, Ἀγ. Τριάδος, Ἀγ. Παντελεήμονος, Βλασίου, Πετρίλου, αἵτινες ἄλλοτε ἦσαν ἐν μεγάλῃ ἀκμῇ, πᾶσαι δὲ κεῖνται ἐπὶ τῆς Πίνδου (Ἀγράφων), πλὴν τῆς μνημονευθείσης Φανερωμένης, ἥτις κεῖται πλησίον τοῦ Καλλιφωνίου καὶ εἶναι νεώτερον κτίσμα.

Ἡ σημερινὴ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριο-Φερσάλων περιλαμβάνουσα τὰς ἐπαρχίας Καρδίτσης καὶ Φαρσάλων συναπετελέσθη ἀπὸ τοῦ 1900 καὶ ἐντεῦθεν 1) ἐκ τῆς Μητροπόλεως Φαναριο-Φερσάλων, ἥτις ἔχουσα ἔδραν τὸ Φανάριον, ἐπεξετείνετο καὶ ἐπὶ τμήματος τῆς Εὐρυτανίας, 2) ἐκ τῆς ἀποσπασθείσης πεδιάδος ἐκ τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ 3) ἐκ τῶν ἀποσπασθέντων τμημάτων ἀπὸ τὰς καταργηθείσας Ἐπισκοπὰς Γαρδικίου, Θαυμακοῦ (Δομοκοῦ), Ραδοβιζίου.

VI. ΣΩΜΑΤΕΙΑ.

Ἡ σωματειακὴ ὀργάνωσις ἤρχισεν ἐνεργῶς νὰ ἐκδηλώνεται. Ἦδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἤρχισαν ἰδρυόμενοι πολλοὶ σύλλογοι ὅλων σχεδὸν τῶν ἐπαγγελματιῶν ἰδίᾳ ἐν Καρδίτῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν Σοφάδῃ καὶ Μουζακίῳ.

Πλὴν δὲ τῶν συλλόγων ἰδρύθησαν εἰς τὰς πλείστας κοινότητας τῆς Ἐπαρχίας καὶ 134 ἐν ὧν γεωργικοὶ πιστωτικοὶ συνεταιρισμοί, 6 συνεταιρισμοὶ πωλήσεως καπνοῦ καὶ εἰς παραγωγικὸς ἐν Καστανιά. Εἰδικῶς δὲ ἐν Καρδίτῃ ἰδρύθησαν περὶ τὰ 20 σωματεία καὶ σύλλογοι περιλαμβάνοντες πάντας τοὺς ἐπαγγελματίας, ἐν οἷς ὁ ἐμπορικὸς, δικηγορικὸς, ἱατρικὸς, φαρμακοποιῶν, πολυτέκνων κλπ.

Ὁ δὲ σύλλογος τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης «ἡ Ἀθηνᾶ», πλὴν τῶν ἄλλων, τῶν ὡς ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἐν τοῖς περὶ ἐκπαιδεύσεως, διαργανώνει καὶ διαλέξεις, θεατρικὰς παραστάσεις, τὴν καθιερωθεῖσαν ἑορτὴν τῶν Ἀνθεστηρίων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατ' ἔτος τελουμένης λιτανείας τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ, τῆς ἐπισημοῦ αὐτῆς τοπικῆς θρησκευτικῆς ἑορτῆς, ἥτις συμπίπτει μὲ τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων, καὶ ἡ ὁποία ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ Ἀνθεστήρια προσέλαβε Πανθεσσαλικὸν χαρακτήρα. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς ταύτης κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται εἰς τὸν λίαν δραστήριον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριο-Φερσάλων κ. Ἰεζεκιήλ.

Ἰασρι : Κιονόκρανον τοῦ 4ου αἰῶνος εὑρεθὲν παρὰ τὸ χωρίον

ΑΡΧΑΙΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΟΜΑΙ ΗΡΩΩΝ

Καρδίτσα : Ἡ προτομὴ τοῦ ἥρωος τοῦ 1878 Γεωργίου Λαῖου

Καρδίτσα : Ἡ κεντρικὴ πλατεῖα ὡς ἔχει διαρρυθμισθῇ σήμερον

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Καρδίτσα : Ὑνας ἀπὸ τοὺς πιδ κεντρικοὺς δρόμους τῆς πόλεως

Πρό τινος δὲ ἀπεφασίσθη, ὅπως κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς ἑορτῆς ταύτης τελεῖται κατ' ἔτος καὶ Πανθεσσαλικὴ Ἑκθεσις Γεωργίας, Κτηνοτροφίας, Πτηνοτροφίας καὶ Βιομηχανίας πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐγγχωρίου παραγωγῆς, πρό τινος δέ, ὡς εὐχαρίστως ἐπληροφορήθημεν, ἰδρῦθη ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ φιλοπτώχου ταμείου καὶ Νοσοκομεῖον ἐν Καρδίτῃ «ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ» ὑπὲρ τῶν ἀπόρων στεγαζομένων προσωρινῶς εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει οἶκμα τῆς Μονῆς Κορώνης. Ψυχὴ δὲ καὶ κινητήριος δύναμις εἰς τὰ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος εἶναι ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰεζεκιήλ, ὁ διακρινόμενος διὰ τὴν φιλανθρωπικὴν του δρᾶσιν.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν Καρδίτῃ ἐλειτούργησεν ἐπὶ τριετίαν (1930—1932) καὶ παράρτημα τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, ὅπερ ὁμως ἐλλείπει πόρων ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ.

VII. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ κ.λ.π.

Ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ἀπελευθερώσεως οἱ κάτοικοι τῆς Ἑπαρχίας ἤρχισαν ἀναπτύσσοντες πολιτικὴν ὀριμότητα, διότι εἰς πᾶσαν ἐκλογὴν βουλευτῶν ἢ δημάρχων ἐφρόντιζον νὰ ἐκλέγῳσι τοὺς κατὰ τὴν γνώμην των καλυτέρους καὶ δυναμένους νὰ προαγάγῳσι τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου (Ἰδὲ καὶ λύσιν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος).

Ἐπειδὴ δέ, ὡς προείπομεν, ἅπαντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι εἶναι μικροῖδιοκτῆται, δὲν ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὰς νέας κοινωνιολογικὰς θεωρίας, ἀλλὰ παραμένουσιν ὅπαδοι τῶν δύο μεγάλων ἀστικῶν κομμάτων. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ ἐσχάτως παρατηρηθεῖσα δραστηρία κάπως κίνησις τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος δὲν ἠδυνήθη νὰ προσλάβῃ σοβαρὰν μορφήν.

Προσεπαθήσαμεν συντομώτατα νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐξέλιξιν γενικῶς τῆς Ἑπαρχίας ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι σήμερον, χωρὶς νὰ ὑπαισέλθωμεν εἰς λεπτομερείας, διότι καὶ ὁ ὀλίγος σχετικῶς διατιθέμενος χῶρος τοῦ Πανηγυρικοῦ Λευκώματος τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν» ἀφ' ἑνὸς μᾶς ἡμποδίζειν, ἀλλὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ οὐκ ὀλίγη σχολικὴ ἐργασία. Ὡστε διὰ τὰ τυχόν παραλειφθέντα πρέπει νὰ μᾶς συγχωρήσῃ ὁ ἀναγνώστης.

Γενικῶς εἰπεῖν ἡ Ἑπαρχία ἡμῶν προώδευσεν ἀρκετὰ ἐν τοῖς πλείστοις, καίτοι πολλὰ ἐμπόδια παρουσιάσθησαν κατὰ τὸ μεταξὺ χρονικὸν διάστημα, κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι: 1) Ἡ ἐπιστράτευσις τοῦ 1886, 2) ὁ πόλεμος τοῦ 1897, 3) ἡ μέχρι τοῦ 1912 ληστεία λόγφ τῆς γειννιάσεως τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων, διότι εἰ ἐν Θεσσαλίᾳ δρῶντες κακοποιοὶ εὗρισκον πολὺ συντόμως ἄσυλον ἐν Τουρκίᾳ, 4) ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος τοῦ 1912—1913 καὶ 5) ὁ πόλεμος τῶν ἐτῶν 1914—1922 μετὰ τῆς παγκοσμίου κρίσεως.

Πρέπει κατὰ ταῦτα νὰ μένωμεν ὄχι δυσηρεστημένοι, ἂν δὲν μένωμεν πολὺ εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς μέχρι σήμερον προόδου. Πάντως, ἂν ἐν τῇ πεδιάδι μὲν συντελεσθῶσι τὰ ὑδραυλικὰ καὶ ἀρδευτικὰ ἔργα, ἐν Ἀγράφῳ δὲ — τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Κράτους — καλλιεργηθῶσιν, ὡς εἵπομεν, τὰ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ ἡ κτηνοτροφία, πάντως, λέγω, ἡ ἐπαρχία μας θὰ ἀποβῇ μία ἐκ τῶν γονιμωτέρων ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους πολὺ συντόμως.

Σημείωσις. Κατωτέρω παραθέτομεν καὶ πίνακα ἐμφαινόντας Α') Τοὺς Δημάρχους Καρδίτσης (1881—

1935). Β΄) Τους ύπουργους έκ Καρδίτσης. Γ΄) Τους Βουλευτάς Καρδίτσης (1881—1935). Δ΄) Τόν πληθυσμόν (1928). Ε΄) Τάς άμαξιτούς όδους τής Έπαρχίας Καρδίτσης(1934). καί ΣΤ΄) καί Ζ΄) Τόν άριθμόν, τήν παραγωγήν καί τήν άξίαν τής παραγωγής τών ζώων καί κατοικιδίων πτηνών έν τή Έπαρχία Καρδίτσης κατά τό έτος 1933.

ΠΙΝΑΞ Α΄.

Έμφαίνων τούς Δημάρχους τής πόλεως Καρδίτσης κατά χρονολογικήν σειράν από τοῦ 1881—1935.

1) Γεώργ. Σταμούλης.	5) Χρήστος Άζᾶς.
2) Χρήστος Λάππας.	7) Στέφ. Μπαϊρακτάρης.
3) Στέργιος Λάππας.	8) Άστέριος Άλλαμανής.
6) Δημήτριος Λάππας	9) Κωνσταντ. Χατζημήτρος.
4) Βασίλειος Άζᾶς.	

ΠΙΝΑΞ Β΄.

Ύπουργοί έκ Βουλευτῶν Καρδίτσης.

1) Καραϊσκάκης Σπύρος.	5) Σταμούλης Κων)τίνος.
2) Ζωγράφος Γεώργιος.	6) Άλλαμανής Χρίστος.
3) Άλεξανδρής Άπόστολος.	7) Ταλλιαδοῦρος Σπυρίδ.
4) Τερτίπης Κων)τίνος.	8) Σίδερης Γεώργιος.

ΠΙΝΑΞ Γ΄.

Έμφαίνων τούς Βουλευτάς Καρδίτσης κατ' άλφα-βητικήν σειράν από τοῦ 1881 καί έντεῦθεν.

- Άδαμόπουλος Τιμολέων, Θ΄. 1881, Ι΄. 1885, ΙΕ΄. 1899.
 Άζᾶς Βασίλειος, ΙΒ΄. 1890.
 Άλεξανδρής Περικλῆς, Δ΄. έθν. 1923, Α΄. 1926.
 Άλεξανδρής Άπόστολος, ΙΗ΄. 1906, Α΄. άναθ. 1910, Β΄. άναθ. 1910, ΙΘ΄. 1912, Β΄. 1928, Γ΄. 1932.
 Άλλαμανής Χρίστος, Α΄. άναθ. 1910, Δ΄. έθν. 1923, Α΄. 1926, Γ΄. άναθ. 1936.
 Άναγνωστόπουλος Δημοσθένης, Δ΄. 1933, Ε΄. έθν. 1935, Γ΄. άναθ. 1936.
 Βασαρδάνης Άνστάσιος, Θ΄. 1881, ΙΒ΄. 1890, ΙΣΤ΄. 1902, ΙΖ΄. 1905.
 Βαθυλόπουλος Άθανάσιος, Β΄. άναθ. 1910.
 Βαθυλόπουλος Ίωάννης, Α΄. άναθ. 1910.
 Βελίνης Κωνσταντ., ΙΔ΄. 1895, ΙΣΤ΄. 1902.
 Βλάσιος Χ., Β΄. άναθ. 1910.
 Γουλιανός Ε., Δ΄. Συντ. 1923.
 Γρίβας Β., Α΄. άναθ. 1910, Β΄. άναθ. 1910, ΚΑ΄. 1915.
 Δασκαλόπουλος Γ., Γ΄. έθν. 1920.
 Έξαρχος Α., ΚΑ΄. 1915, Α΄. 1926.
 Ζωγλοπίτης Κ., Ι΄. 1885, ΙΑ΄. 1887, ΙΓ΄. 1892, ΙΕ΄. 1899, ΙΣΤ΄. 1902.
 Ζωγλοπίτης Π., ΙΖ΄. 1905, ΙΗ΄. 1906, Α΄. άναθ. 1910, Β΄. άναθ. 1910.
 Ζωγράφος Γεώργιος, Α΄. άναθ. 1910.
 Θανόπουλος Άλκ., Β΄. άναθ. 1910, ΙΘ΄. 1912, Κ΄. 1915.
 Καζαμπάκας Α., Ι΄. 1885, ΙΑ΄. 1887, ΙΓ΄. 1892.
 Καπάλας Α., Α΄. άναθ. 1910.
 Καραϊσκάκης Σπύρος, Θ΄. 1881.
 Καραϊσκάκης Γεώργ., ΙΗ΄. 1906, Α΄. άναθ. 1910.
 Καταφυγιώτης Λάμπρος ΙΖ΄. 1905, Δ΄. έθν. 1923.
 Κατσάρος Λ., Δ΄. έθν. 1923.
 Κουκουρίκος Λ., Θ΄. 1881.
 Καζαμπάκας Ι., ΙΓ΄. 1892, ΙΔ΄. 1895, ΙΕ΄. 1899, ΙΣΤ΄. 1902.

Καρδίτσα : Τό πολυτελέστατον νεοϊδρυθέν Ξενοδοχείον Κιέριον

ΩΡΑΙΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Καρδίτσα : Τό ωραίον καί επιβλητικόν Ξενοδοχείον "Άρνη

Καρδίτσα: Ἡ νέα ἀγορά, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ δημαρχ. Ἀλλαμανῆ

ΕΡΓΑ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Καρδίτσα: Κεντρικὸς δρόμος ὁδηγῶν πρὸς τὴν Νέαν Ἀγορὰν

Κουκουρίκος Κ., Δ'. 1933, Ε'. ἔθν. 1935, Γ'. ἀναθ. 1936.
Κουκουρίκος Π., ΙΓ'. 1892.

Κουκουλέτσος Δ., Α'. ἀναθ. 1910, Β'. ἀναθ. 1910, Γ'. ἔθν. 1920.

Κωστάκης Ἀθανάσιος, ΙΓ'. 1892.

Λάμπας Δημήτριος ΙΖ'. 1905.

Μαλλιόπουλος Δημήτρ., ΙΖ'. 1905, ΙΘ'. 1912, Κ'. 1915, ΚΑ'. 1915.

Μαντόπουλος Εὐθύμιος, Β'. ἀναθ. 1910.

Μπούσδρας Δημήτριος, ΙΖ'. 1905, Α'. ἀναθ. 1910, Β'. ἀναθ. 1910, ΙΘ'. 1912, Κ'. 1915, Γ'. ἔθν. 1920.

Παλάσκας Ἰ., Ι'. 1885, ΙΒ'. 1890, ΙΔ'. 1895, ΙΣΤ'. 1902.

Παπακυρίτσης Κωνστ., Α' ἀναθ. 1920, Β'. ἀναθ. 1910.

Παπαποστόλου Α., ΙΣΤ'. 1905, Α'. ἀναθ. 1910, Β'. ἀναθ. 1910, ΙΘ'. 1912, Κ'. 1915, Γ'. ἔθν. 1920.

Παπαποστόλου Σπύρος, ΙΕ'. 1899.

Σταμούλης Ι. ΙΔ'. 1895.

Σταμούλης Κωνστ., Α'. ἀναθ. 1910, Β'. ἀναθ. 1910, ΙΘ'. 1912, Κ'. 1915, Α'. ἔθν. 1923.

Σίδερης Γεώργιος Α'. 1926, Β'. 1928, Γ'. 1932, Δ'. 1923, Γ'. ἀναθ. 1936.

Ταλιαδοῦρος Σπύρος, Α'. 1926, Β'. 1928, Γ'. 1932, Δ'. 1933, Ε'. ἔθν. 1935, Γ'. ἀναθ. 1936.

Τερτίπης, Γεώργ., ΙΗ'. 1906.

Τερτίπης Δημήτριος, Θ'. 1881, Ι'. 1885, ΙΒ'. 1890, ΙΓ'. 1892, ΙΔ'. 1895, ΙΕ'. 1889, ΙΣΤ'. 1902, ΙΖ'. 1905.

Τερτίπης Κωνσταντ., Κ'. 1915, ΚΑ'. 1915, Γ'. ἔθν. 1920.

Τσαμαγκίδης Ξ., ΙΔ'. 1895, ΙΕ'. 1899.

Φαλιάγκας Ζάχος, Ι'. 1885, ΙΑ'. 1887.

Φραγκίδης Γ., Θ'. 1881, Ι'. 1885, ΙΑ'. 1887, ΙΓ'. 1892, ΙΕ'. 1899.

Χατζηδημητρίου Γ., Α'. ἀναθ. 1910.

Χριστούλας Περικλῆς, Β'. 1928.

Ψάρρας Ἀριστοτέλης, Α'. 1926, Γ'. 1932, Δ'. 1943, Ε'. ἔθν. 1935.

ΠΙΝΑΞ Δ'.

ἐμφαίνων τὸν πληθυσμὸν : 1) τῆς πόλεως Καρδίτσης, 2) τῶν τέως Δήμων, καὶ 3) τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης κατὰ τὰ διάφορα ἔτη τῶν μέχρι σήμερον ἀπογραφῶν.

ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΙ ΤΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	1896	1907	1920	1928
1) Καρδίτσα	9.446	9.664	12.618	13.883
2 α') Καλλιφώνιον	580	579	—	313
2 β') Κασνέσιον	414	609	—	725
3 α') Δρανίστα (θερινή)	385	511	—	689
3 β') Ἀσλανὰρ (χειμερινή) ...	482	860	—	1.058
4) Ρεντίνα	1.399	1.355	—	1.793
5) Ζωγλόπι	655	776	—	835
6) Μεσενικόλα	1.188	1.364	—	1.528
7 α) Κουμπουριανὰ (θερινή)..	241	322	—	415
7 β') Στεφανιάδα (χειμερινή).	368	400	—	298
8) Μουζάκιον	1.317	1.773	—	2.078
9) Φανάριον	1.837	1.962	—	2.480
10) Παραπράσταινα	1.330	1.264	—	1.135
11) Παλαμᾶς	3.561	3.805	—	3.838
12) Κοτσερῆ	747	920	—	1.183
17) Σοφάδες	1.881	2.409	—	3.334
Ἐπαρχ. Καρδίτσης ἐν συνόλῳ	80.766	99.941	102.652	114.113

ΠΙΝΑΞ Ε΄.

έμφαινων τας άμαξιτάς οδούς της Έπαρχίας Καρδίτης.

ΑΜΑΞΙΤΟΙ ΟΔΟΙ	Σκιροστρωμένον τμήμα εις χλμ.	*Ασκιροστρωμένον τμήμα εις χλμ.	Σύνολον εις χλμ.
1) Καρδίτσα-Κανάλια	11+500	13+500	25+000
2) Καρδίτσα - Ματαράγκα - Κοτσαρῆ	24+500	—	24+500
3) α') 'Από 7+500 χλμ. οδοῦ Λαρίσης - Γοργοβίτες ..	—	3+500	—
β') 'Από Γοργοβίτες εις Μάρκον	—	4+000	12+000
β') 'Από Μάρκου εις Παλαμά ..	4+500	—	—
4) Καρδίτσα - 'Αρτεσιανόν	5+000	—	5+000
5) Καρδίτσα - Παλαιόκαστρον - Τσαρδάκι	—	24+000	24+000
6) Τσαρδάκι - Νεβρόπολις - Νεράϊδα	—	11+500	11+000
7) Παλαιόκαστρον - Βλάσδον ..	2+000	2+500	4+500
8) Καρδίτσα - Ροῦσι	2+000	3+000	5+000
9) Χαλαβρέζιον - Λουτρά Σμοκόβου ..	έν μέρει σκυρωτόν	14+000	14+000
10) 'Ανάβρα - Λεοντάριον ..	—	4+000	4+000
11) 'Ανάβρα - Μαυραχάδες	—	4+000	4+000
12) Σταθμός Καλυβίων - Λαζαρίνα - Μουζάκιον ..	12+000	—	12+000
13) Μαζάκιον - εις θέσιν «Γκιάνα» ..	—	13+000	13+000
14) Καρδίτσα - Κορδισσομαγούλα ..	—	3+000	3+000
15) Καρδίτσα - Παπαπράσσαινα ..	—	12+000	12+000
16) Κοτσαρῆ - Σιαμπαλή - 'Ορφανά ..	—	7+500	7+000
Σύνολον...	61+500	119+500	181+000

ΠΙΝΑΞ ΣΤ΄.

έμφαινων τὸν ἀριθμὸν τῶν ζῶων καὶ κατοικιδίων πτηνῶν ἐν τῇ Έπαρχίᾳ Καρδίτης κατὰ τὸ ἔτος 1937.

ΕΙΔΗ ΖΩΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ
'Αροτριῶντα Κτήνη....	Βόες
	13.164
	'Αγελάδες
	1.210
	Βούβαλοι
Μὴ ἀροτριῶντα Κτήνη	525
	'Ιπποὶ
	7.216
	'Ημίονοι
	621
Μὴ ἀροτριῶντα Κτήνη	Βόες
	4.239
	'Αγελάδες
	12.884
	Βούβαλοι
'Ετερα Ζῶα	1.620
	'Ιπποὶ
	2.589
	Φορβάδες
	1.771
Πτηνὰ κατοικίδια	'Ημίονοι
	1.767
	'Ονοὶ
Κόνικλοι (Κουνέλια)	14.397
	Πρόβατα
	270.332
Κόνικλοι (Κουνέλια)	Χοῖροι
	22.403
Κόνικλοι (Κουνέλια)	Αἶγες
	91.055
Πτηνὰ κατοικίδια	279.836
Κόνικλοι (Κουνέλια)	1.099

Καρδίτσα: Δημοτ. σφαγ. γενόμενα ἐπὶ δημαρχίας 'Αλλαμανῆ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ - ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Καρδίτσα : 'Ο κεντρ. δρόμος Μητροπόλεως διασχίζων τὴν πόλιν

Καρδίτσα: Μία ωραία όσον και γραφική άποψις της πόλεως

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Καρδίτσα: Συγκέντρωσις χωρικών εις την εβδομαδ. αγοράν

ΠΙΝΑΞ Ζ'.

έμφαινων την παραγωγήν ζώνων, κατοικιδίων πτηνών κλπ. και την αξίαν της παραγωγής έν τη Έπαρχία Καρδίτσης κατά τό έτος 1937.

Είδη Ζώνων	Αριθ. Αμελγο-μένων	Γάλα		Τυρός σκληρός	
		Ολική παραγωγή εις μετρικ. στατήρας	Ολική αξία εις Δραχμάς	Ολική παραγωγή εις μετρικ. στατήρας	Ολική αξία εις Δραχμάς
Άγελάδες	7.602	19.751	9.720.020	502	811.000
Βούβαλοι	914	3.463	1.874.460	91	141.370
Πρόβατα.	173.645	23.370	11.338.650	10.351	17.647.160
Αίγες . . .	54.759	17.293	7.676.560	1.085	1.615.250
Σύνολον	236.920	63.882	29.609.690	12.029	20.214.780

Είδη Ζώνων	Αριθ. Αμελγο-μένων	Τυρός μαλακός		Βούτυρον	
		Ολική παραγωγή εις μετρικ. στατήρας	Ολική αξία εις Δραχμάς	Ολική παραγωγή εις μετρικ. στατήρας	Ολική αξία εις Δραχμάς
Άγελάδες	7.602	172	395.700	580	2.339.660
Βούβαλοι	914	66	145.740	131	535.000
Πρόβατα.	173.645	3.582	6.980.790	1.305	5.612.125
Αίγες . . .	54.759	222	498.750	997	3.709.500
Σύνολον	63.882	4.042	8.020.980	3.013	12.196.285

Κυψέλαι	Αριθ. κυψελών	Μέλι		Κηρός	
		Ολική παραγωγή εις μετρικ. στατήρας	Ολική αξία εις Δραχμάς	Ολική παραγωγή εις μετρικ. στατήρας	Ολική αξία εις Δραχμάς
Έγχώραιο*	16.742	619	877.855	62	309.245
Εύρωπαϊκ.*	357	42	73.080	2	11.520
Σύνολον	17.099	661	950.935	64	320.765

Είδη Ζώνων	Έριον	
	Ολική παραγωγή εις μετρικ. στατήρας.	Ολική αξία εις Δραχμάς
Πρόβατα.	2.661	7.755.320
Αίγες.	386	1.181.005
Σύνολον	3.047	8.936.325

	Εις δωδεκάδας	Ολική αξία εις Δραχ.
Όα	1.087.320	12.175.080

ΠΙΝΑΞ Η'.

όνομαστικόν των διατελεσάντων Δημάρχων και Προέδρων έν τη κωμοπόλει Σοφάδων.

Α.Ε. Αριθ.	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΙΔΙΟΤΗΣ ή ΑΞΙΩΜΑ
1	Ίωάν. Πέτσας.	Δήμαρχος 1882 - 1886
2	Κωνστ. Πώποτας	» 1886 - 1895
3	Θεόδ. Άναγνωστόπουλος	» 1896 - 1900
4	Ευάγγ. Κ. Πώποτας	» 1900 - 1912
5	Δημήτρ. Ίατρίδης.	Πρόεδρ. Κοινότη. 1914
6	Χρήστος Ζουρναντζής.	» » 1916
7	Βασίλ. Κολύβας	» » 1917
8	Γεωργ. Κ. Δάλλας.	» » 1918
9	Βησζαρ. Μπουμπάρας	» » 1919 1925
10	Κωνστ. Νασιάκος.	» » 1926
11	Μιλτ. Βέος	» » 1927
12	Κωνστ. Φιλίππου	» » 1928
13	Ιωάν. Κούνουπας	» » 1929-1930
14	Βασίλ. Ζουρναντζής	» » 1931-1933
15	Βασίλ. Καραδημος	» » 1934

* Έκ των 16.742 κυψελών, των 1.629 ή παραγωγή κατεστράφη υπό καιρικόν μεταβολών, άσθενειών και διαφόρων άλλων αιτιών, έκ δε των εύρωπαϊκόν ή παραγωγή 115.

ΠΙΝΑΞ Θ'.

ονομαστικός των διατελεσάντων Προέδρων της Κοινότητος Φιλίας από το έτος 1914 μέχρι 12 'Ιανουαρίου 1935.

Αδ. Αριθ.	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	*Ετη εις ἃ διατέλεσεν Πρόεδρος
1	† Κεφαλάς 'Απόστολος	1914
2	'Αϊδώνης Δημήτριος	1915
3	† Γκολφινόπουλος Εὐθύμιος	1916
4	*Εξαρχος Δημήτριος	1917
5	Καρογκίτζης Θωμάς	1918
6	Τριανταφύλλου Γεώργιος	1919
7	Καρογκίτζης Θωμάς	1920
8	† Κουτσιοργίτσας 'Αρσένιος	1921
9	† Κεφαλάς 'Απόστολος	1922
10	Καρογκίτζης Θωμάς	1923
	»	1924
	»	1925
11	Παπᾶς Φίλιππος	1926
12	'Αϊδώνης Δημήτριος	1927
13	Γκολτένης Δημήτριος	1928
14	Καρονέσιος	1929
15	Γκονέτης Δημήτριος	1930
16	Καρονέσιος Πέτρος	1931 - 1932
17	Τσιανεβάρης Πέτρος	1932 - 1933
18	Καρογκίτζης Παναγιώτης	1934
19	Κεφαλάς 'Αθανάσιος	1935

ΠΙΝΑΞ Ι'.

ἐμφαινῶν τοὺς διατελέσαντας Προέδρους της Κοινότητος Γελάνθης, τέως Δήμου 'Ιθώμης.

Αδ. Αριθ.	*Ονοματεπώνυμον διατελεσάντων Προέδρων	Χρονολογία καθ' ἣν Πρόεδρος	Παρατηρήσεις
1	Γεώργιος Κ. Τσιούμας . . .	1914 - 16	Πρὸ τοῦ 1914 δὲν ὑπῆρχον Πρόεδροι καθότι ὑπῆρχον Δήμαρχοι.
2	Γεώργ. Δ. 'Αγγελόπουλος	1916-17-19-25	
3	Εὐάγγελος 'Αθ. Γάκιος . .	1917 - 18	
4	'Αντώνιος Κ. Τρίμης . . .	1919 - 29	
5	'Ιωάννης Ν. Κουτέλας . . .	1920 - 22	
6	Χρήστος 'Απ. 'Ανδρέου . .	1926 - 27	
7	Στέφανος Π. Γκούμας . . .	1928 - 29	
8	Χρήστος Εὐαγγ. Μανίκας .	1929 30 - 33	
9	'Ηλίας 'Αναστ. Κουτέλας .	1930 - 31	
10	Βασίλ. Ε. Γεωργούλας . .	1931 - 32	
11	Δημήτριος 'Αθ Μπαντήης .	1932 - 33	
12	'Αθανάσιος Γ. Γάκιος . . .	1934	
13	Νικόλ. Δ. Μακρυγιάννης .	1935	

ΠΙΝΑΞ ΙΑ'.

ἐμφαινῶν τὰ ὑπάρχοντα ζῶα ἐν τῇ περιφερείᾳ Καρδίτης κατὰ τὸ έτος 1933 — 1934.

Εἶδη Ζῶων	*Αριθμὸς αὐτῶν	Παραγωγή εἰς ὁκάδας					
		Βούτυρον	Τυρὸς	*Εἶρα	*Ῥά	Μέλι	Κηρός
*Ἴπποι	11.200						
Βόες	12.800						
*Αγελάδες	13.700						
Ἡμίονοι	2.600						
*Ονοί	12.000						
Βούβαλοι	2.300						
Αἰγες	102.000	120 000	516.200	221.000	4.548 000	65.000	765
Πρόβατα	250.000						
Χοῖροι	16.800						
*Ορνιθοειδῆ	198.800						
Κύνικλοι	1.800						
Κυψέλαι	8.500						

Καρδίτσα: Ἡ πιὸ γραφικὴ καὶ ὠραία συνοικία τῆς πόλεως

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Καρδίτσα: Οἱ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων χωρικοὶ εἰς τὴν ἀγορὰν

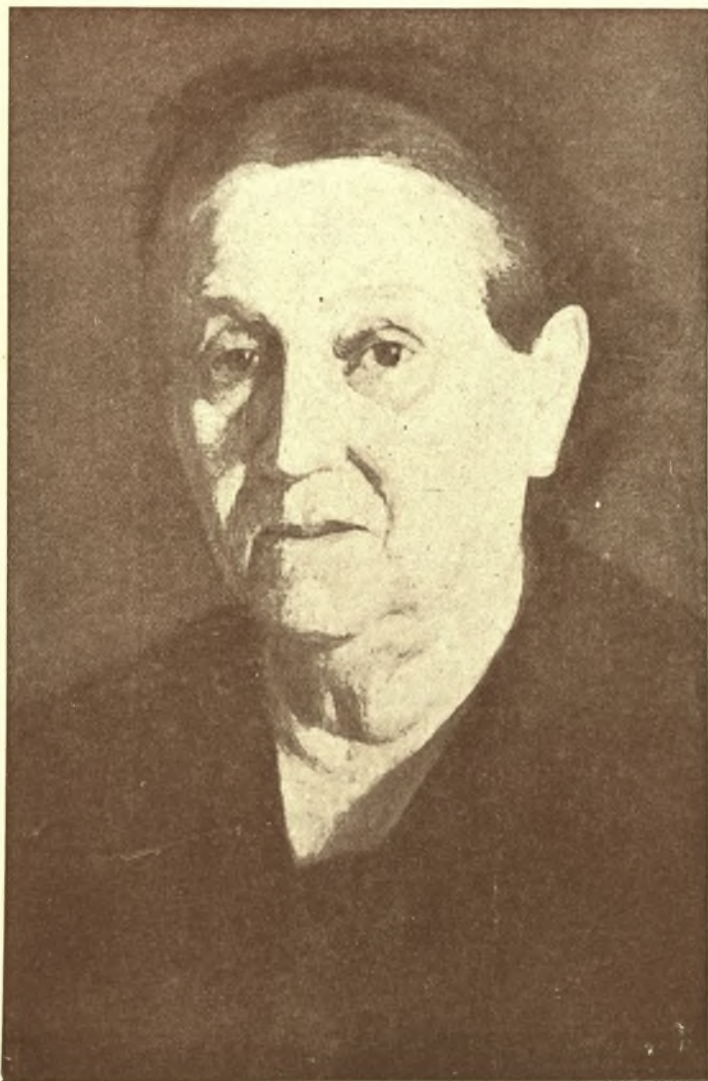

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΙΟΛΑΔΑΚΗΣ

Ἐγεννήθη τὸ 1897 εἰς Μορφοβούνι τῶν Ἀγράφων. Τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦ ταλέντου ἐξεδηλώθη ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ κατὰ τὸ 1914 κατώρθωσε νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθε μετὰ ἐπιτυχίας ἀριστεύσας εἰς ὅλας τὰς τάξεις. Ἐξέθεσεν ἔργα τοῦ εἰς διαφόρους ἐκθέσεις καὶ μετέβη εἰς Νέαν Ὑόρκην, Παρίσιους καὶ Λονδίνον, παρακολουθήσας τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν. Ἔργα τοῦ ἠγοράσθησαν παρ' ἰδιωτῶν καὶ ἀπὸ διάφορα ὑπουργεῖα καὶ δήμους. Οἱ διαπρεπέστεροι κριτικοὶ Ἕλληνες καὶ ξένοι μετὰ μεγάλης εὐμενείας ἠσχολήθησαν μὲ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἦδη διατελεῖ καθηγητὴς τῶν τεχνικῶν μαθημάτων εἰς τὸ Γυμνάσιον Καρδίτσας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΟΛΑΔΑΚΗ - ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΙΝΑΞ ΙΒ'.

ἐμφαίνων τὴν καλλιεργηθεῖσαν ἑκτασιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῆς ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Καρδίτσας κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1933 — 1934.

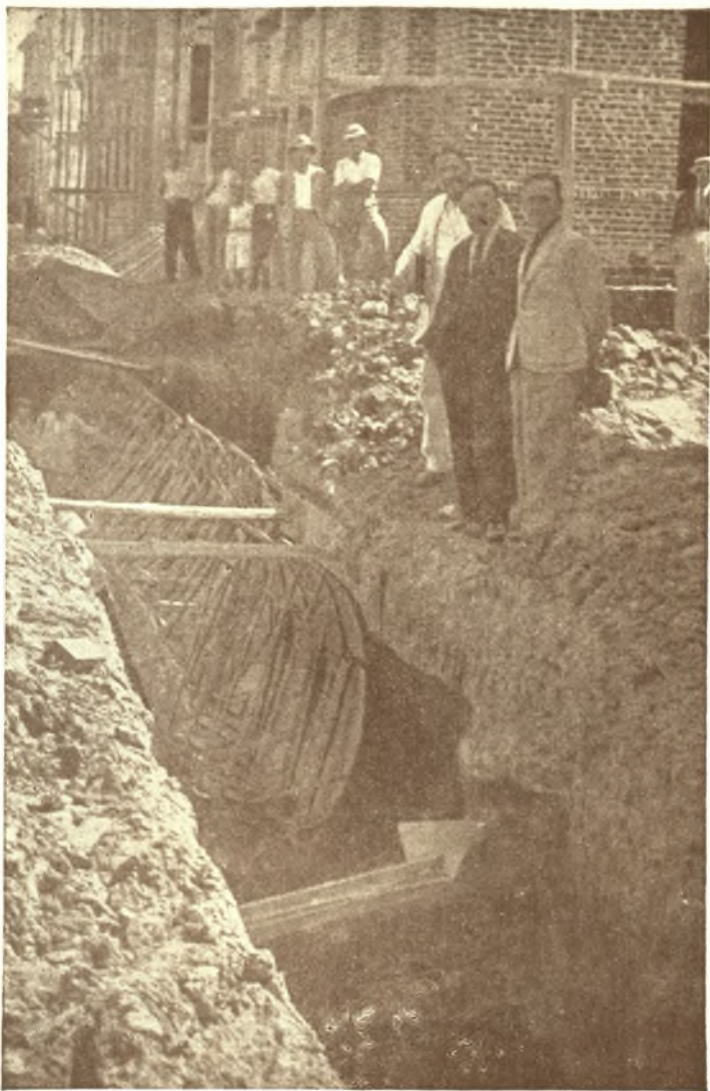
ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΜΕΝΑ ΕΙΔΗ	Στρέμματα	Κατὰ στρέμμα μέση ἀπόδοσις	Συνολικὴ ἀπόδοσις
Σῖτος.....	493.450	86	42.450.000
Κριθή.....	55.600	87	4.870.000
Βρώμη.....	82.700	74	6.119.000
Σίκαλις.....	1.250	59	74.000
Φακὴ.....	2.700	23	62.200
Ἑρέβινθοι.....	6.500	60	390.000
Ρόβη.....	4.650	40	186.000
Ἀροβόσιτος.....	111.550	50	5.580.000
Φασόλια ἐντὸς ἀραβοσίτου.....	44.100	15	660.000
» κηπαῖα.....	3.160	57	180.200
Σῆσαμος.....	40.870	20	817.000
Ἀσπρίστα (Νταρί).....	29.200	45	954.000
Γεώμηλα.....	3.000	323	960.000
Κρόμμυα - Σκόρδα.....	4.700	430	2.150.000
Πεπόνια - Καρπούζια.....	14.100	248	3.500.000
Καπνὸς.....	30.300	60	1.818.000
Βάμβαξ.....	9.325	40	373.000
Γλυκάνισος.....	150	15	2.200
Κεχρί.....	2.160	36	78.000
Λαθῆρι.....	600	42	25.000
Ἀμπελοι.....	31.000	206	6.400.000
Κύαμοι.....	1.000	35	3.500

Σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κορώνης

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ (ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΑΣ)

Καρδίτσα: Δημητρίου Γιολδάση. 'Αγροτική ζωή Θεσσαλίας

ΕΡΓΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ - ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Καρδίτσα: Ψώνια χωρικών κατὰ τὴν ἐβδομαδιαίαν ἀγορὰν

Καρδίτσα: Ἐκ τῶν ὀργανισμῶν τῶν δημοτικῶν ἔργων τῆς πόλεως

ΕΡΓΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ - ΚΕΝΤΡΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Καρδίτσα: Πανσίλυπον, τὸ κέντρον ἀναψυχῆς τῆς πόλεως

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος Β΄, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Ἰωάννου Δουρέντη καὶ τῆς ἀκολουθίας του, μετὰ τὴν εἰς Βόλον καὶ Φάρσαλα μετὰβασίν του, ἐπεσκέφθη τὴν Καρδίτσαν τὴν 8ην Μαΐου 1938 ὑπὸ τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Φαναριοφερσά-

ΑΝΑ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

λων κ. Ίεζεκιήλ μετὰ τῶν Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῆς πόλεως ἐδεξιώθησαν τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Γεώργιον Β', ἀπονείμαντες τὰς πρὸς τὸν ᾿Ανακτα ὀφειλομένας τιμὰς. Εἰς τὰς παρατιθεμένας φωτογραφίας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' διακρίνεται εἰς διαφόρους δεξιώσεις καὶ τελετὰς ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου καὶ τῶν ἐπισήμων τῆς πόλεως Καρδίτσης.

Καρδίτσα: Όμας δημάρχων τῶν τέως Δήμων τῆς Ἐπαρχίας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ - ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ

Καρδίτσα: Γκαραγκοῦνες εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Ἀθηνῶν 1938

Καρδίτσα: Χωρική με τὴν ὁμορφὴ γιορτινὴ φορεσιὰ τῆς

ΤΟΠΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ - ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ

Ρεντίνα: Νοτιοδυτικὴ ἄποψις τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἱερᾶς Μονῆς

Καρδίτσα : Γκαραγκούνα με πολύτιμα φλωριά και τσαπράζια

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΤΟΛΑΙ - ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Καρδίτσα : Τό υπό τοῦ Σου κ. 'Ιεζεκιήλ ἱδρυθέν γηροκομεῖον

Μεσενικόλα : Τό ψάρεμα τῆς πέστροφας ἐπὶ τῆς Μέγδοβας

ΓΡΑΦΙΚΑ ΧΩΡΙΑ - ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΧΩΡΙΚΩΝ

Καρδίτσα : Καρδισσοτοπούλες με τή γραφικώτατη φορεσιά

Παλαμάς: Χορός κατά την πανήγυριν με γραφική φορεσιά

ΧΩΡΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ - ΤΟΠΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ

Ἀθήναι: Εἰς τὸν χορὸν τοῦ Συλλόγου ἡ «Καρδίτσα» 1932

Καρδίτσα: Μία ὥραία χρυσοποίκιλτος φορεσιά γκαραγκούνας

ΓΙΟΡΤΙΝΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ

Καρδίτσα: Τὸ ἐξοχικὸν κέντρον τῆς πόλεως Παισιλύπον

Καρδίτσα : Τύπος χωρικής με την βαρύτιμον γραφικὴν στολὴν

Παλαμάς : Χορὸς στὴν πλατεῖα ἀπὸ ἡλιοκαμένες χωρικές

ΧΩΡΙΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΙΣ - ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Καρδίτσα : Τύπος γκαραγκούνας με χρυσοκέντητον στολὴν

ΩΡΑΙΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

Καρδίτσα : Ἄλλη ἄποψις ἀπὸ τὸ δροσόλουστον κέντρον

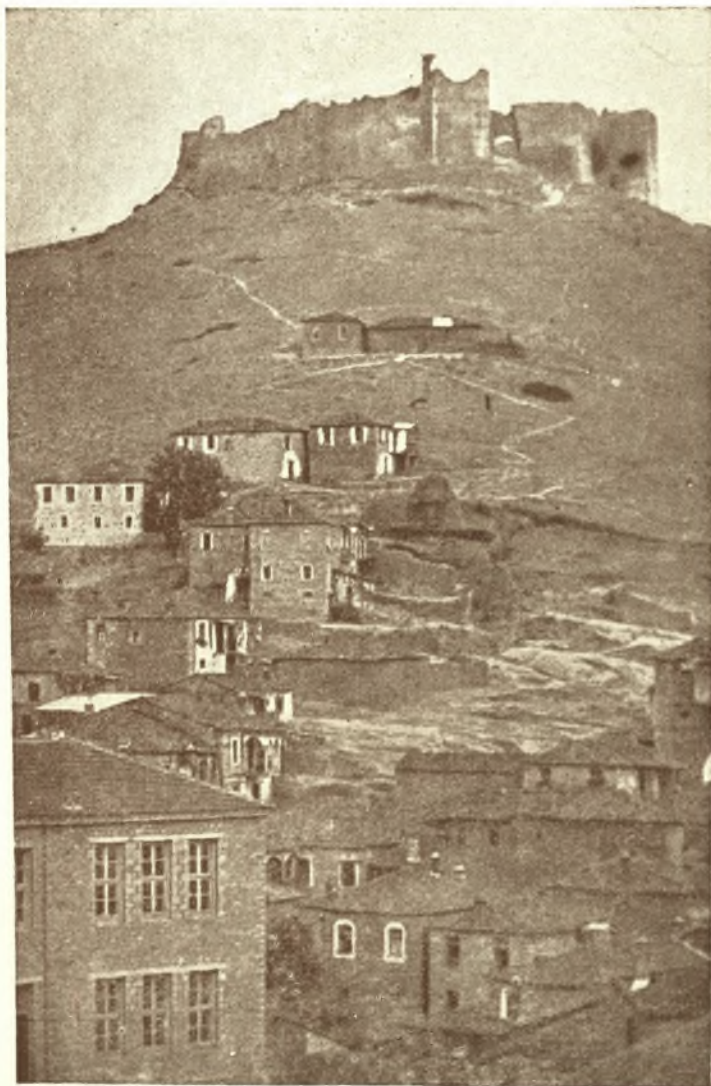

Φανάρι: Πλουσία καπνοφυτεία εις τόν κάμπον τοῦ χωριοῦ

ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Φανάρι: Μία κάτοψις τῆς κωμοπόλεως μέ τὸ ἱστορικόν φρούριον

Σμόκοβον: Τά περίφημα ἱαματικά θειοῦχα θεσσαλικά λουτρά

ΙΑΜΑΤΙΚΑΙ ΠΗΓΑΙ

Καρδίτσα: "Ενας γραφικώτατος δρόμος πρὸς τὴν Λάρισα

Κανάλια: Κάτοψις της δυτικής πλευράς του ωραίου χωρίου

Μουζάκι: Μία ωραία και γραφικωτάτη άποψις του χωρίου

ΑΠΟ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ρεντίνα: Το δροσόλουστο ιστορικό χωριό των Άγραφων

Γ Ρ Α Φ Ι Κ Α Ι Α Π Ο Ψ Ε Ι Σ

Κανάλια: "Άποψις της πιο κεντρικής συνοικίας του χωρίου

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Κατά την αποτυχούσαν εξέγερσιν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Τούρκων, κατὰ τὸ ἔτος 1601, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Σκυλοσόφου, οἱ Τούρκοι ἐξεδίκηθησαν θηριωδῶς τοὺς Ἕλληνας χριστιανούς. Μεταξὺ δὲ τῶν θυμάτων τῆς τουρκικῆς ἐκδικήσεως ὑπῆρξε καὶ ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ. Δυστυχῶς τὰ κατ' αὐτὸν δὲν εἶναι γνωστὰ ἐν λεπτομερείᾳ. Κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου τῶν Ἀγράφων Μπεζούλα, ἐμόνασε δ' ἐν τῇ Μονῇ Κορώνας, ἧς καὶ ἡγούμενος ἐχρημάτισε. Χειροτονηθεὶς μετὰ τὸ 1568 Ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ἡδρευσεν ἐν Φαναρίῳ, ἐνθα καὶ αἱ τουρκοκαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἡδρευον. Φαίνεται ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Διονυσίου ἀπουσίαζεν ἐκ τῆς ἐδρας τοῦ ὁ Σεραφεῖμ, ὅτε δὲ μετέβη ἐκεῖ προσεκόμενος τὰ συνήθη δῶρα πρὸς τοὺς Τούρκους ἀρχοντας. Ἀλλ' αὐτὴν συλληφθεὶς ὡς συνένοχος τοῦ Διονυσίου καὶ συνωμότης κατὰ τοῦ Σουλτάνου, ἐπιέζετο ὑπὸ τῶν Τούρκων ἰν' ἀρνηθῇ τὴν χριστιανικὴν πίστιν, διότι τὸ μεγαλῶσαν ἔγκλημα ἠδύνάτο τις νὰ ἐξαγοράσῃ παρὰ τῶν Τούρκων δικαστῶν διὰ τῆς ἐξωμόσεως, πολλῶ μᾶλλον τὴν ἀνταρσίαν. Ὁ ἱερώτατος Σεραφεῖμ ἦτο ἐντελὴς ἀμέτοχος τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Διονυσίου, ἐπομένως καὶ ἐάν ἡ ἀνταρσία κατὰ τοῦ τυράννου ἐθεωρεῖτο ἔγκλημα, ὁ Σεραφεῖμ ἦτο ἀθῶος. Ἀλλ' αἱ τυράννοι ὑπέβαλον αὐτὸν εἰς φρικτὰς βασάνους ὅπως ἀρνηθῇ τὴν χριστιανικὴν πίστιν. Ὅσω περισσότερον ἀνθίστατο ὁ ἱεράρχης τοσοῦτον ἐπιμονώτερον ἐγίνοντο οἱ βασανισταί, ἕως οὗ διέταξαν τὸν ἀπαγχονισμὸν αὐτοῦ, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1601.

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ

Μεταξὺ τῶν μεγάλων Ἀγίων τῆς Θεσσαλίας, οἱ ὅποιοι παγκοίνως ἐορτάζονται ἐν Θεσσαλίᾳ, ἦτοι τῶν Ἀγίων Σεραφεῖμ Ἀρχιεπισκόπου Φαναρίου, Βησσαρίωνος Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης, Ἀχιλλείου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης, Ἀποστόλου τοῦ Νέου ἀθλομάρτυρος ἐξ Ἀγίου Λαυρεντίου τοῦ Πηλίου, συγκαταλέγεται καὶ ὁ ἐκ Μυριχοῦ τοῦ τέως μῆμου Σιλλάνων τῆς ἐπαρχίας Καρδίσης ὁ ἅγιος Δαμιανός. Οὗτος ἤκμασε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16ου αἰῶνος, μονάσας ἐν τῇ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Μονῇ τοῦ Φιλοθέου, εἰτα κατήλθεν εἰς Θεσσαλίαν ὅπου ἐκήρυξε τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Εἰτα κατέληξεν εἰς τὸν ἐν Δημητριάδι Κισσὸν κτίσας Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ συναθροίσας καὶ ἄλλους μοναχοὺς πλησίον τῆς χώρας Σκλίτζανης. Ἡ φήμη τοῦ διεδόθη εἰς ὅλην τὴν Θεσσαλίαν, ὅπου προεκάλεσε τὴν προσοχὴν τῶν Τούρκων. Ἐνεκα τούτου ὁ ἅγιος ἀνήλθεν εἰς τὰ ὄρεϊνά Ἀγραφα, κατέλαβεν εἰς τὸ χωρίον Καρίτσα τῆς Εὐρυτανίας τὴν Μονὴν τῆς Παναγίας Πελεκητῆς καὶ ἐπὶ δεκαετίαν ἐκεῖ διέμεινεν, ὁσῶς καὶ ἐναρέτως τὸν βίον διερχόμενος καὶ κηρύσσων τὰς Εὐαγγελικὰς ἀληθείας. Τέλος περιερχόμενος τὰ χωρία καὶ κηρύττων συνελήφθη ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς τὸ χωρίον Βουλγαρινὴ ἔτει 1586 ἐπὶ Σουλτάνου Σελῆμ καὶ ὁδηγηθεὶς εἰς Λάρισσαν ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον, τῇ 14 Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ. Ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν ἀντεγρᾶφη μερίμνη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιὴλ ἐκ τῆς Μονῆς Κορώνας, φέρεται δὲ ὁ ἅγιος περιβαλλόμενος «κομποσκηνίᾳ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Ἐκ τῶν ἱεραρχῶν ἐκεῖνων, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς πεφωτισμένης διοικήσεώς των καὶ τῆς πατρικῆς των ἀγάπης πρὸς τὸ ποίμνιόν των κατορθώνουν νὰ ἀποσπᾶσιν τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν χριστιανῶν. Ἄνθρωπος μετρίσιος καὶ ἀνωτέρας ἀντιλήψεως, ἐξυπηρέτησε τὴν Μητροπολιτικὴν περιφέρειαν Θεσσαλιώτιδος - Φαναριοφερσάλων κατὰ τοὺς χρόνους τῆς τουρκοκρατίας μὲ μεγάλην διπλωματικότητα καὶ ἀξιοθαύμαστον θάρρος καὶ ἀλτρουισμόν, διακινδυνεύσας πολλάκις.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Ἐχρημάτισε Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος - Φαναριοφερσάλων κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον μέχρι τοῦ 1920, ὅποτε ἔπαθον οἱ ὀφθαλμοὶ του καὶ παρητήθη τοῦ ἀξιωματοῦ του. Ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του κατάρθωσε νὰ προαγάγῃ τὸν κληρὸν καὶ νὰ ἐξυψώσῃ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα παρὰ τῇ κοινωνίᾳ τῆς Μητροπολιτικῆς του περιφέρειας, δι' ἣ καὶ ἀπελάμβανε ἐγγύτης ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως παρὰ τῷ ποιμνίῳ του. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1934 εἰς βαθύ γῆρας.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Ἐγεννήθη ἐν Καλάμαις τῷ 1875. Ἐκάρη Μοναχὸς ἐν τῇ Μονῇ Βελανιδιάς χειροτονηθεὶς διάκονος καὶ ἱερεὺς ὑπὸ τοῦ Μεσσηνίας Μελετίου. Ὑπηρέτησεν ὡς ἐφημέριος ἐν Τεργέστῃ καὶ εἰτα ἱεροκήρυξ τοῦ στρατοῦ, μετασχὼν εἰς τὰς ἐκστρατείας τῆς Σερβίας καὶ Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐνθα καὶ ἐτραυματίσθη. Ἐτιμήθη διὰ πλείστων παρασῳμῶν.

ΙΛΑΡΙΩΝ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Τὴν Μητροπολιτικὴν ἔδραν του κατέλαβε τὸ ἔτος 1882. Ἄνθρωπος μὲ μεγάλον σθένος καὶ ἐπιβολὴν οὗ τὴν τυχοῦσαν, κατάρθωσε νὰ προσανατολισθῇ μὲ τὴν νέαν κατάστασιν καὶ νὰ ὠθήσῃ τὸ ποίμνιόν του πρὸς ἀνωτέρας κατευθύνσεις, νοουθετῶν, διδάσκων καὶ ἐργαζόμενος ἐντατικῶς ὑπὲρ τῶν σκοπῶν αὐτῶν. Ἡ μεγάλη του ἀγάπη πρὸς τὰ πατρίδα καὶ ἡ ὀξύνοια, ἡ ὁποία τὸν ἐχαράκτιζε, κατέστησαν τοῦτον ἀξιοαγαπητὸν παρὰ τῷ ποιμνίῳ του καὶ τῇ κοινωνίᾳ.

ΚΥΡΙΛΛΟΣ Ι. ΚΑΡΜΠΑΛΙΩΤΗΣ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1904 ἐν Καλάμαις. Ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἀθηνῆσι Πανεπιστημίου, παρακολουθήσας ἅμα καὶ τὰ παιδαγωγικά εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολήν, τυχὼν οὕτω θεολογικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ πτυχίου. Ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος καὶ Ἀρχιμανδρίτης, προσληφθεὶς ὡς Πρωτοσύγκελλος καὶ ἱεροκήρυξ τῆς Μητροπόλεως Καρδίτσας. Ἐνθα διεκρίθη διὰ τὴν διοικητικὴν ἱκανότητά. Ἦδη ὑπηρετεῖ εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων. Ἐπίτιμον μέλος τῆς Ἑταιρείας.

Τῷ 1924 προήχθη εἰς Μητροπολίτην Φαναριοφερσάλων. Ἡ κοινωνικὴ δράσις του ἐκδηλώνεται γοργῶς ἐν τῇ νέᾳ του ἐπαρχίᾳ. Ἐργάζεται ἐντατικῶς διὰ τὴν φιλανθρωπίαν. Εὐαγγέλιον καὶ φιλανθρωπικά ἱδρύματα ἱδρύονται τῇ πρωτοβουλίᾳ του. Τῷ ἐπρόταθη νὰ προσχωρῇ εἰς Μητροπολίτην Λαρίσης καὶ εἰτα Δημητριάδος καὶ ἡγήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ποίμνιόν του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Έξεπαιδεύθη εν Εὐρώπῃ. ἐγκύψας ἰδίως εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τοῦ Δικαίου τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου. Ἰδρύσεν ἐν Λαζαρίνῃ καὶ Ζωγραφεῖα ἐργοστάσια σακχάρεως, ὀρύζης καὶ βάμβακος. Ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτσης τῷ 1910. Τῷ 1909 ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν καὶ ἄμα τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Ἠπείρου Γεν. Διοικήτης. Τῷ 1914 ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν τοῦ Βορείου-Πειρωτικοῦ ἀγῶνος. Ἐξελέγη βουλευτὴς Ἀττικῆς, διετέλεσε συνδιοικήτης τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῷ 1915.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῷ 1866, Κρητικῆς καταγωγῆς. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ τυγχάνει εἰς τὸν διαπρεπεστέρων νομομαθῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας καὶ ἤρχισε πολιτευόμενος ἐν Καρδίτῃ ἀπὸ τοῦ 1920, ἐκλεγόμενος βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς τῷ 1922, ἐπίσης ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῷ 1930. Συγγραφεὺς πλείστων ἀξιολόγων διατριβῶν περὶ Ἀστικοῦ, Ποινικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου. Μέλος τῆς Ἑταιρείας μας.

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Υἱὸς τοῦ Στρατάρχου Γεωργίου Καραϊσκάκη. Ἐγεννήθη τῷ 1826. Ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν αὐτὸν καὶ ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος ὑπότροφος εἰς τὴν ἐν Μονάχῳ στρατιωτικὴν προπαιδευτικὴν σχολήν. Ἐξῆλθε τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς Αἰγίνης τῷ 1849 μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, εἰτα ἀλματωδῶς ἀνῆλθεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς στρα-

τιωτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀντιστρατήγου, μὲ τὸν ὁποῖον ἀπεστρατεύθη. Τῷ 1881 ὡς Διοικητὴς μονάδος κατέλαβε τὴν Δυτικὴν Θεσσαλίαν. Διετέλεσεν ἀρχηγὸς τοῦ Γ' καὶ μετέπειτα τοῦ Β' ἀρχηγείου στρατοῦ. Ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτσης μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ διετέλεσε τρεῖς Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ἀπέθανε τῷ 1898.

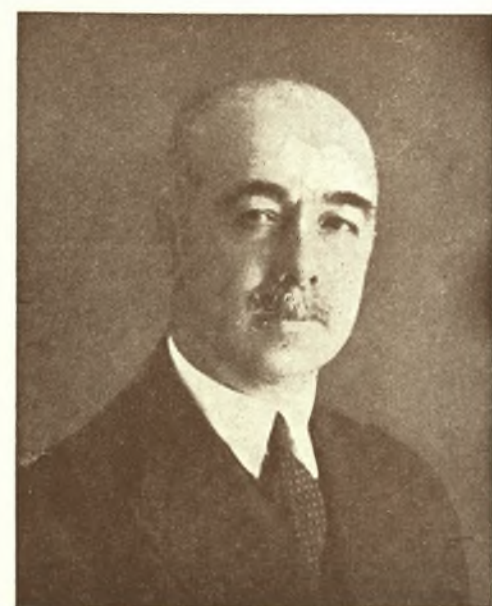

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Υἱὸς τοῦ Γεωργίου Ἀλεξάνδρου, ὁ ὁποῖος ἔδρασεν ὡς ἀρχηγὸς ἐπαναστατικοῦ σώματος κατὰ τὰς Θεσσαλικὰς ἐπαναστάσεις τῶν 1865 καὶ 1877 ἐνθα καὶ ἐτραυματίσθη. Ἐσπούδασε δικηγόρος εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ εἰτα ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἤρχισε πολιτευόμενος ἀπὸ τοῦ 1906, χρηματίσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν βουλευτὴς Καρδίτσης. Διετέλεσεν Ὑπουργὸς Παιδείας, Ἐσωτερικῶν, Ἐξωτερικῶν καὶ Γεωργίας. Πρέσβυς ἐν Ρώμῃ, ἐν Βέρνῃ καὶ Βερολίνῳ. Συγγραφεὺς πλείστων ἀξιολόγων μελετῶν καὶ διατριβῶν.

ΧΡΙΣΤΟΣ Ι. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1871 ἐν Καρδίτῃ. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἐξελέγη Δημ. Σύμβουλος τῷ 1909. Τῷ 1910 ἐξελέγη πληρεξούσιος εἰς τὴν συγκληθεῖσαν τότε ἀναθεωρητικὴν βουλὴν. Τῷ 1923 ἐκλέγεται βουλευτὴς. Τέλος εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1926 ἐκλέγεται βουλευτὴς ἐκ νέου καὶ τῷ 1928 ἀναλαμβάνει τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας μετασχὼν τῆς ὑπὸ τὸν Ζαῖμην κυβερνήσεως εὐρέως συνασπισμοῦ. Ἐπολιτεύθη κατὰ τὴν τελευταίαν 10ετίαν εὐθέως καὶ χρηστικῶς, ὥστε νὰ ἀποτελῇ πρότυπον λευκοῦ πολιτευτοῦ.

ΚΩΝΣΤ. ΤΕΡΤΙΠΗΣ

Έγεννήθη εν Στυλίδι τὸ ἔτος 1865. Έσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν Ἀθήναις, ἐγκαταστάθης εἰς τὴν Καρδίτσαν τῷ 1892, ἐνθα ἐδικηγόρευσε. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Καρδίτσης ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Κατὰ Μάϊον τοῦ 1915 ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Τρικκάλων καὶ εἴτα τῷ 1920. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1921 ἐγένετο ὑπουργὸς Γεωργίας. Έκ τῶν σπου-

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Έκ Καρδίτσης τῆς Θεσσαλίας, γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1880. Έσπούδασεν ἱατρὸς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ εἴτα ἐν Παρισίοις, ἐιδικευθεὶς εἰς τὴν παιδιατρικὴν. Λόγω τῆς ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐκτιμῆσεως τῶν συμπολιτῶν του, ἐξελέγη Δήμαρχος Καρδίτσης ἐπὶ δύο τετραετίαις (1925-1933). Έπὶ ὁμηρχίας του ἐγένετο ἡ Δημοτικὴ Ἀγορὰ τῆς πόλεως, ἔργον προκαλοῦν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπολιτῶν του. Παραλλήλως εἰργάσθη διὰ τὸν ἐξωραϊσμόν καὶ τὴν ἐξυγιάνειν τῆς πόλεως Καρδίτσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

Έκ Σοφάδων τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι, ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον τὰ νομικὰ. Έξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐν Καρδίτῃ καὶ Ἀθήναις, ἐνθα ἔχει ἐγκατασταθῇ ἀπὸ ἐτῶν, λίαν ἐπιτυχῶς. Ἀναμειχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς ἐπαρχίας του ἐξελέγη βουλευτὴς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ διετέλεσεν ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ Δικαιοσύνης ἐπὶ Κυβερνήσεως Παγκάλου, διευθύνων τὸ ὑπουργεῖον ταῦτο μετ' ἐπιτυχίας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΠΠΑΣ

Έκ τῆς μεγάλης καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Λαππαίων, ἡ ὁποία προσέφερε πλείστας ὑπηρεσίας κατὰ τὴν Θεσσαλικὴν ἐπανάστασιν. Ἀνὴρ δραστηριώτατος καὶ μὲ ἀγνὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα κατῴρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν Κοινωσίαν Καρδίτσης καὶ νὰ ἀγαπηθῇ τοσούτον, ὥστε νὰ τιμηθῇ διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Δημάρχου, τὸ ὁποῖον διεχειρίσθη μετ' ἐπιτυχίας μεγάλης, ὠφελήσας τὸν Δῆμον κατὰ πολὺ διὰ τῆς πατρικῆς καὶ χρηστῆς διοικήσεώς του. Ἀπέθανεν ἐν Καρδίτῃ εἰς μεγάλῃν ἡλικίαν.

δαιοτέρων νομοθετημάτων αὐτοῦ ὑπῆρξεν ὁ Ἀγροτικὸς νόμος ὁ ὁποῖος ἐθεωρήθη ὁ ριζοσπαστικώτερος τῶν τοιούτων νομοθετημάτων. Τὸν Αὐγούστον τοῦ 1924 ἀπέθανεν ἐν Καρδίτῃ κηδευθεὶς δημοσίᾳ δαπάνῃ. Μία τῶν μεγαλειτέρων ὁδῶν τῆς Καρδίτσης ὠνομάσθη ὁδὸς Κωνστ. Τερτίπῃ, εἰς φόρον εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς πρὸς τὴν πόλιν ταύτην ὑπηρεσίας του.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΜΗΤΡΟΣ

Έκ Καρδίτσης. Μετὰ τὰς ἐν τῇ πατρίδι του ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς ἐσπούδασεν τὴν ἱατρικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον, ἐξασκεῖ δὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν τῇ πατρίδι του μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας. Τῷ 1933 ἐξελέγη Δήμαρχος Καρδίτσης, διατηρῶν τὸ ἀξίωμα αὐτὸ μέχρι σήμερον. Εἰργάσθη καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν περίοδον μετὰ δραστηριότητος ὑπὲρ ἀναπτύξεως τῆς πόλεως καὶ ἐπὶ δημαρχίας του ἤρχισαν τὰ ὑδραυλικά ἔργα καὶ ὑπονόμων ἐν Καρδίτῃ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΧΑΣΑΤΙΔΗΣ

Έκ Ρεντίνης των Άγραφων. Άνθυπολοχαγός από τὸ ἔτος 1906. Ὡς ὑπολοχαγός, λοχαγός, ταγματάρχης καὶ ἀντισυνταγματάρχης ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐκστρατείας 1912-1922, ἥτοι ἑλληνοτουρκικὴν, ἑλληνοβουλγαρικὴν, συμμαχικὴν, Οὐκρανίαν, Μ. Ἀσίαν, ὡς διοικητὴς λόχου, τάγματος καὶ ἐπιτελάρχης II Μεραρχίας. Μετὰ τοὺς πολέμους προαχθεὶς εἰς συν(τ)ρχην, ὑποστράτηγον καὶ ἀντιστράτηγον διετέλεσεν ἐπιτελάρχης Σώματος Στρ., ἀρχηγὸς Πεζικοῦ, Μέραρχος, Ἐπιθεωρητὴς Πεζικοῦ, ὑπαρχηγὸς Γ. Ε. Σ., Διοικητὴς Σ. Σ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΤΑΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μεσσηνικῷ Καρδίτῃς τῷ 1880. Νεαρῶτατος ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Μακεδονικοὺς ἀγῶνας, κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς διευθυντὴς τῶν Σχολῶν Δράμας, εἰτα δὲ ὡς ἀρχηγὸς τῆς στρατιάς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Καπετὰν Γοιάρας. Εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους τοῦ 1912-13 ἔλαβε μέρος ὡς ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ. Κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον ἔλαβε μέρος ὡς Διοικητὴς Συντάγματος Πυροβολικοῦ. Ἐν Καθάραι ἐτίμηθη διὰ τοῦ ἀξιωματοῦ τοῦ βουλευτοῦ. Ἀπεστρατεύθη ὑποστράτηγος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΕΡΤΙΠΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Στυλίδι τὸ ἔτος 1847. Μετὰ τὰ ἐγκύκλια μαθήματά του κατετάγη εἰς τὸν στρατόν. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1878, ἐπιλοχίας ὢν, ἐγκατέλειπε τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ μὲ τὰς ἱστορικὰς λέξεις «εἶμαι ἀποστάτης, μὴ μὲ πλησιάσῃ κανεὶς καὶ θά μείνω νὰ ὑπερασπίσω τοὺς ἀδελφοὺς μου» καὶ σχηματίσας μετὰ τοῦ Γεωργ. Λαῖου σῶμα ἐθελοντῶν, εἰσέβαλεν εἰς

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΖΑΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1861 ἐν Καροπλεσίῳ τῶν Ἀγραφων. Περαιώσας τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν ἐν Λαμίᾳ κατετάγη εἰς τὸ Ἴππικόν. Ἐξελεθὼν ἐκ τῆς Στρατ. Σχολῆς Ὑπαξιῶν διέπρεψεν ἐν τῷ ὅπλῳ του. Κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον τοῦ 1912 διοικητὴς τοῦ 1ου Συντ. Ἴππικοῦ, ἔσχε τὴν τιμητικὴν διάκρισιν νὰ τῷ ἐκφρασθῇ ὑπὸ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου εὐαρέσκεια διότι «κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Φλωρίνης ἔδρασε μετὰ πρωτοβουλίας, τόλμης καὶ ἀποφασιστικότητος», ἀιχμαλωτίσας 4500 Τούρκους καὶ 22 πυροβόλα ἔχθρικά.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΓΟΥΛΙΑΝΟΣ

Ἐκ Παλαμᾶ Καρδίτῃς. Ἐξῆλθε τῆς Στρ. Σχ. Ὑπαξιωματικῶν ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τῷ 1912. Μετέσχε τῶν πολέμων τοῦ 1912-1913, ἐνθα ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Λαχανᾶ. Ἐλάβε μέρος εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον τῷ 1916-17. Διοικῶν τάγμα ἐπετέθη καὶ κατέλαβε τὸ Ραβινὲ λαθῶν πολλαπλὰ τραύματα. Μετέσχε τοῦ Μικρασιατικοῦ ἀγῶνος ὡς Διοικητὴς τοῦ 26ου Συν(τ)ος τῆς Μεραρχίας Σμύρνης, ὡς καὶ κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Ἀπεστρατεύθη ὑποστράτηγος. Μέλος τῆς Ἑταιρείας.

Θεσσαλίαν καὶ ἔδωκε τὰς μάχας εἰς Σέκλιζαν καὶ Ματαράγγαν, ας διεξήγαγε μετὰ μεγάλης στρατηγικῆς ἐπιτυχίας. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐγένετο ἀξιωματικὸς καὶ ἐξελέγετο βουλευτὴς Καρδίτῃς ἐπὶ σείρα ἐτῶν. Ἐλάβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ὡς ταγματάρχης, διακριθεὶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Δομοκοῦ. Ἀπέθανε Συνταγματάρχης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ
ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

‘... ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΣΩΤΗΡΙΑ, ΕΑΝ ΔΕΝ ΜΑΘΩΜΕΝ ΟΛΟΙ ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ, ΝΑ ΖΗΤΩΜΕΝ ΤΗΝ ΑΤΟΜΙΚΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝ ΜΑΣ ΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. ΒΑΘΥΤΑΤΑ, ΕΠΑΝΩ ΕΙΣ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΘΗ Η ΕΘΝΙΚΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ...’

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Ἡ δημοσίευσίς τῶν φωτογραφιῶν τοῦ Στρατηγοῦ κ. Νικολάου Πλαστήρα εἶχεν ἀπαγορευθεῖ ὑπὸ τῆς λογοκρισίας κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ παρόντος Πανηγυρικοῦ Λευκώματος τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν».

Ἡδη, ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρεία τῶν Θεσσαλῶν, ἀποτίουσα φόρον τιμῆς πρὸς τὸν σεμνὸν καὶ ἀγνὸν πατριώτην μας, δημοσιεύει ταύτας εἰς τὴν β' καὶ γ' χιλιάδα τοῦ Πανηγυρικοῦ Λευκώματος τῶν «Θεσσαλικῶν Χρονικῶν», τὸ ὅποιον ἐκρατῆθη πρὸς τοῦτο ἀσύνθετον.

20 Μαρτίου 1945.

Σ. Κ. Β.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΡΤΙΠΗΣ

Έγεννήθη εν Στυλίδι τῷ 1863. Τῷ 1882 εἰσήλθεν εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν. Εἰς τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἔλαθε μέρος ὡς ὑπολοχαγὸς τοῦ 4ου Πεζ. Συντάγματος. Ἐπίσης εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους ἔλαθε μέρος εἰς τὰς μάχας Αἰκατερίνης, ποταμοῦ Λυδίου, Ἀετορράχης, Ἰωαννίνων, Καρατζάνη καὶ ὤψωμάτων Γιουθέζνας. Ἐκεῖ ἐδέχθη ἀντεπίθεσιν τῶν Βουλγάρων, τὴν ὁποίαν καὶ ἀπέκρουσε, τραυματισθεὶς σοβαρῶς εἰς τὸ στήθος. Λόγῳ τοῦ βαρέος τραύματος ἐτέθη εἰς πολεμικὴν διαθεσιμότητα ὡς ὑποστράτηγος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥΣ >

Έγεννήθη ἐν Ρεντίνῃ, ἀδελφὸς τοῦ ἀντιστρ. Ν. Σπυροπούλου, διατηρήσας τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς οἰκογενείας του. Ἐξῆλθε τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Ὑπαξιωματικῶν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τὸ ἔτος 1912. Κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον διήρθε τὸ Γραφεῖον ἐπιχειρήσεων Ι Μεραρχίας. Μετέσχε τῆς ἐκστρατείας τῆς Οὐκρανίας. Ἀπὸ τοῦ 1912-1922 μετέσχε ἀνελλιπῶς ὅλων τῶν πολέμων καὶ ἐκστρατειῶν. Διετέλεσεν ἐπιτελάρχης IV Μεραρχίας καὶ ὑπουργὸς Γενικ. Διοικήτης Κρήτης. Νῦν ὑποστράτηγος.

< ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΤΟΥΛΑΣ

Έγεννήθη τῷ 1883 εἰς Ἑλληνόπυργον Καρδίτσας. Ἀπεφοίτησε τῆς Σ. Σχ. Ὑπαξιωματικῶν τῷ 1909. Μετέσχε ὅλων τῶν ἐκστρατειῶν. Ὡς ἀντισυνταγματάρχης διετέλεσεν ἐπιτελάρχης τῆς Μεραρχίας Σμύρνης κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Προύσης καὶ τῆς Ἀνατολ. Θράκης καὶ διοικητὴς τοῦ 14ου Πεζ. Συντ. κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις Σαγγαρίου - Ἀγκύρας. Ἐτραυματίσθη τῷ 1912 καὶ τῷ 1922. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Γαλλίαν. Συνέγραψε διαφόρους στρατ. μελέτας καὶ ἐτιμῆθη μὲ πλείστα παράσημα. Ἦδη ἀντι)τηγος ἐ.ἀ., διετέλεσε Διοικ. Σχ. Πολέμου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΣ

Έγεννήθη ἐν Φαναρίῳ Καρδίτσας τῆς Θεσσαλίας τὸ ἔτος 1870. Ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ὑπαξιωματικῶν ἐξελθὼν ἀνθυπολοχαγὸς τὸ ἔτος 1902. Εἰτα ἀλματωδῶς ἀνῆλθεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑποστρατήγου. Ἐλαθε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους, διακριθεὶς διὰ τὸ θάρρος του, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν μεγάλην του ψυχραιμίαν. Ἐτιμῆθη διὰ πλείστων παρασῆμων λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν ἃς προσέφερεν εἰς τὴν πατρίδα του.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΚΟΥΚΟΡΙΚΟΣ

Έκ τῶν προυχόντων τῆς πόλεως, τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἐκλογῆς του εἰς Ἀζᾶ (δικαστὴν) ἐπὶ τουρκοκρατίᾳ. Οἱ συμπολίται του ἐκτιμῶντες τὰς ἀρετὰς μὲ τὰς ὁποίας ἦτο προικισμένος ἐξέλεξαν αὐτὸν βουλευτὴν τὸ ἔτος 1881. Ὡς βουλευτὴς ἠγωνίσθη διὰ τὸ συμφέρον τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἐξυπηρέτησε τοὺς συμπολίτας του ποικιλοτρόπως, ἀφήσας τὰς ἀρίστους τῶν ἀναμνήσεων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΒΑΣΑΡΔΑΝΗΣ

Κατήγετο ἐξ Ἀγράφων τοῦ Δήμου Νεφρουπόλεως, γεννηθεὶς ἐν Καρδίτῃ. Ἐσπούδασεν ἱατρὸς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ διεκρίνετο διὰ τὴν ἀφιλοκέρδειάν του. Ἐδρασε ποικιλοτρόπως διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος του κινδυνεύσας καὶ αὐτὴν τὴν ζῶν του. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτσης προσφέρων τὰς ὑπηρεσίας του. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1936.

ΚΙΜΩΝ ΒΕΛΛΙΝΗΣ

Έκ Ναυπλίου, ἐγκαταστάθεις εἰς Καρδίτσαν. Έκ τῶν διαπρεπεστέρων δικηγόρων τῆς πόλεως, σπουδᾶσας τὰ νομικά εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐχρημάτισε πρόεδρος τοῦ α' Δημοτικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλίας, συντελέσας εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ Γυμνασίου Καρδίτσης. Διετέλεσεν ἐπὶ σειράν ἐτῶν Βουλευτὴς ἐπαρχίας Καρδίτσης, ἐκπροσωπῆσας αὐτὴν ἐπαξίως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΖΑΜΤΑΚΑΣ

Έκ τῶν ἀρίστων πολιτικῶν τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης ἐκ τῆς ὁποίας καὶ κατήγετο. Τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος του καὶ ὁ μεγάλος του πατριωτισμὸς κατέστησαν αὐτὸν δημοφιλεῖ καὶ ἀγαπητὸν παρὰ τὴ κοινωνία Καρδίτσης δι' ὃ καὶ ἐξέλεξαν αὐτὸν βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τοῦ 1881 καὶ μετέπειτα ἐπὶ πολλὰς θουλευτικὰς περιόδους. Ἐξυπηρέτησε ποικιλοτρόπως τὰ κοινὰ τῆς Ἐπαρχίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΩΓΛΟΠΙΤΗΣ

Έκ τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Ἀγράφων. Υἱὸς τοῦ ἀπαγχονισθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἰωάννου Ζωγλοπίτη διὰ τὰς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνεργείας του. Ἐχρημάτισεν ἀξιωματικὸς τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ πρὸ τῆς προσάρτησεως τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτσης ἐπανειλημμένως καὶ ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ κοινὰ τῆς Ἐπαρχίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΖΩΓΛΟΠΙΤΗΣ

Έκ τῶν ἀρίστων πολιτευομένων τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης, κατάρθωσε διὰ τοῦ εὐθέως χαρακτῆρος του καὶ τῆς εὐκρινούς πολιτικῆς του νὰ ἐπιβληθῇ παρὰ τὴ κοινωνία τῆς Καρδίτσης καὶ νὰ καταστῇ ἐκ τῶν ἀξίαναπτοτέρων πολιτικῶν αὐτῆς. Ἐτιμῆθη διὰ τῆς ἐκλογῆς του ὡς βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσης. Οἱ συμπολίται του ἀναπολοῦν τὴν χρῆσιν ἐξασκήσιν τοῦ βουλευτικοῦ τοῦ ἀξιώματος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΒΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ κοινὰ δι' ὃ καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης κατὰ τὴν Α' Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν 1910. Ἡ ὀλιγοχρόνιος θητεία του εἰς τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα ὑπῆρξε κατὰ πολὺ ἐξυπηρετικὴ διὰ τὴν Ἐπαρχίαν καὶ ἰδίως διὰ τοὺς συμπολίτας του, τοὺς ὁποίους μετὰ μεγάλης προθυμίας ἐξυπηρέτησε ποικιλοτρόπως δι' ὃ καὶ οἱ συμπολίται του μετ' εὐγνωμοσύνης ἐνθυμοῦνται αὐτόν.

ΛΑΜΠΙΡΟΣ Κ. ΚΑΤΑΦΥΓΙΩΤΗΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1873 ἐν Καταφυγίῳ τῶν Ἀγράφων. Ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἐν Καρδίτῃ δικηγορίας του ἤρξατο ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, τῆς ἀποτινάξεως τοῦ κολληγικοῦ ζυγοῦ τῶν πεδινῶν ἀγροτῶν, καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως, ὡς κοινοτικῶν, τῶν δασῶν τῶν ὄρεινῶν χωρίων. Ἐξελέγη ἐπανειλημμένως βουλευτὴς Καρδίτσης, ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὑπερημνῆθη ὀλων τῶν ζητημάτων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΥΣΔΡΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Παραπρασταίῃ τῆς Καρδίτσης τῷ 1876. Ἐσπούδασε τὰ νομικά. Ἀναμειχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ζῶν τῆς ἐπαρχίας ἠγωνίσθη μετὰ σθένους διὰ τὰ δίκαια τῶν ἀγροτῶν. Ἐξελέγη ἐπὶ σειράν ἐτῶν βουλευτὴς, ἀγωνισθεὶς σθεναρῶς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἰδίως τῶν ἀγροτῶν. Κατὰ τὰς τελευταίας γερούσιαςτικὰς ἐκλογὰς ἐξελέγη γερούσιαστής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΜΗΣ ΛΑΠΤΑΣ

Έκ Καρδίτσης, υἱὸς τοῦ Δημάρχου Χρ. Λάπτα καὶ ἀδελφὸς τοῦ Δημάρχου Στεργίου Λάπτα. Διετέλεσεν ἀστυνόμος καὶ ἀνεμίσθη εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν, ἐκλεγείας κατ' ἀρχὰς Δήμαρχος τῆς πόλεως Καρδίτσης καὶ εἰτα βουλευτὴς, προσενεγκὼν πλείστας ὑπηρεσίας διὰ τῆς χρηστῆς μὲν διοικήσεως ὡς Δήμαρχος, διὰ τῆς μεγάλης του δὲ ἐπιρροῆς καὶ ὡς βουλευτῆς τῆς Ἐπαρχίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

Έγγονος του στρατάρχου Καραϊσκάκη, γεννηθείς εν Αθήναις τῷ 1876. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς ἐσηλθεν εἰς τὴν Στρ. Σχολὴν ἐξελεθὼν τῷ 1897 ἀνθυπολοχαγός. Κατὰ τὸ 1906 ἐξελέγη βουλευτὴς Καρδίτσης καὶ τῷ 1909 ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ Γουδί. Ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν Θεσσαλίας καὶ τῷ 1910 ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Α' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΜΑΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Κατήγετο ἐκ Ζαγορίου τῆς Ἠπείρου, υἱὸς τοῦ Δημάρχου τοῦ τέως Δήμου Ταμασίου Κωνσταντίνου Μαλιοπούλου. Ἐσπούδασε ὁμικά εἰς τὸ ἐν Αθήναις Ἑθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἐν Καρδίτῃ. Ἀναμειχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης. Ἰδρύσε τὸ Μαλιοπούλειον Ἀσυλὸν ἐν τῇ ἐνορίᾳ Κυψέλης Ἀθηνῶν.

ΜΑΡΚΟΣ ΚΟΤΡΩΤΣΙΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μεσσηνικῇ τῆς Καρδίτσης τῷ 1874. Ἐσπούδασε δικηγόρος καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα ἐν Καρδίτῃ. Ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1930. Διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μέχρι τοῦ θανάτου του ἐναλλὰς Πρόεδρος καὶ Γεν. Γραμ. τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἀπὸ δὲ τοῦ 1924 Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ τῆς Ἐταιρείας τῶν Θεο. Σιδηροδρόμων. Ἀπέθανε τῷ 1932.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΛΕΤΣΟΣ

Ἐκ τῶν πολιτικῶν τῆς νέας ἐποχῆς μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Γουδί τοῦ 1909. Ἐξελέγη βουλευτὴς κατὰ τὰς βουλευτικὰς περιόδους Α' ἀναθεωρητ. 1910, Β' ἀναθεωρ. 1910 καὶ Γ' Ἐθνουσυνέλ. 1920 Ἐν τῷ προσώπῳ τούτου οἱ ἀγρόται ὡς καὶ ὅλοι οἱ συμπολίται του εἶδον τὸν εὐλικρινῆ προστάτην τῶν. Ἠγωνίσθη μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς Ἐπαρχίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΙΒΑΣ

Ἐκ Καρδίτσης. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων του σπουδῶν, ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Αθήναις Πανεπιστήμιον τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν Καρδίτῃ ἐπιτυχῶς. Οἱ συμπολίται του, λόγῳ τῶν μεγάλων του προσόντων, ἐτίμησαν τοῦτον ἐπανειλημμένως διὰ τῆς ψήφου τῶν, ἐκλέξαντες αὐτὸν βουλευτὴν τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1927.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΥΡΙΤΣΗΣ

Ἐκ Παλαμᾶ Καρδίτσης, γεννηθείς τῷ 1877. Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν καὶ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ. Εἰργάσθη σθεναρῶς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μεγάλην ἐπιτροπὴν ἥτις ἐστάλη εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1909, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος. Ἐξελέγη βουλευτὴς τῷ 1910 καὶ διετέλεσε πρόεδρος τῆς Κοινότητος Παλαμᾶ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Παλαμᾶ τῆς Καρδίτσης. Δικηγόρος καὶ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν, ἐξελέγη βουλευτὴς ἀγροτικὸς τῷ 1910. Πρόεδρος τοῦ Γεωργ. Συλλόγου Καρδίτσης 1912-1915. Ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῶν ἀπὸ τοῦ 1909 ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν Θεσσαλίας δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως. Ἀντιπρ. Δημοτ. Συμβουλίου τοῦ Δήμου Καρδίτσης. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1936.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Φαναρίῳ τῆς Καρδίτσης κατὰ τὸ ἔτος 1877. Δικηγόρος ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων. Ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσης κατὰ τὴν Δ' Συντακτικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων 1926, ἐκλεγείς ἐκτὸς Συνδυασμοῦ. Ἐξελέγη πολλάκις πρόεδρος τοῦ δικηγ. Συλλόγου Καρδίτσης καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν μελῶν καὶ ἀριστίνδην ὑπὸ τοῦ Ἐφετερίου Λαρίσης, κατέχων τὸ ἀξίωμα καὶ σήμερον.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΦΦΑΣ

Ἐκ τῆς γνωστῆς οἰκογενείας Κόφφα ἐν Καρδίτῃ, ἥτις διὰ τῶν ἐντίμων τραπεζικῶν ἐργασιῶν κατέστη πανθεσσαλικῶς γνωστὴ. Ἀνείχθη εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἐξελέγη βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Τρικκάλων τὸ ἔτος 1915. Καίτοι ἀπὸ ἐτῶν εἶναι ἐγκατεστημένος ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲν ἔπαυσεν ἐνδιαφερόμενος διὰ τοὺς συμπατριώτας του καὶ τὴν ἐν γένει πρόδον τῆς ἐπαρχίας του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Μαυρομματίου τῆς Καρδίτσης. Ἐκ τῆς οἰκογενείας ἥτις πολλάκις ἔδρασε κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικούς ἀγῶνας τῆς Θεσσαλίας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς ἐν τῇ Καρδίτῃ, ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Αθήναις Πανεπιστήμιον τὴν ἱατρικὴν. Ἐξασκεῖ ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐπιτυχῶς. Διετέλεσε Δήμαρχος τοῦ τέως Δήμου Γόμφων καὶ βουλευτὴς κατὰ τὴν βουλευτικὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1920.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΠΑΛΑΣ

Έγεννήθη εν Καΐση Ταμασίου της Καρδίτσας τῷ 1850. Μετά τὰς ἐγκυκλίας του σπουδᾶς, ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας. Κατὰ τὴν ἐπανόστασιν τοῦ 1878 ἔλαθε μέρος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀειμνήστου Δ. Τεοτίπη. Λόγω τῶν προσόντων του ἐτιμήθη διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ. Ἀπέθανε τὸ ἔτος 1926.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υἱὸς τοῦ ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 Δημητρίου Θανοπούλου. Ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα τῆς οἰκογενείας του ἀνέμιχθη εἰς τὴν ἀγροτικὴν καὶ πολιτικὴν κίνησιν τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσας, ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψιν βουλευτῆς. Ὡς βουλευτῆς καὶ ὡς Γεν. Γραμ. τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, συνέβαλε διὰ τὴν κατάργησιν τῶν τσιφλικίων καὶ μύριας ἄλλας προσέφερεν ὑπηρεσίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐκ Καναλίων τῆς Καρδίτσας, γεννηθεὶς εἰς Καρύτσαν τῆς Εὐρυτανίας τῷ 1854. Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ἐπανήλθεν εἰς Κανάλια, ἔνθα ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγη Δήμαρχος τοῦ Δήμου Ἰθώμης καὶ Βουλευτῆς. Ἀπέθανε πάμπωχος ἐν Ἀθήναις τῷ 1903.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ἐγεννήθη εἰς Κανάλια τῆς Θεσσαλίας τῷ 1870. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον. Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξελέγετο βουλευτῆς Καρδίτσας μέχρι τοῦ 1922. Ἠγωνίσθη διὰ τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα καὶ κατάρθωσε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπαλοτρίωσις τῶν τσιφλικίων τῆς Θεσσαλίας. Ἡ δρᾶσις του ὡς ἐπιστήμονος καὶ πολιτεῦς, ὤηρξεν ἠθικωτάτη. Ἀπέθανεν εἰς Βόλον τῷ 1922 πάμπωχος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΨΑΡΡΑΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μεσσηνικῷ τῆς Καρδίτσας. Ἐπεράτωσε τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς εἰς τὸ Γυμνάσιον Καρδίτσας καὶ ἐσπούδασεν ἱατρικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἐξασκεῖ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα εἰς Καρδίτσαν. Ὑπηρετήσεν εἰς ὅλους τοὺς πολέμους ὡς ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς. Τῷ 1926 ἐξελέγη βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ Τρικκάλων. Ἐπίσης ἐξελέγη βουλευτῆς κατὰ τὰ ἔτη 1932, 1933, καὶ 1935.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΨΑΡΡΑΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1897 ἐν Μεσσηνικῷ τῆς Καρδίτσας, τῷ 1912 ἐγκατεστάθη ἐν Ἀθῆναις, ἐπιδοθεὶς εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις, τῷ 1919 ἐξελέγη πρόεδρος Συνδ. Ξενοδόχων Ὑπνου Ἀθηνῶν, τῷ 1925 Διοικ. Σύμβ. Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος, τῷ 1929 πρόεδρος τῆς Ομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἀθηνῶν. Τῷ 1933 ἐξελέγη βουλευτῆς Ἀθηνῶν τοῦ Ἐθν. Ριζοσπαστ. Κόμματος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Γεφύρια (Κορρεντζί) Καρδίτσας. Ταγματάρχης ἐ.ἀ. ἤρχισε πολιτευόμενος εἰς τὴν ἐπαρχίαν Καρδίτσας τῷ 1928. Ἐξελέγη τὸ πρῶτον εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1932. Τῷ 1933 ἐξελέγη πρῶτος βουλευτῆς Καρδίτσας. Ἀνέκει εἰς πολιτευσμένην οἰκογένειαν, ὁ πατὴρ του διετέλεσε δήμαρχος τοῦ Δήμου Κιερίου. ὁ δὲ πάππος του ἐκ μητρὸς Γεωργούλας Σαμουλῆς, πρῶτος δήμαρχος Καρδίτσας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΚΟΥΚΟΡΙΚΟΣ

Ἐκ Καρδίτσας. Γόνος τῆς μεγάλης οἰκογενείας Κουκορίκου, ἡ ὁποία πολλὰς ὑπηρεσίας προσέφερεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν κατὰ τοὺς ἀγῶνας. Ἐσπούδασε τὰ Νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Δικηγόρου ἐν Καρδίτῃ ἐπιτυχῶς. Ἀνέμιχθη εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἐπαρχίαν ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς βουλευτικὰς περιόδους.

ΘΩΜΑΣ Ν. ΛΙΑΤΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μαυρομματίῳ τῷ 1887, ἐσπούδασεν ἱατρὸς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μετεκπαίδευθεὶς εἰς Ἐλβετίαν καὶ Παρίσιον. Ἀνέμιχθη εἰς τὴν πολιτικὴν τῷ 1920. Τῷ 1935 ἐξελέγη πληρεξούσιος. Ἐλάθε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους τῶν ἐτῶν 1912 - 1922, ἀποστρατεύσας μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐφέδρου Ἱατροῦ (λοχαγοῦ), τιμηθεὶς διὰ τὰς ὑπηρεσίας ποὺ προσέφερε διὰ τοῦ Σ ταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΑΜΗ ΛΑΠΠΑΣ

Υἱὸς τοῦ Βουλευτοῦ καὶ Δημάρχου Καρδίτσας Τάμη Λάππα. Ἐφοίτησεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθν. Πανεπιστήμιον, τυχὼν δὲ πτυχίου νομικῆς, τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας ἐξασκεῖ ἐν Καρδίτῃ. Ἀκολουθῶν τὸ πρόγραμμα τῆς οἰκογενείας του, ἀνέμιχθη εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν τοῦ τόπου, ἐκλεγείς βουλευτῆς Καρδίτσας κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1936.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Γεννηθείς ἐν Ἀργυρίῳ τῆς Καρδίτσας τὸ ἔτος 1890. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν τοῦ ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, κατετάγη ὡς ἐθελοντὴς τῷ 1910. Μετέσχε ἀπασῶν τῶν μαχῶν τῶν πολέμων 1912 καὶ 1913, σχῶν δύο τραύματα εἰς τὴν νυκτερινὴν ἐπιχειρήσιν τοῦ Σιμιτλῆ. Προήχθη εἰς ἀνθ)γόν τῷ 1914 καὶ εἰς συν)ρχην τῷ 1935. Διετέλεσε Διοικητὴς τοῦ 4ου Πεζ. Συν)τος καὶ Φρούραρχος Λαρίσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΩΤΗΣ

Ἐκ Λουτροπηγῆς Καρδίτσας. Εἰσελθὼν εἰς τὸ Σῶμα τῶν Μονίμων Ἀξιωματικῶν, ἐμονιμοποιήθη τῷ 1914, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συν)ρχου. Μετέσχε τῶν ἐπιχειρήσεων 1912-1913. Ἐπίσης ὡς διοικητὴς λόχου εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Μακεδονικοῦ μετώπου 1917-1918 κατὰ τὸν Παγκόσμιον πόλεμον μετὰ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ. Εἰς τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ὡς διοικ. λόχου καὶ τάγματος.

ΣΤΕΛΛΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κοτσιαρὶ Καρδίτσας τῷ 1891. Κατετάγη ἐθελοντὴς τῷ 1910. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, ἐξελθὼν ἀνθυπολοχαγὸς τῷ 1916, προαχθεὶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. Συμμετέσχε τῶν βαλκανικῶν πολέμων τῶν ἐτῶν 1912 - 1913, τραυματισθεὶς εἰς τὴν μάχην Ὀρεχόβου, ἐπίσης ἔλαθε μέρος εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον καὶ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΘ. ΓΟΥΛΑΣ

Ἐκ Καρδίτσας διήκουσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς τοῦ εἰς τὸ ἐκεῖ Γυμνάσιον. Ἀποφοιτήσας τῷ 1912 εἰσήχθη εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, ἐξ ἧς ἐξῆλθε τῷ 1916 ἀνθυπολοχαγός, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. Μετέσχε τῆς Μακεδονικῆς καὶ Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας ἀπὸ τοῦ 1917 - 1922 λαθὼν μέρος εἰς πλείστας μάχας καὶ τραυματισθεὶς κατὰ τὴν μάχην τοῦ Σαγγαρίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΠΑΛΟΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1842. Μετὰ τὰς σπουδὰς τοῦ ἐκλήθη εἰς Κων)πολιν παρὰ τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Ἀζιζ καὶ ὑπηρετήσεν εἰς τὸν Τουρκικὸν στρατὸν ὡς λοχαγὸς εἰς τὸ σύνταγμα τῶν δραγόνων. Κατὰ τὸ 1878 ἔλαθε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἡγούμενος σώματος ἐπαναστατῶν. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας κατετάγη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ. Ἀπέθανε τῷ 1887.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΠΑΛΟΣ

Μηχανικὸς γεωπόνος. Ἐλαθε μέρος εἰς τὸν πόλεμον 1912 - 13, ἐνθα καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὴν μάχην τοῦ Λαχανᾶ, προαχθεὶς εἰς ἀνθυπολοχαγόν. Ἐπολέμησεν ἐν Γαλλίᾳ, εἰς τὴν ξένην Λεγεώνα. Μετὰ τὴν ἀνευ πολέμου ἐπιστράτευσιν τοῦ 1915 κατετάγη ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸ 54ον γαλλ. ἀποικιακὸν σύνταγμα. Ἐπέσεν ἡρωικῶς μαχόμενος παρὰ τὸ Μοναστήριον τῷ 1916. Τοῦ ἀπενεμήθησαν πλείστα παράσημα.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Βυτίνης, στρατ. φαρμακοπ. (λοχαγός). Καθ' ἡν ἐποχὴν ἐσπούδαζεν εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἐθν. Πανεπιστήμιον μετέσχε ὡς φοιτητὴς τῆς Θεσσαλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 μὲ τὴν Πανεπιστημιακὴν φάλαγγα, διαπρέψας εἰς τὰς μάχας τῆς Μακρονήσου ἐνθα τραυματισθεὶς ἠχμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀπελευθερωθεὶς μετὰ τὴν τῇ ἐπεμβάσει τῆς Ἀγγλίας καταπάκνιν τῆς ἐπαναστάσεως. Ἀπέθανε πρὸ εἰκοσαετίας.

ΑΛΞ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Μπανταλᾶρ τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτσας. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίους τοῦ σπουδᾶς ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, ἐξελθὼν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων διήλθεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ. Ἐλαθε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐνθα ἔπεσε μαχόμενος κατὰ τὰς ἐκεῖ πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΠΕΤΡΟΥ

Ἐγεννήθη ἐν Καίτῃ τῆς Καρδίτσας. Κατετάγη ἐθελοντὴς εἰς τὸν στρατὸν, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπολοχαγοῦ. Ἐλαθε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ 1912 - 21. Τὴν 12 Αὐγ. 1921 διαταχθεὶς νὰ καταλάβῃ τὸ ὄψωμα Ἰλιτζᾶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐφονεύθη προπορευόμενος τοῦ λόχου τοῦ. Ἐτιμήθη διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς τοῦ ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατρίδα διὰ πλείστον παρασῆμων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΠΑΛΟΣ

Ἐγγονος τοῦ Γούλα Τσαπάλου τοῦ γνωστοῦ Θεσσαλοῦ προύκοντος καὶ ἀγωνιστοῦ κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας. Ἐλαθε μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὡς ὑπολοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ, ἐπιδείξας μεγάλον θάρρος καὶ ψυχραιμίαν ἀπαράμιλλον. Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Ἐσκή-Σεχίρ τοῦ 1922 ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν τοῦ λόχου τοῦ ἔπεσεν ἡρωϊκώτατα μαχόμενος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΥΘ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἀπόστρατος Συνταγματάρχης, γεννηθείς ἐν Καρδίτῃ. Προσέφερεν ὅλως ἐκτάκτους ὑπηρεσίας καθ' ὅλους τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεύθεν πολέμους, καθ' οὓς καὶ διεκρίθη διὰ τὴν σπανίαν στρατιωτικὴν μόρφωσίν του καὶ τὸν ὀρμητικὸν καὶ εἰς ἄκρον ριψοκίνδυνον χαρακτῆρα του. Ἐτυχέ, λόγῳ τῶν μεγάλων του ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν πατρίδα του, πλείστων παρασῶν. Ἦδη διαμένει εἰς τὸν Βόλον.

ΠΕΤΡΟΣ Σ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Ρεντίνῃ τῆς Καρδίτῃς τῷ 1892, ἐφοίτησεν εἰς τὸ Γυμνάσιον Καρδίτῃς καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν. Λαθὼν τὸ δίπλωμα τοῦ δικηγόρου. Καταταγείς ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς εἰσῆχθη εἰς τὸ Σχολ. Ἀέ/κων ἀποφοιτήσας μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθ'χου. Μεταταγείς εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστ. Πόλεων μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπο/χου, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐκ Χαταίνης τῆς Καρδίτῃς. Μετὰ τὰς ἐγκυκλίου σπουδὰς ἐν Καρδίτῃ, ἐπούδασε τὰ Νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἀμα τῇ ἰδρύσει τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων προσελήφθη ἐκ τῶν πρώτων, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὃν μέχρι τοῦ 1932 κατεῖχεν. Ἀποστρατευθεὶς οἰκιογερεῖ ἤδη ἐν Ἀθήναις μετὰ μεγάλῃς ἐπιτυχίας. Ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἑταιρείας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἐγεννήθη τῷ 1899 ἐν Ἀφονοχωρίῳ τῆς Καρδίτῃς. Κατετάγη τῷ 1929 εἰς τὸ Σῶμα Ἀστυν. Πόλεων, ἀνελθὼν μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνόμου Α'. Διατελεῖ προϊστάμενος τοῦ ἐγκλημ. τμήματος τοῦ Ὑπουργ. Ἀσφαλείας. Συνέγραψε δύο ἀξιόλογα συγγράμματα περὶ Δακτυλοσκοπίας κλπ. Καθηγητὴς τῶν Σχολῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς τῶν Σωφρον. ὑπαλλήλων Ὑπουργ. Δικαιοσύνης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΥΛΩΝΗΣ

Ἐκ Ρεντίνης τῶν Ἀγρῶν, ἐγκατασταθεὶς εἰς Καρδίτσαν ἐνθα ἐμπορεύεται. Ἦ ἐν Καρδίτῃ κοινωφελὲς ὄρασις του καὶ ἡ πρὸς πᾶσαν φιλανθρωπικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν κίνησιν πρωτοβουλία του κατέστησαν τοῦτον ἀσπληττότατον παρὰ τῇ κοινωγίᾳ Καρδίτῃς. Ὡς Δημ. Σύμβουλος καὶ Ἐκκλ. Ἐπίτροπος εἰργάσθη μετὰ προθυμίας, προαγαγὼν τὰ φιλανθρ. ἰδρύματα ὡς συνεργάτης τοῦ Σου Μητροπολίτου.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1860. Γόνος τῆς ἰστορικῆς Οἰκογενείας τῶν Ἀλεξανδριδῶν. Ἐσπούδασε τὰ νομικὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον καὶ ἠκολούθησε τὸν οἰκονομικὸν κλάδον διωρισθεὶς Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἀνελθὼν μέχρι τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτροπ. τοῦ Κράτους. Διεκρίνετο διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ ὕψηλά του ἀσθήματα καὶ τὸν μεγάλον πατριωτικὸν του ἐνθουσιασμόν.

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ Α. ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐκ Καστανιάς Ἰτάμου τῆς Καρδίτῃς. Ἐκ τῶν ἐπιλέκτων ἐν Ἀθήναις Θεσσαλῶν. Διευθυντὴς τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς. Ἐγκατασταθεὶς νεώτατος ἐν Ἀθήναις, κατάρθωσε διὰ τῆς ἐξαιρετικῆς ἐπιδόσεώς του εἰς τὰ τραπεζιτικὰ νὰ συγκαταλεχθῇ μεταξύ τῶν ἀρίστων ἐκ τῶν τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιώθει νὰ τοῦ ἀνατεθῇ τῷ 1926 ἡ Διεύθυνσις οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ ὅπως εἶναι ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΒΑΜΠΟΥΛΗΣ

Ἐκ Φαναρίου. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὴν ἱατρικὴν, εἰδικευθεὶς ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὴν Μικροβιολογίαν, ἣν ἐξασκεῖ ἐν Ἀθήναις, ἐνθα ἀπὸ ἐτῶν ἔχει ἐγκατασταθῇ. Διακρίνεται διὰ τὸ μελίχιον τῶν τρόπων του καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, δι' ὃ καὶ ἀπολαύει μεγίστης ἐκτιμήσεως παρὰ τῶν παρεπιδημούντων ἐν Ἀθήναις Θεσσαλῶν καὶ τῇ Ἀθηναϊκῇ ἐν γένει κοινωνίᾳ. Μέλος τῆς Ἑταιρείας

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΣΚΑΣ

Ἐκ Καλογηρανῶν τῆς Καρδίτῃς. Ἐνδιεφέρθη πολὺ διὰ τὰ κοινὰ τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἐξελέγετο βουλευτὴς Καρδίτῃς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἦτοι τῶν βουλευτικῶν περιόδων Ι' 1885, ΙΒ' 1890, ΙΔ' 1895, ΙΣΤ' 1932. Ἐξυπηρέτησε τὸν τόπον του καὶ τοὺς συμπολίτας του καὶ ἐν γένει ὅλους τοὺς Θεσσαλοὺς μετὰ μεγάλην προθυμίαν. Τὸν ἐχαρακτήριζε τὸ Ἑθνικὸν ἔνδυμα, ὅπερ ἔφερε μέχρι τοῦ θανάτου του.

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΛΑΠΠΑΣ

Υἱὸς τοῦ Δημάρχου Χρ. Λάππα καὶ ἀδελφὸς τοῦ Δημάρχου καὶ βουλευτοῦ Τάσμη Λάππα. Λόγῳ τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν πατρίδα του καὶ τὸν εὐλικρινὲς χαρακτῆρα του ἐπεβλήθη εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς πόλεως καὶ ἐτίμηθη διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Δημάρχου αὐτῆς. Εἰργάσθη μετὰ προθυμίαν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δήμου, τὸν ὅποιον προώθησε πρὸς τὰ πρόσω διὰ τῆς πατρικῆς του διοικήσεως.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΑΣΑΡΔΑΝΗΣ

Έξ' Αγράφων, γεννηθείς τῷ 1831, ἀδελφός τοῦ Βουλευτοῦ Καρδίτης Ἀποστόλου Βασαρδάνη (ἐκ παραδρομῆς ἐν σελ. 95 ἐδημοσιεύθη ἡ φωτογραφία τοῦ ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ του). Ἐγκατεστάθη εἰς Μακρυνίτσαν τοῦ Πηλίου καὶ κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ 1854, 1865 καὶ 1878 ἔλαθεν ἐνεργὸν μέρος, ριψοκινδυνεύσας. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ἐπολέμησεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Σμολένσκη εἰς Βελεστίνον.

ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΤΖΙΟΛΑΚΟΓΛΟΥΣ

Έκ Ρεντίνης τῶν Ἀγράφων. Γόνος τῆς ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Τζιολάκογλων, ἥτις προσέφερεν ἐξιλαστήρια θύματα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας διὰ τῆς ἀπαγχονίσσεως δύο ἐκ τῶν μελῶν τῆς. Ἐγεννήθη τῷ 1840. Διεκρίνετο διὰ τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα καὶ τὴν φιλάνθρωπον δράσιν του. Πατὴρ τῶν δύο διακεκριμένων στρατηγῶν, τοῦ ἀειμνήστου Νικ. Στυροπούλου καὶ τοῦ Γ. Τζιολάκογλου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Κ. ΜΕΤΑΞΗ

Έκ Μετσόβου. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Ἀρσάκειον ὡς ἐσωτερικῇ, δαπάναις τοῦ μεγάλου εὐεργέτου Γ. Ἀδέρωφ. Ἐλαθε τὸ πτυχίον τῆς διδασκαλίας καὶ ὑπηρετήσεν ὡς Διευθύντρια τῶν Παρβεναγωγείων Τρικκάλων καὶ Καρδίτης. Μείνασα ἀγαμὸς ἀφωσιώθη εἰς ἔργα φιλανθρωπίας. Ἐδαπάνησεν 1.500.000 δραχμὰς καὶ ἐγένετο κτίτωρ τοῦ ἐν Καρδίτῃ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΔΕΠΟΥΝΤΗΣ

Έκ Ληξουρίου τῆς Κεφαλληνίας, διατελεῖ Ἀρχιδιάκονος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Καρδίτης καὶ Πρωτοσυγκελλεῦν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, πτυχιούχος τῆς ἐν Ληξουρίῳ Βαλλιανείου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς τοῦ τμήματος σχεδιαστῶν ἀρχιτεκτόνων. Ἀναπληροῖ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην ὡς Πρόεδρον τοῦ Μητροπ. Συμβ. τοῦ τοπικοῦ ταμείου καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, παρέχων πολυτίμους ὑπηρεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΚΑΚΚΑΒΑΣ

Έκ Μουζακίου τῆς ἐπαρχίας Καρδίτης. Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, διορθεὶς τῷ 1918. Ἀσχολεῖται μὲ τὴν λογοτεχνίαν, γράψας πολλὰς πραγματείας. Ἰδιαιτέρως ἀσχολεῖται μὲ τὴν δημοτικὴν ποίησιν καὶ τὴν συλλογὴν δημοτικῶν ποιημάτων. Φύσις καλλιτεχνικῇ καὶ ποιητικῇ, ἔγραψε πολλὰ ποιήματα, ἐξ ὧν πλεῖστα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἐφημ. Κόκκινος, Καρδίτης, Τρικκάλων, Βόλου, Ἀθηνῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΟΝΤΑΣ

Εἰδικὸς ἀγιογράφος καὶ προσωπογράφος. Ἔργον αὐτοῦ εἶναι ἡ διὰ δαπάνης 500 χιλ. δρχ. ἀγιογραφίαις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Καρδίτης. Ὁ παραλαβὼν τὰ ἔργον βυζαντινολόγος καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Ἀ. Ὁρλάνδος συνεχάρη τοῦτον διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀπόδοσιν βυζαντινῶν προτύπων, ὅτινα καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἱεζεκιήλ συνέλεξεν ἐκ διαφόρων ἀρχείων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΠΩΤΑΣ

Έκ Σοφάδων τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτης, εἰργάσθη τοικιλοτρόπως διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ τέως Δήμου Σοφάδων καὶ ἐτιμήθη ὑπὸ τῶν συνδημῶν μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν τετραετίαις, ἦτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1900 - 1912. Ἐπὶ τῆς Δημαρχίας του ὁ τέως Δήμος Σοφάδων ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσεται καὶ νὰ βαδίζῃ γοργῶς πρὸς τὴν πρόδον καὶ εὐημερίαν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Δ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Κοπρετζὶ τοῦ τέως Δήμου Κιερίου τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτης. Λόγω τοῦ ἐπιθλητικοῦ του χαρακτήρος καὶ τοῦ μεγάλου του ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν πρόδον τοῦ τόπου του, οἱ συνδημῶται του ἐξελέξαν τοῦτον Δήμαρχον τοῦ τέως Δήμου Κιερίου διὰ τὴν τετραετίαν τοῦ 1896 - 1900. Ἐπὶ τῆς δημαρχίας του ἐγένοντο πολλὰ προοδευτικὰ ἔργα καὶ οἱ συνδημῶται του εὗρον πατρικὴν διοίκησιν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΡΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Κουμάδες τῆς Καρδίτης. Ἐκτραγέλιος τῆς Θεσσαλικῆς Ἐπανάστασως τοῦ 1878 ἐνίσχυσε τοὺς ἐπαναστάτας διὰ διαφόρων πληροφοριῶν καὶ ἄλλων ἐνεργειῶν καὶ ἔνεκα τούτου συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων κατεδικάσθη εἰς ἐξαιετὴ εἰοκτὴν εἰς Λάρισαν τῷ 1878, μεταφεοθεὶς εἰς Θεο)νίκην μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας, εὐθὰ ἐνεκλείσθη εἰς τὰς φυλακάς τοῦ Ἐπαυρυίου Θεο)νίκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Έκ Χωταίνης τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτης. Πατὴρ τῶν ἀδελφῶν Κωνσταντίνου Παπαδημητρίου Γυμνασιάρχου καὶ συντάκτου τῆς ἀξιολόγου μελέτης ἐν τῷ παρόντι τόμῳ περὶ τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτης καὶ τῶν Γεωργίου Παπαδημητρίου Δικηγόρου καὶ Νικολάου Παπαδημητρίου Ἀστυνόμου. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ τέως Δήμου Μενελαΐδος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1898 μέχρι τοῦ 1901, ἐργασθεὶς ὑπὲρ τοῦ Δήμου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη έν Κέδρω τής Καρδίτης τῷ 1900. Μετά τὸ πέρας τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν έν Καρδίτῃ, ἐσπούδασε νομικά έν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Μετά τὰς σπουδὰς του τῷ 1923 ἐγκατεστάθη εἰς Βόλον, ὅπου ἐξέδωκε καὶ διηύθυνεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν ἐφημερίδα «Έργα-τική». Τῷ 1921 ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας ὅπου ἤσκησε τὸ δημοσιογραφικὸν λει- τοῦργημα. Ἦδη δικηγόρεῖ έν Καρδίτῃ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΗΛ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Έγεννήθη έν Καρδίτῃ τῷ 1904 καὶ ἐσπούδασε νομικά εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Δικηγόρεῖ έν Καρδίτῃ ἀπὸ τοῦ 1926. Δημοσιογραφεῖ εἰς ἀθηναϊκὰ καὶ θεσσαλικὰς ἐφημερίδας. Κατὰ τὸ 1928 ἐξέδωκεν έν Καρδίτῃ τὴν ἑβδομαδιαίαν «Ἀνατολή», τὴν ὅποιαν καὶ διηύθυνε μέ- χρι τοῦ 1933. Έκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Λαί- κης Βιβλιοθήκης Καρδίτης, χρηματίας προέδρος αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1927-1934.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Έκ τῆς ομάδος τῶν νέων τῆς Καρδίτης, οἱ ὅποιοι ὑπερανθρώπως ἐργάσθησαν ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Σὺλλόγου καὶ τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης «Ἡ Ἀθηνᾶ». Έγεν- νήθη έν Καρδίτῃ καὶ ἐσπούδασε τὰ νο- μικά εἰς τὸ έν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον. γενόμενος δὲ δικηγόρος ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγ- γελμα έν Καρδίτῃ. Διατελεῖ πρόεδρος τοῦ Σὺλλόγου «Ἡ Ἀθηνᾶ» καὶ πρωτοστατεῖ εἰς κάθε κοινωνικὴν κίνησιν τῆς πόλεως.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤ. ΙΑΚΩΒΑΚΗΣ

Έγεννήθη έν Τρικκάλοις τῷ 1909. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς έν Τρικκά- λοις, ἠκολούθησε καὶ Πανεπιστημιακὰς σπουδὰς ἐπὶ τινὰ χρόνον. Εἶτα ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, διευθύνας ἐπὶ σείραν ἐτῶν τὴν έν Τρικκάλῳ ἐκδο- μένῃν καθημερινὴν ἐφημερίδα «Ἀναγέ- νησιν». Ἦδη ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1936 διευθύνει τὴν έν Καρδί- τῃ ἐκδομένην ἐφημερίδα «Νέος Ἀγὼν».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΗΣΗΣ

Έκ Καρδίτης. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς, ἐσπούδασε τὰ νομικά εἰς τὸ έν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον, τυχὼν δὲ τοῦ πτυχίου ἐξασκεῖ ἤδη τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου έν Καρδίτῃ. Τυχγάνει ἐκ τῶν νέων ἐκείνων, οἵτινες ἐδημιούργησαν τὸν τόσον ἐθνικῶς καὶ ἐπωφελῶς λειτουργοῦν- τα Σὺλλογον «Ἡ Ἀθηνᾶ». Έχρημάτισε πρόεδρος τοῦ Σὺλλόγου τούτου ἐργασθεὶς ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἐξυψώσεως αὐτοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΚΑΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Μεγάλο Παζα- ρίκι τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτης τῷ 1909. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς έν Καρδίτῃ ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας, ἔνθα ἐσπούδασε τὰ νομικά καὶ τυχὼν πτυχίου νομικῆς ἐγένετο ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουρ- γείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατέχων καλλίστην θέσιν. Ἦτο ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων γραμματέων τοῦ ἀειμνήστου Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Σπύρου Ταλιαδούρου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΓΓΕΛΗΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Μπεξιοῦλα τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτης. Κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν ὡς αξιωματικὸς καὶ ἔλαβε μέ- ρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους τῆς πατρί-δος του, ἤδη εὐρίσκεται έν ἀποστρατεία κατέχων καλλίστην θέσιν παρὰ τῇ Ἀνω- νύμῳ Ἐταιρείᾳ Ὑδάτων. Τυχγάνει ἐκ τῶν ἐνθουσιωδέστερων μελῶν τῆς Ἐται- ρείας, παρέχων τὴν συμβολὴν του εἰς τὸ ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον τῆς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΤΣΟΥΛΑΣ

Έγεννήθη έν Ἐλληνακάστρῳ Καρδίτης τῷ 1897. Έλαβε μέρος εἰς τοὺς πολέμους ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι τοῦ 1927. Έγκατε- στάθη εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸ ἔτος 1924, ἔνθα ἐπεδόθη εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρή- σεις. Διατέλεσε κοσμητῶρ τοῦ Θεσσαλικοῦ Σὺλλόγου «Ἡ Καρδίτσα» ἀπὸ τὸ ἔτος 1930. Τῷ 1937 ἐξελέγη ταμίας τῆς «Ἐνώσεως τῶν Θεσσαλῶν». Μέλος τῆς Ἱστορ. καὶ Λαογρ. Έτ. τῶν Θεσσαλῶν.

ΗΛΙΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έγεννήθη εἰς τὸ χωρίον Κερασιά τῶν Ἀγράφων τῆς Ἐπαρχίας Καρδίτης κατὰ τὸ ἔτος 1902. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς έν τῷ χωρίῳ του καὶ εἶτα έν Καρδίτῃ εἰσῆλθεν εἰς τὸν τραπεζικὸν κλάδον, προσληφθεὶς ὡς λογιστῆς εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος έν Καρδίτῃ, ἔνθα μέχρι σήμε- ρον ὑπηρετεῖ. Έκ τῶν μελῶν τῆς Ἱστορι- κῆς καὶ Λαογραφικῆς Έτ. τῶν Θεσσαλῶν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ι. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Έξ Ἀγράφων τῆς Θεσσαλίας. Μετά τὰς ἐγκυκλίους του σπουδὰς έν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι καὶ έν Καρδίτῃ, ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον εἰς ὃ καὶ διε- κρίθη, ἀποστρατευθεὶς μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Λοχαγού. Έλαβε μέρος εἰς τοὺς Βαλκα- νικοὺς πολέμους τοῦ 1912-1913 τραυμα- τισθεὶς τὴν 14 Ἰουλίου 1913 εἰς τὴν μάχην τῆς Τζουμαγιάς, ὑπηρετῶν τότε εἰς τὸν 2ον Λόχον τοῦ 5ου Πεζικοῦ Συντάγματος.

ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ ΤΟΠΙΑ
ΚΑΡΔΙΤΣΑ:
ΤΟ ΠΑΥΣΙΛΥΠΟΝ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΑΜΠΟΥΛΗΣ

Έκ Φαναρίου της Θεσσαλίας. Μετά τας έγκυκλίους του σπουδάζει εν τῇ πατρίδι του, ένεγράφη εἰς τὴν Φιλολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξεῖλε φιλόλογος. Διῆλθεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς τῆς Ἱερραρχίας μέχρι τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ τοῦ Γ. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἐδίδασκε καὶ ὑπηρετήσεν εἰς διάφορα Γυμνάσια καὶ Ἐπιθεωρήσεις τοῦ Κράτους. Ἦδη ὑπηρετεῖ ὡς Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὴν περιφέρειαν Τριπόλεως. Τυχάνει ἐκ τῶν ἐνθουσιωδεστέρων μελῶν τῆς Ἑταιρείας.

ΞΕΝΟΦΩΝ Δ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καρδίτῃ τῷ 1892. Ἠκολούθησε τὸ στρ. στάδιον καταταγείς εἰς τὸ 5ον Πεζ. Σύνταγμα τῶν Τρικκάλων. Ἐλαβε μέρος εἰς ὅλους τοὺς πολέμους καὶ τὰς ἐκστρατείας, τραυματισθεὶς σοβαρῶς εἰς τὴν μάχην τοῦ Σκρά τῷ 1918 ὡς λοχαγὸς διοικητὴς λόχου. Τῷ 1926-28 διετέλεσε φρούραρχος Βουλῆς, τὸ δὲ 1929 ὑποφρούραρχος Ἀθηνῶν. Ἀπεστρατεύθη τῷ 1929 προαχθεὶς εἰς ἀντὶρχην. Ἐτυχε πλείστων παρασῳμῶν. Διετέλεσε πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «ἡ Καρδίτσα» μέχρι τοῦ 1937, ἤδη πρόεδρος τῆς Ἐνώσ. Θεσσαλῶν.

ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ν. ΒΑΛΤΑΔΩΡΟΣ

Ἐκ Καρδίτσης. Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον διελθὼν ὅλους τοὺς βαθμοὺς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιάτρου τὸν ὁποῖον κατέχει σήμερον. Μετέσχε τῶν Βαλκανικῶν πολέμων ὡς ἀνθυπίατρος εἰς τὸ 4ον Τάγμα τῶν εὐζώνων. Ἐπίσης τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας ὡς ἱατρός τοῦ 11ου πεζ. Συν)τος, ἀρχίατρεύων τῆς IV Μεραρ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐκ Καναλίων τῆς Καρδίτσης. Ἐσπούδασε τὰ μαθηματικά, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῷ 1899 ἀρίστεισας. Ἐδίδασκεν ἐν Καρδίτῃ καὶ Ἀθήναις μέχρι τοῦ 1932, ἔνθα διέπρεψε, καταλαβὼν λίαν ἐπίζηλον θέσιν διὰ τὰς μεθοδικωτάτας διδασκαλίας του καὶ κριτικὰς παρατηρήσεις. Ἀποσυρθεὶς τῆς Δημ. Ὑπ.ρ. διευθύνει Μαθηματικὸν Φροντιστήριον, εἰς ὃ μετὰ ἐνθουσιασμοῦ προσκεῖ τοὺς ὑποψηφίους διὰ τὰς ἀνωτέρας τοῦ Κράτους Σχολάς. Συνέγραψεν ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις καὶ Λυκείοις διδασκομένων μαθηματικῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Ἐγεννήθη ἐν Καρδίτῃ. Πτυχιούχος τοῦ Πανεπιστημίου, Συνταγματάρχης Ἐπιμελητείας ἐ. ἀ. διετέλεσεν Ἐπιθεωρητὴς τῶν Οἰκον. ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀεροπορίας καὶ Σύμβουλος τοῦ Μετ. Ταμείου Στρατοῦ. Τραυματίας τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου. Συνέγραψεν ἀξιόλογα βιβλία καὶ διετέλεσε πρόεδρος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας Καλλιθέας. Ἐπιδίδεται εἰς τὴν παίρνειν καὶ ἔγραψε πολλὰ ποιήματα τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζει λεπτὸν αἶσθημα. Ἐδῶκε πλείστας διαλέξεις αἱ ὁποῖαι ἐπροξένησαν αἰσθήσιν. Μέλος τῆς Ἑταιρείας.

χίας καὶ Διευθυντὴς τοῦ προσκαίρου Ἰνσοκομ. Ἀφίον - Καραχισσάρ, ὅπερ ἐνοσήλευσε καὶ διεκόνισε πάντας τοὺς τραυματίας κατὰ τὰς σφοδρὰς μάχας πρὸ τῶν ὤψωμάτων τοῦ Καραχισσάρ. Διετέλεσε κατόπιν ἀρχίατρος τῆς Μεραρχίας Ἱππικοῦ, ὑποδιευθυντὴς τῆς ὀγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, μέλος τῆς Α. Γ. Σ. Ε. καὶ τέλος Διευθυντὴς τοῦ 2ου Στρατιωτ. Νοσοκομείου Ἀθηνῶν.